Nr. 57. Niedziela, 10 Marca 1895. Rok 85.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Pan Minister skarbu zamianował w etacie urzędników dla utrzymywania ewidencyi katastru gruntowego:

Starszymi inspektorami w VII klasie rangi starszych inspektorów drugiej klasy: Jana Prawdę, Jana Szumskiego, Jana Mačaka, Jana Flögla, Franciszka Dudka, Antoniego Wessely, dyrektora państwowego instytutu litograficznego Antoniego Schlossarka, oraz starszych inspektorów II. klasy: Ignacego Staraniewicza, Karola Schimmera i Aleksandra Inchiostri.

Inspektorami w VIII klasie rangi inspektorów: Jakóba Schimanna, Leopolda Kubina, Wilhelma Schneeweisa, Włodzimierza Wołoszyńskiego i Cypryana Lana.

Starszymi geometrami pierwszej klasy w VIII klasie rangi starszych geometrów: Józefa Koubeka, Marcina Grossauera, Konstantego Bednara, Karola Lenscha, Jana Zelezny'ego, Józefa Fuchsa, Karola O'Lynch-Tovena, Jana Hedanka, Jana Kerauscha, Antoniego Wundera, Jana Žiskę, Jana Kokescha, Adolfa Beera, Antoniego Spannbauera, Karola Wostrowskiego, Franciszka Tarnawskiego, Józefa Gleitzmanna, Józefa Czerwenkę, Franciszka Tejrowskiego, Józefa Jańskiego, Jana Maly'ego, Karola Priboda, Wilhelma Kaufmanna, Aloizego Ritscha, Karola Mertha, Piotra Orasche, Aleksandra Fellnera, Adama Czajkowskiego, Antoniego Luegmayera, Jana Zahaureka, Jana Lecha, Karola Pexidera, Jana Jelinka, Antoniego Kostlivy'ego, Jana Ridi, Jana Mrkvicka, Floryana Müllera, Jana Siebera, Franciszka Golda, Henryka Gerini, Karola Danek'a, Walentego Seidla, Henryka Scheneka, Franciszka Hanca, Franciszka Jurinka, Jana Ponseta, Andrzeja Pisoni, Jana Knorra, Władysława Biskupskiego Stanisława Baumanna, Antoniego Buczowskiego, Ignacego Fiala, Włodzimierza Prus z Jezier Jezierskiego, Franciszka Furlani, Łucyana Teimera, Hermana Iltena, Adolfa Horaka, Jana Lacknera, Henryka Scheuricha, Ferdynanda Janiczka, Augusta Kaspara, Józefa Beckera, Józefa Maseka, Ottona Lazara, Franciszka Persla, Fryderyka Modreya, Juliana Łatkiewicza, Antoniego Rokitansky'ego, Franciszka Klomsera, Henryka Marzy'ego, Maryana Głaczyńskiego, Jana Pulpana i Wacława Steinhäusela.

Ministerstwo handlu zamianowało oficyała pocztowego Romualda Wilusz. w Krakowie, kontrolorem kasy pocztowej w Samborze.

Pan Namiestnik przeniósł c. k. komisarza powiatowego Wiktora Łempickiego z Sanoka do Lwowa i przydzielił go do służby przy c. k. Namiestnictwie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 marca.

Mowa J. E. Ministra sprawiedliwości hr. Schönborna,

wygłoszona w dyskusyi nad tym rozdziałem nowego kodeksu karnego, który mówi o przewinieniach przeciw działalności i powadze władzy rządowej, brzmi w dokładnem streszczeniu:

Wysoka Izbo!

Na nowo pokazało się, że opozycya, wychodząc z mylnych przypuszczeń i uprzedzenia, zwalcza rzeczy, których po części wcale nie ma w projekcie nowego kodeksu karnego, które po części nawet dowolnie mu przypisuje. Panowie z opozycyi obracają się w zaczarowanem kółku uprzedzenia o prześladowczej praktyce sędziów austryackich, uprzedzenia, jakoby nie tylko podyktowana ustawą surowość, lecz i jakaś dowolna surowość, nieznana w ustawie, znajdowała w praktyce zastosowanie. Mogę powołać się na czterdziestoletnią praktykę sądów austryackich i powtórzyć co nieraz już powiedziałem — co częstokroć wypowiedzieli kryminaliści, że korzystanie z nadzwyczajnego prawa łagodzenia kary właśnie co do najcięższych przewinień stało się dla sędziów austryackich regułą. Wobec tego z pewnością mówić nie można o szczególniej prześladowczej judykaturze; ażeby zaś sędziowie dziś byli zreformowali stę w tym względzie *in peius* w porównaniu z generacyą, która wzrosła w czasach absolutyzmu, tego pewnie sami Panowie z opozycyi twierdzić nie będą.

Kilku mowców opozycyjnych wywodziło gorzkie żale, że wnioski ich zwalczane bywają z niejaką szorstkością. Nie zdaje mi się iżby tych, którzy bronią projektu, a więc i reprezentantów Rządu, pomówić można, że w zwalczaniu argumentów opozycyjnych postępują drogą niewłaściwą. Właśnie zwolennicy projektu są bardzo skromni; i jakżeby inaczej być mogło? Projekt ten jest dziełem kompromisu; obradowali nad nim reprezentanci przeróżnych stronnictw, a między tymi reprezentantami znowu osoby przeróżnych poglądów; nikt nie mógł spodziewać się, że ustawa wypadnie całkiem po jego myśli. Obowiązkiem każdego członka wys. Izby, jako też Rządu obowiązkiem jest teraz rozpoznać, czy suma dobrych wyników obrad tych nad sumą tego, co nie jest po myśli jednostek, w tym stopniu przeważa, że uchwalenie ustawy w ogólności byłoby pożądane Większość wys. Izby jest właśnie tego zdania. Że zaś opozycya mówi: nasz rachunek inaczej wypada; my widzimy w ustawie tyle złego, że nawet to, co z wielką niechęcią uznajemy jako naprawę teraźniejszego kodeksu karnego, stanowi znikomą drobnostkę — więc wolno nam głosować przeciw ustawie; tego prawa nikt jej nie odmówi; ale nie powinna przecież wciąż i ustawicznie powtarzać tej samej zwrotki, którą i w tej znowu dyskusyi słyszeliśmy; nie powinna tego, co Rząd i większość Izby uznaje jako smutną konieczność, uważać za wypływ zachcianek reakcyjnych; nie powinna wciąż powtarzać, że przepisy ustawy, które zwracają się przeciw każdemu, są wymierzone tylko przeciw biedakom i nędzarzom, przeciw wielkim rzeszom ludności.

Skoro już mowa o tym punkcie, pozwolę sobie wspomnieć o pewnym objawie dni ostatnich, który o tyle nie przedarł się do publiczności, że ukazał się w dzienniku skonfiskowanym, w jednym z ostatnich numerów tutejszej *Arbeiter Ztg.* (dziennika socyalistycznego). Doszedł mię ten numer; naturalnie nie mogę odczytać skonfiskowanego artykułu, ani nawet przytoczyć ustępów rażących; czego mi żal, bo poparłyby moją ar-

KRONIKA WIEDEŃSKA.

I.

(Ciąg dalszy).

Zarzucano dalej dyrekcyi teatru nadwornego — o zarzuty wszak najłatwiej — że nie przyjęła komedyi Ludwika Fuldy: „Koledzy“ *(Die Kameraden)*. Chciano to koniecznie tłómaczyć jakiemiś osobistemi niechęciami; Fuldy „Talizman“ w zeszłym sezonie także nie mógł się dostać do Burgteatru. Dziś komedya jego nowa jak i poprzedni utwór wystawienia się doczekały w teatrze ludowym, *ergo*.... szkoda niepowetowana ztąd dla sceny nadwornej. Rzecz się miała jednak trochę inaczej. „Talizman“ Fuldy w dwuznacznem wystawiający świetle króla bajecznego i jego dwór, nie nadawał się dla publiczności Burgteatru a i w niemieckim teatrze ludowym musiano na żądanie cenzury wyrzucić kilka zwrotów. „Koledzy“ zaś tego autora to farsa raczej, niż komedya i tendencya cała tej sztuki z ustępami parodyującymi Ibsena stoi w rażącej sprzeczności z poważnym kierunkiem bardzo wielu dramatów wystawionych na scenie nadwornej. Zasługą zostanie niezaprzeczoną dyrektora Burckharta, że pierwszy w Wiedniu wystawił dzieła Ibsena na scenie o bardzo konserwatywnych tradycyach i Gerharta Hauptmana. Publiczność stale odwiedzająca teatr — a taką posiada właśnie Burgtheater — pozostaje pod wpływem tych poetów w pewnym nastroju, wyrabia sobie pewne zdania o traktowanych przez nich z wielką tendencyjnością kwestyach. Czyż można ten nastrój i te sądy publiczności niszczyć lada jaką farsą choćby bardzo dowcipną?

Deutsches Volkstheater, wystawiający co ośm dni nowy utwór, nic nie traci na robieniu eksperymentów ze swoimi słuchaczami i widzami równie zmiennymi, jak repertoar. Toż w ciągu trzech, czy czterech tygodni wystawiać może „Norę“ Ibsena i „Kolegów“ Fuldy, obronę kobiety wyzwalającej się z opieki niegodnego jej męża i parodyę tej kobiety. Fulda mógłby z pewnością wygrać sprawę, gdyby nie wpadł był w tę samą niebezpieczną sieć, w której uwięźli Nietzsche, Hauptman i Ibsen. Nietzschemu jeszcze jako myślicielowi wolno tezy jakiejś bronić; poeta ma przedstawiać tylko obraz z życia. O ile Ibsen i Hauptman to czynią, o tyle są wielcy; o ile się w abstrakcyach gubią, o tyle zbłądzili. A Fulda zamiast naiwną napisać komedyę o kobiecie emancypantce, walczy w dyalogu ze zwrotami bohaterów i bohaterek Ibsenowskich i chcąc ośmieszyć tendencyę obcą, sam staje się tendencyjnym. Kupiec Otto Hildebrand ma żonę młodą Teklę, która czuje się niezadowoloną, gdyż nie uważa on małżeństwa jako związku „czysto duchowego,“ nie umie się podnieść do wyżyny nowoczesnych pojęć. Kocha on ją szczerze, ale to jej nie wystarcza. O tych nowoczesnych zadaniach kobiety, o platonicznym stosunku „koleżeńskim“ obu płci dowiaduje się ona od młodego literata. dr. Egona Wulffa, bojownika zwalczającego „zaśniedziałe“ zasady. Z nim też jako „koleżanka“ ucieka od swego męża. Hildebrand szuka swej żony i znajduje ją. Jej sny zaczynają się rozwiewać, szczerze pragnęłaby zgody z mężem, ale mąż tymczasem znalazł młodą, naiwną dziewczynę, pokochał ją i żony pierwszej już nie chce. Otto Hildebrand będzie więc po raz wtóry nie „czysto duchowym“ tylko mężem a Tekla osamotniona rozmyślać może nad wartością szumnych frazesów dr. Wulffa.

Przyznać potrzeba, że utwor „Koledzy“ Fuldy wyparł „Norę“ Ibsena z repertuaru. Czy słusznie? to inna kwestya. „Nora“ długo jeszcze pozostanie jednem z najdramatyczniejszych dzieł nowszej poezyi mimo wielkich błędów w rozwiązaniu podjętej kwestyi i w samej charakterystyce głównej postaci.

Nora jest za dziecinną w pierwszych scenach, kiedy ukradkiem zjada łakocie, kiedy kłamie mężowi który jej zakazał kupować cukierki, że ich nie kupowała — a za stanowczą, kiedy porzuca męża i dzieci, aby być wolną i samodzielną. Tej sprzeczności cały talent Ibsena wyrównać nie potrafił. Nie jest też ona bojowniczką emancypacyi — to nie prawda. Podpisała ojca swego na wekslu, aby za sumę otrzymaną ratować męża w ciężkiej chorobie, i przez 8 lat spłaca z oszczędności swych dług, kryjąc się z tem przed mężem. Posiadacz wekslu wiedząc o fałszerstwie chce wymusić na Norze, żeby u męża, dyrektora banku wyjednała dla niego intratną posadę. Nora nie ma jednak wpływu i nic dla tego wstrętnego człowieka zrobić nie może. Żyje więc pod straszną groźbą, że wszystko się wykryje, że grozi jej kryminał a mężowi niesława.

Przedstawienie tej walki psychicznej kobiety z dziecięcem przywiązaniem do zabaw, tańców, toalet a gotującej się na śmierć, aby męża uchronić od strasznego ciosu, co w oboje ma ugodzić, jest tak mistrzowskie, ze tyko zła wola, lub głupota osądzać może utwór jako nieprawdziwy i niesceniczny. Ale jak powiedziałem, Nora nie jest bojowniczką żadną. Wierzy ona do ostatka swoją marzycielską głową, że mąż przyjmie odpowiedzialność za wszystko na siebie a „jak to będzie ładne i straszne zarazem“ Ona jednak tego nie dopuści i wskoczy do wody zimnej. Kocha ona męża bez granic i wierzy, że i on ją tak kocha. A on zawodzi jej nadzieje i obsypuje ją wyrzutami w chwili stanowczej. Jej cały gmach rojeń miłości upada — nie wola oswobodzenia się od męża wygania ją z domu, ale rozpacz miłości zawiedzionej. Dlatego zwrot w ostatniej scenie, kiedy Nora osobisty swój ból przetwarza na tezę o upośledzonej przez męża kobiecie, kiedy nietylko męża, ale i dzieci porzuca, jest nieumotywowaną dostatecznie i najsłabszą stroną dzieła. „Koledzy“ Fuldy nie mogą też ugodzić w zasadniczą, choć słabo przeprowadzoną ideę „Nory“; właśnie w „Norze“ wypowiada bohaterka Ibsena, kiedy ją mąż skłonić chce, aby w domu została, choć jakby siostra jego, że w taki stosunek nie wierzy.

Z innych utworów wystawionych w Wiedniu wspomnieć wypada jeszcze o „Dwóch herbach“ farsie kompanii literackiej Blumentala i Kadelburga, dalej o najnowszym dramacie Ryszarda Vossa „Między dwoma sercami“ i o sztuce ludowej „Nadliczbowi“ *(Die Ueberzähligen)* Ryszarda Nordmana. „Dwa herby“ to przeciwstawienie szlachty rodowej i zbogaconej przemysłowej. Przedstawicielami jednej kategoryi są Maksymilian baron Wettingen i jego syn Rudolf, których rodzina zasłużyła się w wiekach średnich na polu walki; przedstawicielami drugiej bogaty Amerykanin Thomas Forster i jego córka Mary, których całą zasługą jest olbrzymia fabryka konsumująca co dzień 1000 sztuk nierogacizny, zarzynanej na wywóz. Mimo tych sprzeczności Rudolf i Mary poznawszy się w miejscu kąpielowem po kilku trudnościach — w końcu pierwszego aktu już — wyznali sobie miłość a — w końcu drugiego — na przekór sporom rodziców ślub wzięli. Na co po tym ślubie, którym urzędowo kończą się wszystkie farse, autorowie dodali dwa jeszcze akty, nie wiadomo. Rodzice młodej pary widocznie mają chęć niepohamowaną wykłócenia się na temat wartości szlachty, wyższości Europy nad Ameryką i na odwrót. A nowo zaślubieni mięszają się do sporu i prowadzą go na własną rękę. W czwartym akcie następuje zgoda. Dowcipy dość zużyte jakimi upstrzyli autorowie dyalog, podobały się skromnej w wymaganiach publiczności i sztuka utrzymuje się w repertoarze niemieckiego teatru ludowego.

(Dokończenie nastąpi).

r—n.

gumentacyę; ale tyle oznajmić mogę: Artykuł tyczy się pogrzebu ś. p. Arcyksięcia Albrechta i w sposób w najwyższym stopniu oburzający. lży publiczność wiedeńską. Dla czego? Bo nie uczyniła niczego innego, jak że przypatrywała się widowisku bądź co bądź wspaniałemu i ciekawemu i że, gdy trumna mijała, zdejmowano kapelusze lub schylano czoła, a więc czyniono coś, co czyni każdy chrześcianin i każdy człowiek przyzwoity, gdy ujrzy trumnę ze zwłokami czy to Arcyksięcia, czy zwykłego człowieka. Z tego to powodu organ rzeczony zelżył, powiedzieć muszę, w najbardziej oburzający sposób tłumy ludności, które uczestniczyły w tych oznakach poszanowania lub w prostem przypatrywaniu się. Pytam was tedy, panowie: gdy się konfiskuje organ taki, czyż konfiskata zwraca się przeciw rzeszom ludności? Zwraca się ona przeciw biednej ludności, czy raczej przeciw jednostkom, i to, dzięki Bogu przeciw bardzo rzadkim jednostkom, które w bezczelny sposób bezczeszczą to, co nietylko Wiedeńczykom, lecz wszystkim ludziom jest święte, t. j. majestat śmierci? (*Huczne brawa*). Jakoż wogóle czyny, które wedle niniejszego rozdziału kodeksu karnego karane być mają, są z natury swej takie, że zwracają się głównie przeciw ogółowi; mylne jest mniemanie, jakoby rozdział ten brał w opiekę klasy uprzywilejowane. Któż bowiem cierpi najwięcej, gdy podżegaczom powiedzie się wywołać tłumne powstanie? Któż cierpi najwięcej przy wielkich ekscesach, które dziać się mogą i skutkują wtedy tylko, gdy uczestniczą z nich wielkie rzesze? Właśnie te rzesze i jeszcze większe rzesze rodzin ich cierpią najwięcej, o wiele mniej zaś ci, którzy podżegają. Niemal wszystkie zaś postanowienia rozdziału tego zwracają się przeciw przywódzcom, przeciw kierownikom, przeciw tym, którzy biedną i aż do pewnej chwili, dopóki nie ulegnie wpływowi, rzeczywiście niewinną ludność podżegają. Lud najwięcej cierpi. Albowiem, gdy potem nastanie represya, ta znowu najwięcej znowu zwraca się przeciw rzeszom; na wszelki sposób większa suma cierpienia będzie zawsze po stronie większej sumy ludzi. A więc mojem zdaniem, obowiązkiem i zadaniem każdej władzy rządowej jest przedewszystkiem bronić swej powagi — czego właśnie w naszych czasach widać wielką potrzebę — a potem chronić ludność od wpływów nieprawych i zgubnych, które bardzo często wywierane bywają w celach wcale innych, niż dla dobra ludności, a które jednak porywają ludność do czynów, nad jakimi następnie ubolewa, bo sprowadzają na nią nieszczęście.

Przechodzę teraz do niektórych szczegółów poruszonych przez kilku szan. panów z opozycyi, która ustawicznie przeczy, iżby projekt nowego kodeksu karnego był czemś lepszem od teraźniejszego. Nasamprzód nie zgadzam się na zdanie, jakoby ulepszenie kodeksu karnego mogło polegać zawsze tylko na złagodzeniu. Niezawsze tak jest, boć rzecz to jasna i poucza nas o tem ustawodawstwo wszystkich krajów, że, gdy niektóre przewinienia zdarzają się rzadko, kodeksy karne wcale o nich nie mówią, ale odkąd stają się klęską powszechną lub złem publicznie widocznem, kodeksy normują karę. Jest to więc obostrzenie ustawy, a jednak ulepszenie. Że ja osobiście z duszy i serca cieszę się, gdy bądź w ustawodawstwie, bądź w praktyce łagodzić mogę, o tem zapewniam; ale i to powiedzieć mogę, że stronnictwa skoalizowane nie zasługują na uczyniony im zarzut reakcyjności; owszem wyznaję otwarcie, że niektóre postanowienia rządowego projektu, które — by użyć wyrazu szan. panów opozycyi — wydały się reakcyjnemi, za wspólną zgodą tych stronnictw złagodzone zostały; chęci prześladowczej nie dostrzegłem u szan. członków stronnictw tych ani śladu.

Ale oto przytoczono kilka paragrafów na dowód, że projekt nowego kodeksu jest gorszy, bo surowszy od teraźniejszego. I tak przytoczono przedewszystkiem §. 111, który mówi o publicznem wzywaniu do nieposłuszeństwa ustawom, rozporządzeniom, sądom i innym władzom. Pos. Slavik zestawia go z §§. 51 i 52, które mówią o uczestnictwie w czynie karygodnym i o pobudzaniu, i skleja z tego wypadek całkiem osobliwszy, aby udowodnić, że wedle projektu czyn cięższy może być karany łagodniej, niż czyn mniej ciężki. Mówi on: Szynkarz wie, że wybiła godzina nakazanego zamknięcia karczmy, ale gość prosi natoczyć jeszcze piwa; w takim razie szynkarz albo ulegnie wezwaniu, albo odmówi; jeśli ulegnie, wtedy gość jest pobudzającym i będzie karany łagodnie, tak samo, jak szynkarz; jeśli zaś odmówi, wtedy zastosowany będzie §. 111, t. j. gość będzie karany za publiczne wezwanie do nieposłuszeństwa rozporządzeniu, a więc karany będzie surowiej niż w tamtym razie. Ależ paragraf wcale nie mówi, iżby kara musiała być surowsza. Proszę też rozróżnić pobudzanie od wzywania. Przyznaję, że nie zawsze będzie można rozróżnić, ale w większej liczbie wypadków można powiedzieć, że pobudzanie ma na względzie nieposłuszeństwo ustawom w ogóle! A dalej zwracam uwagę, że w przykładzie pos. Slavika nie ma dowodu, iżby pobudzanie było publiczne, boć obecność kilku piwoszów nie potrzebuje — choć czasem może — stanowić znamienia publiczności. A nakoniec, choćby stanowiła publiczność, paragraf mówi: „kara aż do roku więzienia, lub aż do 2000 zł. grzywien“ a więc kara może być najmniejsza, najłagodniejsza. Zresztą wedle kodeksu teraźniejszego — jeśli koniecznie już chodzi o teoryę legistyczną — także może być karane przewinienie mniejsze surowiej od większego; zależy to od cięższych okoliczności towarzyszących przestępstwu, a łagodniejszych towarzyszących zbrodni. A więc surowsza kara na mniejsze przewinienie nie jest specyalnością projektu nowego kodeksu karnego, i myli się, kto sztucznem sklejaniem ewentualnych wypadków i wysnuwaniem najskrajniejszych konsekwencyj chce ugodzić w całą ustawę.

(Dokończenie nastąpi).

Sprawy krajowe.

(*Stare księgi sądowe*).

(§) Sprawa wcielenia do krajowych archiwów aktów grodzkich i ziemskich, starych ksiąg sądowych, znajdujących się w przechowaniu sądów została przez Wydział krajowy poruszoną. Na podstawie opinii dyrekcyi archiwum aktów grodzkich i ziemskich, iż wszystkie księgi sądowe byłego urzędu wójtowskiego ławniczego w Żółkwi, kwalifikują się do złożenia w tem archiwum, oznajmił Wydział krajowy prezydyum Sądu krajowego wyższego we Lwowie, że złożenie rzeczonych ksiąg w lwowskiem archiwum byłoby bardzo pożądanem. Idąc za uczynionym przy tej sposobności wnioskiem dyrekcyi lwowskiego archiwum aktów grodzkich i ziemskich, odniósł się Wydział krajowy do prezydyów obu Sądów krajowych wyższych z prośbą o polecenie podwładnym sądom, aby czyniły w registraturach poszukiwania za zabytkami archiwalnymi, poczem w razie odszukania jakich zabytków, miałaby zapaść decyzya co do przeniesienia ich do jednego z krajowych archiwów aktów grodzkich i ziemskich.

W odpowiedzi na to pismo oznajmiło prezydyum Sądu krajowego wyższego we Lwowie, że zarządziło już takie poszukiwania, że jednak odszukane zabytki składać będzie w archiwum biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie, ponieważ prezydyum Namiestnictwa wydało takie polecenie do władz politycznych. Wskutek tego dostały się także wspomniane powyżej księgi b. urzędu wójtowskiego ławniczego w Żółkwi do archiwum lwowskiej biblioteki uniwersyteckiej.

Prezydyum Sądu krajowego wyższego w Krakowie oznajmiło zaś, że poszukiwania zabytków archiwalnych zarządziło jeszcze dawniej wskutek reskryptu Ministerstwa sprawiedliwości z r. 1887, mającego na celu ewentualne założenie centralnego archiwum sądowego przy sądach krajowych wyższych na wzór takiegoż archiwum w Insbruku, ale wobec szczupłego materyału zaniechano na razie dalszych zarządzeń co do utworzenia w Krakowie centralnego archiwum sądowego.

Wydział krajowy otrzymawszy o tem wiadomość odniósł się do prezydyum wyższego Sądu krajowego w Krakowie z zapytaniem czyli byłoby skłonnem do wydania zarządzenia, aby znajdujące się jeszcze w sądach zabytki archiwalne — o ileby się do tego kwalifikowały — zostały przeniesione do jednego z krajowych archiwów aktów grodzkich i ziemskich.

Koło polskie.

Wczorajsze telegraficzne sprawozdanie z ostatniego posiedzenia Koła polskiego wypada uzupełnić kilku szczegółami: Po załatwieniu paru spraw poufnych i znanego już z depeszy wniosku p. Żuk-Skarszewskiego w sprawie środków uchronienia rolnictwa od upadku, poseł Kraiński — w imieniu odpowiedniej komisyi Koła — przedłożył wnioski w sprawie usunięcia przeszkód, tamujących ważny dla Galicyi handel trzodą. Treść tych wniosków jest następująca: Po 1-sze: Należy domagać się zniesienia rozporządzenia co do przymusowego przesyłania wszelkiej trzody, z Galicyi pędzonej na sprzedaż, do zakładów kontumacyjnych w Białej i w Krakowie; nie ma albowiem obecnie w żadnem miejscu w Galicyi zarazy na trzodę, wspomniony zaś przymus utrudnia handel trzodą i naraża handlujących na wydatki bezpotrzebne, gdyż z zakładów kontumacyjnych nie wpuszcza rząd niemiecki trzody z Galicyi do Niemiec. Po 2-gie: W razie wybuchu zarazy na trzody w jakiem miejscu, ma tylko pędzona na sprzedaż trzoda z najbliższego okręgu tego miejsca ulegać przymusowi przechodzenia przez zakłady kontumacyjne. Po 3-cie: Trzoda, przewożona z Rumunii przez Galicyę do Niemiec, musi być przewożoną w oddzielnych wagonach aż do granicy niemieckiej i nie mieć żadnej styczności z trzodą z Galicyi.

W imieniu mniejszości komisyi poseł Chrzanowski wniósł, aby zgadzając się z wnioskami, przedłożonymi przez posła Kraińskiego, uchwalono nadto następujące: 1. „Wzywa się c. k. Rząd, aby domagał się, iżby traktat handlowy o układ weterynaryjny, między Monarchią austryacko-węgierską a państwem niemieckiem zawarty, był wykonany i aby odpowiednio wyraźnym warunkom tego traktatu granice państwa niemieckiego były otwarte dla wprowadzenia do Niemiec trzody z krajów austryackich, a mianowicie z Galicyi; 2. zakłady kontumacyjne na trzodę, urządzone w Krakowie i w Białej, należy utrzymać w zupełności.

Po dyskusyi, Koło przyjęło wnioski przedłożone przez p. Kraińskiego i pierwszy wniosek przedłożony przez posła Chrzanowskiego.

Poseł Piętak poruszył sprawę, aby odpowiednio do pisma, przesłanego wszystkim członkom Koła polskiego przez gen. sekretarza Akademii umiejętności w Krakowie prof. Stanisława Smolkę, wykazującego szczupłość uposażenia tej Akademii w stosunku do licznych i ważnych zadań, które ma wykonać, Koło starało się podwyższyć roczną dotacyę ze skarbu Państwa dla tej Akademii. Wniosek ten poparł poseł Chrzanowski. Koło na wniosek p. Rutowskiego poleciło posłowi Piętakowi, jako członkowi komisyi budżetowej, aby sprawę lepszego udotowania Akademii umiejętności poruszył wśród obrad tej komisyi.

---

2)

JOHN KEATS

(I. *Life, letters, and literary remains of John Keats*, edited by Richard Monckton Milnes, 2 vol: Londres, 1848. — II. *The poetical works and other writings of John Keats*, edited by Harry Buxton Forman, 4 vol: in 8⁰ Londres 1883. — III. *Keats*, by Sidney Colvin. Londres 1887. (w kolekcyi *English men of letters*, pod redakcyą p. Johna Morlay).

I.

(Ciąg dalszy).

W roku 1810, po śmierci matki, dostał się pod władzę dwóch opiekunów, którzy zabrali go ze szkoły w Enfield i oddali na naukę do pewnego doktora w Edmonton. Miał wtedy piętnaście lat. Z dalszych lat jego życia nie znamy nic prawie, prócz jednego ważnego szczegółu dla historyi jego geniuszu poetyckiego, że dnia pewnego, jeden z jego towarzyszy przeczytał mu „Epitalamę“ Spensera i pożyczył mu „Królowę Wróżek“. Dla Keats'a było to jakby nagłem objawieniem jego talentu: znalazł drogę, po której odtąd miał postępować.

Żaden z poetów nie natchnął tylu ludzi, co Spenser: jest to w całem znaczeniu wyrazu, poeta wyobraźni młodzieńczej. Ubóstwo treści i gruntu w „Królowej Wróżek“, brak interesu dla czytelnika w nagromadzeniu alegoryj, słabość planu i brak jedności w budowie, wszystko to ani zraża, ani nawet nie zwraca uwagi szesnastoletnich czytelników. Wyobraźnia Keats'a utonęła z zachwytem w tym czarownym świecie rycerzy, karłów i kasztelanek. Był upojony. Forma Spensera zachwycała go przedewszystkiem; niektóre ustępy wprawiały go w stan zachwytu; był już wtedy, jak sam o sobie powiedział później, „kochankiem pięknych zwrotów mowy“. W zachwycie swoim, starał się naśladować formę Spensera i w pierwszym swoim zbiorze udało mu się bardzo szczęśliwie natrafić na ton tego rodzaju poezyi.

Niespodziewana okoliczność miała mu ułatwić oddanie się zupełne artystycznym popędom. W 1814 roku poróżnił się z doktorem, u którego był na nauce i mając wtedy lat dziewiętnaście, zamieszkał w Londynie, aby chodzić na wykłady medyczne. Mieszkał razem ze swymi braćmi i przez jakiś czas jeszcze był uczniem bardzo przykładnym i pracowitym; otrzymał nawet stopień i został przydzielony do Guy's Hospital. Ale zwolna medycyna brzydnąć mu zaczynała; podczas wykładów miewał chwile roztargnienia. „Któregoś dnia, pisał wtedy do przyjaciela, podczas wykładu, promień słońca wpadł do sali, a wraz z nim gromada stworzeń, snująca się w świetlanym promieniu: pociągnęły mnie one ku Oberonowi, i krainie wróżek“.

Wkrótce, marzenia wyobraźni coraz częściej go nawiedzały; Keats coraz bardziej dawał się im pociągać. Zresztą, wrażliwa jego natura nie nadawała się do medycyny; operacye wstręt w nim budziły i o mdłości przyprawiały. Nareszcie, od jakiegoś czasu pozawiązywał liczne literackie stosunki, wielkiej doniosłości, które stanowczo miały go skłonić do wstąpienia na nowe tory w życiu.

W pierwszym rzędzie trzeba wymienić jednego z autorów, który w prędkim czasie uzyskał wielki wpływ na kierunek życia i pojęć Keats'a, a tym był Leigh Hunt, znany za granicą przedewszystkiem z powodu dzieła o lordzie Byronie, wydanego w roku 1828. Leigh Hunt był około 1817 r. rodzajem literata-polityka. Żywy, zuchwały, pociągający, płodny w pomysłach, Hunt uosabiał tendencye liberalne francuskie, które wzbudziwszy w 1789 r. wiele zapału w pośród literackiego świata, popadły w zupełną prawie poniewierkę po nadużyciach za czasów rewolucyi i pojawieniu się Napoleona. Wordsworth, Southey, Coleridge, będący w początkach rozkrzewicielami nowych idei, przeszli nagle i stanowczo do konserwatywnego obozu. Jako zapalczywi wyznawcy idei Godwina i Holcrofta, tych pierwszych rewolucyonistów, pozostali w 1817 roku tylko „wykolejeni“ literaci, jak Hunt i Shelley. Hunt redagował przegląd: E g z a m i n a t o r. Kilka złośliwych wycieczek przeciw regentowi sprowadziło na niego dwa lata więzienia, które, pomimo, że zniósł karę dzielnie, a nawet prawie wesoło, nie przyczyniły się do jego powodzenia. Mocno liberalny, tak samo w polityce, jak i w literaturze, sceptyk i optymista w religii na modę zeszłego wieku, był w otwartej wojnie z Wordsworthem i Southeyem, tak z powodu „apostazyi“ politycznej jak i impulsu nadanego przez nich reformie literatury. Leigh Hunt pragnął także tej reformy gorąco, ale pragnął ją widzieć inną. — Wierszowanie Wordswortha przedewszystkiem wydawało mu się jeszcze nadto sztuczne i konwencyonalne. Marzył o formie niczem nie krępowanej, giętkiej, która by była zdolną do oddania najsubtelniejszych odcieni, wszystkich, kaprysów i zwrotów myśli. Zdołał też napisać poemat, świetny jako fantazya, pełen bogatych obrazów i prześlicznych zwrotów, ale także pełen sztucznego lekceważenia i afektacyi, wyróżniający się pozorami wyuzdania w treści, tak samo jak i w formie. Poemat ten „Historya Rimini“ jest charakterystyką tego co zwano wtedy *Cokney school of poetry*, szkołą londyńską, która z powodu swego tonu swobodniejszego i chętnie pospolitego, była przeciwieńswem szkoły idealizmu i religijności zwanej *Lakists*.

Wpływ Hunta, w literaturze jak i w poezyi bardzo podziałał na Keatsa. W tym okresie swego życia, Keats był pełnym siły, zaufanym w przyszłość, przyjacielem rozrywek i towarzystwa:

„Należał on, mówi nam jeden z jego ówczesnych towarzyszy, do szkoły sceptyków i republikanów, czyniąc się obrońcą wszelkich wolności, które się rozpowszechniały i krytykując chętnie istniejące urządzenia“.

Zresztą, owa gorączka liberalizmu dość krótko trwała: polityka nigdy nie zajmowała wybitnego miejsca w jego życiu. Jest on jednym z rzadkich poetów tej epoki, jedyny może, na którego rewolucya nie wywarła żadnego wpływu. Przeciwnie jak taki Shelley lub Byron, trzymał się on na uboczu wobec wielkich walk ówczesnych. Prawdę mówiąc, był on zawsze, do końca swego życia liberalnym w duszy. Tak samo jak Shelley, przeklinał tyranów i czekał dnia wyzwolenia i podniesienia narodu; ale nadzieje te nie przejawiały się w jego poezyi. Uparcie trzymał zawsze w rozłączeniu te dwa żywioły swej myśli i nigdy nie dozwolił polityce wziąć góry nad sztuką.

Natomiast walczył u boku Leigh Hunta na polu literatury. Tak jak ten ostatni, Keats pogardzał Pope'a i karmił się utworami Spensera, i tak samo widział w poezyi przedewszystkiem dzieło imaginacyi, czyli sztukę wynajdywania w wierszu pięknych, dźwięcznych i świetnych form. Uznawał, że wypadało mu także wydać wojnę temu co nazywano pogardliwie w około niego szkołą francuską, to jest szkole Pope'a i Drydena. Mówiąc o poetach z XVIII wieku, wołał w przesadnym wierszu:

„Tysiąc rzemieślników-poetów nosiło wówczas maskę poezyi! Rasa przeklęta i bezbożna! która bluźniła świetnemu bogowi lutni i nie wiedziała o tem! Nie! szli oni, wywijając wypełzłym sztandarem, zdobnym w nędzne dewizy i niosąc wielkiemi literami wypisane nazwisko takiego Boileau!“

(Dalszy ciąg nastąpi).

Wreszcie rozpoczęło Koło obrady szczegółowe nad projektami ustaw, mających zreformować podatki bezpośrednie. Na wniosek posła Dawida Abrahamowicza postanowiono obrady te prowadzić w tym samym porządku, w jakim mają być prowadzone w Izbie poselskiej, mianowicie aby naprzód wziąć pod rozbiór postanowienia ustawy, reformującej podatek zarobkowy, zaś ogólne postanowienia co do planu finansowego pozostawić na koniec obrad. Naprzód więc toczyła się ogólna rozprawa co do kontyngentu podatku zarobkowego, z kolei przystąpiono do rozbioru pojedynczych paragrafów projektu ustawy o podatku zarobkowym. Rozprawy przerwano przy §. 4 9, które przyjęto bez zmiany.

KRONIKA

Lwów, 9 marca.

— **Za spokój duszy** ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta, odprawił dnia 2 b. m. w katedrze obrz. gr. kat. w Przemyślu ks. biskup dr. Julian Pełesz żałobne nabożeństwo przy udziale Kapituły. Na nabożeństwie byli obecnymi przedstawiciele władz rządowych i autonomicznych, oraz korpus oficerski w komplecie.

— **C. k. Dyrekcya** galicyjskiego funduszu propinacyjnego, rozpisuje w części ogłoszeń dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*, licytacyę na dzierżawę tych uprawnień propinacyjnych, których obecna dzierżawa kończy się z dniem 31 grudnia b. r.

— **Ruch pociągów.** Z powodu zamieci śnieżnych zastanowiono ruch pociągów na szlaku: Lwów-Bełzec i na kolei lokalnej w Bukowinie Hadikfalva-Radowce. Zastanowiono również ruch pociągów towarowych na przestrzeni Stryj-Ławoczne.

Zastanowiono także ruch pociągów towarowych na przestrzeni Lwów-Stryj, oraz ruch pociągów na przestrzeni Rawa ruska-Sokal.

— **„Dla Szląska“.** Posiedzenie komitetu redakcyjnego, wydawnictwa zbiorowego „Dla Szląska“, odbędzie się w sobotę, dnia 9 b. m., o godzinie 8 wieczorem w lokalu „Koła“.

— **Z „Gwiazdy“.** Odczyt o „Dziejach Polski“ (ciąg dalszy) wygłosi profesor St. Majerski w poniedziałek, dnia 11 b. m. o godzinie pół do 9 wieczór w małej sali Stowarzyszenia.

— **Fundusz wdów i sierót po lekarzach.** W dalszym ciągu złożyli zamiast wieńca dla ś. p. dr. Ferdynanda Cassiny, na fundusz wdów i sierot po lekarzach na ręce dr. Zdzisława Lachowicza: Członkowie c. k. krajowej Rady zdrowia 40 zł., sekretarz Starostwa p. Olszewski, w imieniu kolegów biurowych z Przemyśla 24 zł.; pani Cassinowa matka i siostra z Niska 10 zł.; lekarze we Lwowie zamieszkali 36 zł. 50 ct.; dr. Wincenty Głowiński z Bóbrki 1 zł.; dr. Stanisław Ruczka z Niżankowic 3 zł.; dr. Stanisław Balicki ze Staregomiasta 5 zł.; dr. Mieczysław Hirschler z Buczacza 5 zł. Nadto przy sposobności trzeciego Zjazdu lekarzy powiatowych, złożyli uczestnicy tegoż Zjazdu kwotę 162 zł. na ten sam cel, zamiast wieńców dla zmarłych w ostatnim czasie kolegów.

— **Składki na Wawel.** U pani Ulanowskiej w Krakowie, odbyło się w ostatnich dniach ponowne rozbicie puszek ze składkami centowemi, na odnowienie katedry na Wawelu. Ogólna suma składki obecnej wynosi 1105 zł. $68\frac{1}{2}$ ct., która złożoną została do Kasy Oszczędności m. Krakowa na książeczkę nr. 145.673 i nr. 149.068. Całość dotąd zebranej na te książeczki składki wynosi 15.839 zł. 30 ct.

— **Podziękowanie.** Rodzina ś. p. Leona Kotowicza, oficyała c. k. Dyrekcyi policyi, składa najserdeczniejsze podziękowanie ks. kanonikowi Turkiewiczowi, rektorowi gr. kat. Seminaryum duchownego we Lwowie, dalej prefektowi tegoż Seminaryum ks. Jurykowi i w ogóle szan. duchowieństwu, za gorliwość i bezinteresowność, z jaką pospieszyło oddać ostatnią posługę zmarłemu, — równocześnie dziękuje kolegom ś. p. Leona za współczucie i pomoc, okazaną jej w tych ciężkich chwilach.

— **Program** uroczystego wieczoru Mikołaja Kopernika. Część I: 1. Słowo wstępne wypowie kol. M. Rybczyński. 2. a) Raff „La Fileuse“, b) Schubert-Taussig „Marche militaire“ odegra na fortepian p. Pollak. 3. Konopnicka „Najkrwawsze pole“, wygłosi kol. Zaremba. 4. a) Schumann „Andante“ op. 29, b) Fitzenhagen „Mazurka“, odegra prof. Sladek. 5. Gounod: walc z opery „Romeo i Julia“, odspiewa panna Kozłowska. Część II: 6. a) Żeleński „Tęsknota za zimą“, b) Denza „Giulio“, odspiewa p. J. Jeromin. 7. a) Pollak „Pieśń bez słów“, b) Rubinstein „Walc“, odegra p. T. Pollak. 8. a) Żeleński „Nie wróci“, b) Niewiadomski „Rezeda“, odspiewa panna Kozłowska. 9. Mickiewicz „Dziady“ część III, scena 3: Konrad, zły duch: kol. Żeleński, ks. Piotr: kol. Homolacs, więzień: kol. Loret, kapral: kol. Zaczkowski. 10. Chór Tow. „Lutnia“.

— **Zamach samobójczy.** W sieni domu pod l. 14 przy ul. Gródeckiej zażyła wczoraj po godzinie 7 z wieczora niejaka Helena P. w zamiarze samobójczym kwasu siarczanego. Gdy trucizna zaczęła działać, runęła P. na ziemię, a jęki chorej zwróciły na nią uwagę przechodniów. Natychmiast zawezwano pogotowie stacyi ratunkowej, które po zastosowaniu odpowiednich środków, odstawiło niedoszłą samobójczynię do szpitala. Zdaniem lekarzy nie zagraża jej już niebezpieczeństwo. Co do przyczyny targnięcia się na własne życie, nie dała P. dotychczas wyjaśnień, zdaje się jednak, że powodem był zawód w miłości. Stwierdzono bowiem, że przed tym czynem przechadzała się P. z młodym mężczyzną, który nagle pchnął ją do sieni powyższego domu i sam oddalił się spiesznie, a P. po chwili już usiłowała się otruć.

— **Henryk Sienkiewicz,** jak donoszą z Warszawy, powrócił już zupełnie do zdrowia.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: Kazimierz Ratułd, który ofiarował był znaczną kwotę na Dom akademicki w Krakowie.

— **Andrzej Pruszyński,** artysta-rzeźbiarz, zakończył życie przedwczoraj rano w Warszawie. S. p. Andrzej Pruszyński urodził się w Warszawie w r. 1836. Po ukończeniu gimnazyum, a następnie b. Szkoły sztuk pięknych, przez pewien czas pracował u rzeźbiarza Jana Tatarkiewicza, później zaś kształcił się u Władysława Oleszczyńskiego. W r. 1866 wysłany kosztem rządu rossyjskiego do Rzymu, w Akademii św. Łukasza za prace w kierunku klasycznym otrzymał medal I klasy. Po powrocie do kraju, Pruszyński otworzył pracownię i w ciągu lat kilku wykonał wiele pięknych rzeźb, a między innemi: słynną figurę Chrystusa przed kościołem św. Krzyża, figurę Panny Maryi na ul. Żelaznej, tablicę pamiątkową dla J. Bartoszewicza, figurę św. Sebastyana, za którą na konkursie otrzymał premium, wreszcie sporo pomników, zdobiących cmentarz powązkowski.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 9 marca. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 8 marca do 12 w południe dnia 9 marca b. r. mieliśmy wiatr przeważnie półn.-zachodni o średniej prędkości 7 m/sek., niebo zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (87 procent wilgotności względnej). Opad, śnieg; wysokość opadu 6·2 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była —4·2°C., najwyższa —2·6°C. wczoraj w południe, najniższa —6·2°C. dziś rano.

Całą dobę mieliśmy pochmurną, dziś rano padał śnieg.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 770 do 765 mm. w półn. Niemczech; zniżka drugorzędna utworzyła się w Krymie.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 759·0 mm.

Prognoza na dobę 10 marca bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie północnozach., o średniej prędkości 4·5 m/sek., średnia temperatura pozostanie około —4·5°C., niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 85 proc. Opad, śnieg.

— **„Z Chyrowa“.** Pod tym tytułem wychodzi w Chyrowie, w Zakładzie wychowawczonaukowym OO. Jezuitów, gazetka zupełnie prywatnego charakteru, obejmująca kronikę spraw Zakładu z całego roku, oraz liczne korespondencye dawniejszych konwiktorów. Wydawanie tej gazetki jest jeszcze jednym dowodem więcej troskliwości OO. Jezuitów nie tylko o obecnych swych wychowanków, lecz i o tych, którzy Zakład już opuścili, pisemko to bowiem ma być łącznikiem duchowym pomiędzy Zakładem i dzisiejszymi jego uczniami a konwiktorami dawniejszymi. Że się nie rozminięto z celem, dowodem liczne korespondencye dawnych konwiktorów z różnych stron świata, jakie znajdujemy w gazetce. Sama gazetka, pod każdym względem zasługuje na pochwałę; pisana ładnym i poprawnym językiem, jest doskonale redagowana; znać w niej umiejętną rękę, zapewne jednego z Ojców. — Dotychczas wyszło 6 zeszytów; nadal wychodzić będą dwa zeszyty do roku. Pisemko to wychodzi nakładem Zakładu OO. Jezuitów w Chyrowie.

— **Zaspy śnieżne.** Donoszą z Poznania: Zewsząd donoszą o przerwach na kolejach żelaznych z powodu wielkich zasp śnieżnych. Na wielu liniach w Wielkopolsce, Prusach zachodnich, Prusach wschodnich, Szląsku i t. d., po. ciągi przestały kursować lub grzęzną w śniegu, nie mogąc się ruszyć z miejsca. W okolicy Gniewkowa leży na polach i drogach tak gruba warstwa śniegu, że mniejsze drzewa całkiem są zakryte, a u większych widać tylko wierzchołki.

— **Influenza w Petersburgu,** połączona często z gorączką gastryczną szerzy się coraz bardziej. Szpitale aleksandrowski i obuchowski są przepełnione chorymi. Onegdaj zasłabł na influenzę minister sprawiedliwości Murawiew i prezydent miasta Razko-Rożnow oraz większość sędziów pokoju.

— **Pięciu jubilatów.** Rzadką uroczystość obchodziła w sobotę warszawska kolonia malarska. Czczono pięciu jubilatów, którzy przed pół wiekiem (w czerwcu 1845 r.) wystawiali swe obrazy na wystawie sztuk pięknych, urządzonej w salach b. szkoły malarstwa przy Krakowskiem Przedmieściu: Alfreda Schouppégo, Józefa Polkowskiego, Antoniego Murzynowskiego, Władysława Gumińskiego i Polikarpa Gumińskiego. Kilkudziesięciu malarzy i miłośników sztuki zasiadło w restauracyi Wiktora do obiadu, w którym jednakże mogło wziąć udział tylko trzech jubilatów: Schouppé, Władysław Gumiński i Polikarp Gumiński. Murzynowski bowiem i Polkowski, złożeni chorobą, przyjmowali życzenia w swych mieszkaniach.

Podczas uczty wychylono szereg toastów. Pierwszy przemawiał prof. Gerson na cześć solenizantów, w których imieniu dziękował pan Schouppé. Dalej podnosił p. Ant. Zaleski fenomenalny rozwój malarstwa polskiego, które dziś tak świetne i rozgłośne niesie imię polskie i sławę w dalekie strony itd. Z kolei drugi jubilat, Polikarp Gumiński, pił zdrowie młodego pokolenia malarzy, redaktor *Echa*, p. Rajchman, zdrowie prof. Gersona i Fr. Kostrzewskiego, dr. Antoni Donimirski zdrowie gospodarza uczty, „Salonu artystycznego“, który podjął inicyatywę obchodu. Dziękowali w imieniu tej instytucyi współzałożyciele jej: prof. Gerson i p. Pawłowski. W końcu uczty wręczono solenizantom pamiątkowe adresy, podpisane przez wszystkich obecnych.

— **Paszporty w Portugalii.** W Portugalii dekret królewski, wydany w dniu 10 stycznia b. r., zarządza, aby od podróżnych, którzy z Portugalii udają się za granice państwa, żądano paszportów wizowanych tak samo, jak to się dzieje od dłuższego już czasu z podróżnymi, którzy opuszczają kraj od strony morza. Za wizę na paszporcie zagranicznym, należy uiścić obok stempla za 1000 reisów, także taksę w kwocie 400 reisów. Przy wygotowaniu paszportów dla poddanych państw obcych, oprócz stempla za 1000 reisów, wymagana jest opłata w kwocie 800 reisów. Podróżni, którzy z zagranicy przybywają do Portugalii, nie potrzebują nadal, podobnie jak było dotychczas, okazywać paszportów.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. W pełnym teatrze przedstawiono wczoraj po raz czwarty komedyę Bałuckiego p. t.: „Ciepła wdówka“.

W poniedziałek przedstawioną będzie po raz pierwszy słynna komedya Ostrowskiego p. t.: „Łapownicy“ czyli „Intratna posada“, w przekładzie p. Glińskiego. Utwór ten uważany jest za arcydzieło w rossyjskiej literaturze dramatycznej.

Elwira Colonnese wystąpi we wtorek w „Aidzie“. Partyę Amneris spiewać będzie panna Józefina Carnioli, Radamesa Myszuga, arcykapłana Jeromin. Wszystkie dekoracye do „Aidy“ odnowione.

Repertoar teatralny. Dziś, w sobotę „Carmen“, opera w 4 aktach Bizeta. Pierwszy gościnny występ panny Elwiry Colonnese, oraz występ pp. Salomei Kruszelnickiej, Aleksandra Myszugi i Józefa Szymańskiego.

Jutro, w niedzielę popołudniu „Dyament króla duchów“ romantyczno-czarodziejska krotochwila ze spiewami w 10 odsłonach Raymunda.

Wieczór „Barkarolla“, obrazek dramatyczny w 1 akcie M. Gawalewicza. Pierwszy występ p. Heleny Talko i „Ciepła wdówka“, komedya w 3 aktach Michała Bałuckiego.

W poniedziałek po raz pierwszy „Łapownicy“, komedya w 5 aktach A. Ostrowskiego.

Koncert Towarzystwa muzycznego. Wczorajszy III. koncert galicyjskiego Towarzystwa muzycznego, złożony wyłącznie z utworów Rubinsteina, zgromadził nader liczną publiczność w sali „Domu Narodnego.“ Stosownie do programu wykonano naprzód symfonię na orkiestrę „Ocean“, a następnie trzeci i siódmy obraz na sola, chóry i orkiestrę z opery biblijnej „Mojżesz.“ „Ocean“ jest obok „dramatycznej“ najwyżej cenioną i najczęściej wykonywaną symfonią, z pośród pięciu skomponowanych przez Antoniego Rubinsteina. Dwa zaś wymienione obrazy z opery „Mojżesz“ są bez zaprzeczenia najbardziej zajmujące z całego dzieła i właściwie podają najgłówniejsze momenta tej opery, należącej do rzędu t. zw. oper biblijnych, których myśl zajmowała Rubinsteina przez całe życie. Wykonawcy tych dzieł Rubinsteina zdobyli sobie wczoraj ogólne uznanie, a tak „Ocean“ jak i „Mojżesz“ wywarły na publiczności silne wrażenie. Gal. Towarzystwo muz. koncertem poświęconym wyłącznie Rubinsteinowi, pragnęło złożyć hołd pamięci znakomitego muzyka, który zawsze okazywał nam życzliwość, a przed rokiem jeszcze na zaproszenie dyrekcyi Towarzystwa, aby przybył do Lwowa dyrygować „Mojżeszem“, odpowiedział nader uprzejmie. Niestety śmierć nie pozwoliła mu wykonać zamiaru.

Jan Styka, artysta-malarz, wyjechał w dniu 5 b. m. ze Lwowa, udając się w dłuższą podróż na Wschód. Celem podróży artysty, jest Palestyna, gdzie zamierza poczynić potrzebne studya do „Golgoty“.

Paderewski w Niemczech. Występy Paderewskiego, oczekiwane z niecierpliwością przez niemiecki świat muzyczny, stanowiły istny pochód tryumfalny; nigdzie może jeszcze Paderewski nie koncertował z powodzeniem tak bezprzykładnem. Wystarcza wspomnieć, że po koncercie drezdeńskim król saski zaprosił Paderewskiego, by zagrał u dworu, poczem zamianował go kawalerem orderu Albrechta pierwszej klasy. W Lipsku, wśród innych oznak entuzyazmu, ofiarowano Paderewskiemu wieniec laurowy wielkości olbrzymich rozmiarów. Pisma konstatują zgodnie, że dzięki tym występom Paderewski zdobył sobie w Niemczech toż samo stanowisko, górujące po nad wszystkimi współczesnymi pianistami, jakie oddawna zajmuje we Francyi, w Anglii i w Ameryce. Po koncercie drezdeńskim słynny krytyk, F. R. Pfau, odezwał się w sposób następujący: „Tak, Paderewski jest w samej rzeczy owym wielkim, niezwykłym zupełnie artystą, którego czciła w nim oddawna Francya, Anglia i Ameryka, a którego w Niemczech dotychczas z famy tylko znano. Powiadamy „artystą“ w najpiękniejszem, najszlachetniejszem znaczeniu tego słowa — nie „pianistą tylko“. Zachowanie się artysty jest nader sympatyczne i nie odpowiada bynajmniej licznym legendom, jakie u nas krążyły. Wystąpienie jego czyni wrażenie spokojnej dystynkcyi, rezerwy i powagi; jest ono dalekiem od wielkich śmiesznostek wirtuozów efemerycznych. Publiczność czuje odrazu, że ma przed sobą człowieka, który żyje tylko dla sztuki swej i któremu sztuka ta jest świętą! Wrażenie, jakie czarodziej ten fantazyą swą wywołał u publiczności, było zdumiewającem; rzadko przed tem w dystyngowanym teatrze nadwornym słyszano takie burze oklasków. Nawet król Albert, który opuścił lożę swą dopiero po dodatkach, wyproszonych u artysty przez publiczność, kilkakrotnie sam aplaudował.“

Rossyjska trupa dramatyczna, rozpoczęła w warszawskim Teatrze Wielkim szereg przedstawień komedyą „Złoto“, napisaną przez Niemirowicza Danczenkę. Na przedstawieniu był obecny generał-gubernator hr. Szuwałow z żoną.

Sztuka Gypa. W Paryżu przedstawiono trzyaktową komedyę Gypa p. n.: „Mademoiselle Eve“. Sztuka, zawierająca dużo dowcipu, bardzo mało akcyi scenicznej i dosyć pobieżną charakterystyę osób, nie doznała zbyt świetnego przyjęcia.

Damazego Kotowskiego, większych rozmiarów „Portret pani Maryi W.“, przeznaczony na wystawę wiedeńską — wystawiony będzie w naszym Salonie tylko przez jeden dzień, t. j. niedzielę.

Z Izby sądowej.

(Tajny związek w Tarnopolu).

(Sprawozdanie specyalnego naszego korespondenta).

Tarnopol, 8 marca

Piąty dzień rozprawy. Dzisiaj w dalszym toku przesłuchanie oskarżonego Bieniedzkiego wobec sprzeczności, zachodzących pomiędzy zeznaniami w śledztwie złożonemi, a zeznaniami przy rozprawie.

Osk. Bieniedzki zaprzecza zeznaniom swym w śledztwie, w których przyznał się do czynów w akcie oskarżenia mu zarzuconych i tłómaczy się tem, że zeznawał pod wpływem przestrachu.

Następny świadek Antoni Bednarski, nauczyciel ludowy, lat 21, zaprzysiężony, zeznaje, że nie może powiedzieć, czy był istotnie jaki związek, nie należał do niego i t. d. Podaje tylko, że słyszał, iż Bieniedzkiego miał namawiać Chabin do należenia do jakiejś biblioteki Świadek dodaje, że sam zobaczył raz u Chabina książkę do czytania oznaczoną jakąś pieczęcią i myślał, że to z jakiejś biblioteki, więc prosił Chabina, aby mu ją pożyczył. Na to Chabin odpowiedział, jeżeli pójdziesz ze mną i złożysz przysięgę, to dostaniesz książkę“ — świadek propozycyi tej jednak nie przyjął. Dowiedział się później, że książki podobne pochodziły z Czytelni Towarzystwa przyjaciół oświaty ludowej, którą później rozwiązano. Żądanie przysięgi tłómaczył sobie świadek tem, że chodziło o to, aby profesorowie nie dowiedzieli się o wypożyczaniu książek przez młodzież z poza szkoły.

Na pytanie obrońcy dr. Soronia charakteryzuje świadek oskarżonego Krzyworączkę, jako chłopaka bardzo wesołego temperamentu, który lubił ciągle żartować, ciągle się śmiał, stroił rozmaite najpocieszniejsze miny.

Świadek Antoni Kogutyński, lat 22, uczeń seminaryum religii rz. kat. (zaprzysiężony), zapytywany co do faktów obrazy Majestatu przez Bieniedzkiego, opowiada, że tenże oskarżony raz wobec ryciny wyobrażającej Najj. Pana, wyraził się lekceważąco. Innym razem wyjął z kieszeni pieniądz, przypatrywał mu się i rzucił na ziemię, przyczem powiedział coś, czego świadek sobie nie przypomina. Czy zrobił to w usposobieniu złem, wrogiem, świadek tego zeznać nie może, gdyż miny jego nie studyował.

Sędzia przysięgły Kierski zapytuje świadka, czy ów pieniądz był z portretem Najj. Pana, czy bez portretu?

Świadek: Może 1 zł., może korona; zdaje mi się, że portret Monarchy tam był.

Z dalszego badania okazuje się, że świadek zrobił doniesienie listowne ze swoim podpisem do ks. Librewskiego o tem zajściu z pieniądzem.

Świadek powołany jest w akcie oskarżenia jako ten, który spowiadając się, zeznał spowiednikowi o nieporządkach w internacie seminaryum.

Na pytanie radcy Poźniaka wyjaśnia, że zeznanie to na spowiedzi dotyczyło sceny jaką Bieniedzki zrobił z pieniądzem, tudzież rozmowy, jaką świadek miał z Krzyworączką. Rozmowa ta dotyczyła Papieża. Krzyworączka raz przed portretem Ojca św. wyrzekł słowa obelżywe a na uwagę świadka, że będzie się musiał spowiadać i komunikować, wyraził się lekceważąco o tych Sakramentach.

Dr. Dulęba: Dla czego pan — który sam nie dopuściłeś się obrazy religii — spowiadałeś się nie ze swoich grzechów lecz z cudzych; wszak religia nasza tego nie wymaga.

Świadek: Miałem obowiązek jako przebywający w internacie donieść o niewłaściwościach....

Dr. Dulęba: Być może, ale trzeba to było donieść ks. Librewskiemu wprost, a nie na spowiedzi jakiemuś innemu księdzu.

Świadek: Miałem obowiązek; gdybym był go zaniedbał, byłoby to grzechem. Słyszałem, że należy wszystko powiedzieć.

Dr. Dulęba: Dobrze, dobrze, zostawmy to. Ale, czy do obowiązków należało także donosić zaraz jeden na drugiego, co on złego zrobi? Czy religia nie wpaja w nas zasad pobłażania i przebaczania win:

Przew. (przerywa): Muszę usunąć to pytanie. Przekonania religijne są rzeczą sumienia świadka. Jest on wezwany na fakta, a nie na wyjaśnianie swoich przekonań religijnych.

Dr. Dulęba: Mówmy więc o faktach. (Do świadka): Czy o każdem wykroczeniu w internacie należało donosić?

Świadek: Tak jest, donieść przełożonemu.

Dr. Dulęba: Czy pan dobrze się uczyłeś?

Świadek: Zeszłego roku byłem celującym.

Dr. Dulęba: Dla czego pan nie doniosłeś ustnie ks. Librewskiemu, lecz użyłeś formy listu?

Świadek: Mnie się zdawało, że listownie można wszystko dokładniej wyjaśnić.

Dr. Dulęba: Wątpię, bo w ustnej rozmowie można wiele rzeczy poruszyć, których w krótkim liście ująć nie można.

Dr. Dulęba: A jaką drogą pan ten list wysłałeś?

Świadek: Pocztą.

Dr. Dulęba: Jakto pocztą do przełożonego, mieszkającego pod jednym dachem z panem?

Świadek: Sam nie wiem dlaczego.

Dr. Dulęba: Mnie to wygląda tak, jak gdyby panu ktoś podsunął tę myśl napisania listu.

Świadek: Milczy.

Dr. Dulęba: Jak się nazywa pański spowiednik?

Świadek: Nie był to ksiądz Librewski, byłbym go poznał po głosie.

Dr. Soroń zapytuje świadka o treść listu.

Świadek: Była w nim mowa, że kandydaci stanu nauczycielskiego, którzy mają wychowywać młode pokolenie, dopuszczają się takich rzeczy.

Dr. Soroń: A jak brzmiał początek listu?

Świadek: Milczy.

Dr. Soroń: Nie było tam mowy o szatanach i potworach?

Świadek: Tak jest!

Dr. Soroń: To charakterystyczne, — bo ks. L. nazywał niektórych szatanami i potworami.

Radca Poźniak: Czy nie dałeś pan któremu z kolegów słowa, że nie powiesz księdzu dyrektorowi o jakiemś przewinieniu.

Świad. Tak jest, dałem.

R. Poźniak Dla tego też użyłeś pisma.

Dr. Lilien: A nie dałeś pan przypadkiem słowa, że listu nie poszlesz przez stróża internatu tylko przez pocztę? (Wesołość).

Dr. Soroń zapytuje dalej świadka o datę i intytulacyę listu.

Świadek: List pisałem zaraz po spowiedzi, a co do intytulacyi, zdaje mi się: Wielmożny księże katecheto!

Dr. Soroń: A, to ciekawe, bo ten list, który mamy w aktach jest bez intytulacyi, bez wszelkiego nadpisu.

Prok. W aktach jest tylko streszczenie listu oryginalnego.

Dr. Dulęba. (Do świadka). Wracając do kwestyi obrazy Majestatu, jak pan mogłeś widzieć, czy pieniądz trzymany w ręce, jest z wizerunkiem Najj. Pana, czy nie?

Świadek nie odpowiada.

Sędzia przys. Kierski czyni uwagę, że na poprzednie w tej mierze pytanie świadek odpowiedział, iż to był większych rozmiarów grosz, więc mogła być i 20 hellerówka.

Przew. (do świadka). Co pan rozumiesz pod wyrazem grosz?

Świadek: Każdą monetę; to był gulden albo korona.

Sędzia przys. Leon Willner (a nie Jakób Willner jak mylnie w spisie przysięgłych podano) zapytuje czy ks. Librewski lubił Bieniedzkiego.

Świadek: Z początku lubił, później nie, bo Bieniedzki często bez pozwolenia wychodził z internatu.

Sędzia przys. Parnas: Czy może Bieniedzki nie użył wyrażenia „niech szlag trafi?" żartobliwie, jak to się czasem do kolegi nawet mówi?

Radca Schabenbeck. Nie miał on może tego przysłowia: niech szlag trafi! (*Wesołość*).

Świadek: Czasem mówił: niech cię szlag trafi!

Dr. Lilien: I Rzepa miał polecenie po spowiedzi powiedzieć wszystko co wyznał, — poszedł i powiedział; dlaczego pan tak nie zrobiłeś, tylko pisałeś?

Przew.: Ta kwestya już wyjaśniona.

Na pytanie dr. Rosenfelda odpowiada świadek, że jest stypendystą i z tego funduszu utrzymuje się w internacie.

Świadek następnie na szczegółowe pytania obrońców powtarza zeznania swe co do wyrażenia się Bieniedzkiego wobec wizerunku Najj. Pana i obstaje przy swoich pierwotnych zeznaniach.

W sprawozdaniu zamieszczonem w Nr. 55 z 8. b. m. w ustępie końcowym na kolumnie 4 szpalta 2 zaszła pomyłka druku. Wydrukowano tam: „W dalszem badaniu świadka (Rembisza) przez sędziego śledczego Bercharda..." Zamiast „śledczego" ma być „przysięgłego." Pan Berchard jest notaryuszem i został do tej sprawy wylosowany jako sędzia przysięgły; w tym też tylko charakterze stawiał pytania świadkowi.

Cieszyn, 8 marca.

(Korespondencya „Gazety Lwowskiej)".

(*Ksiądz Stojałowski przed sądem*).

Wczoraj popołudniu nastąpiło przesłuchanie obwinionych co do oskarżenia o zbrodnię obrazy Majestatu i zaburzenia spokoju publicznego w myśl §§. 63 i 65 u. k., popełnione przez artykuł *Dzwonu* „Przegląd polityczny". Ta część rozprawy była tajną; poprzestaję więc na zaznaczeniu, że ks. Stojałowski wypiera się autorstwa inkryminowanego artykułu, twierdzi, że artykuł nadesłany został z Ameryki. Przewodniczący przedstawia, że ze względu na czas, jaki upłynął między wygłoszeniem mowy Najj. Pana w Jarosławiu, a pojawieniem się artykułu, niemożliwą jest rzeczą, aby artykuł ten nadesłany był z Ameryki. — Oskarżona Helena Hampel twierdzi, że artykuł inkryminowany nadszedł z Ameryki, ona go poprawiała. Zwykle artykuły polityczne pisze ks. Stojałowski. Oskarżona nie dopatrzyła się, żeby ten artykuł mieścił coś karygodnego. — Oskarżony Karol Studencki nie przypomina sobie, czy manuskrypt „Przeglądu politycznego", pochodził od ks. Stojałowskiego. Jest on zresztą tylko „redaktorem od kozy".

Na tem zakończono rozprawę nad „Przeglądem politycznym".

Odtąd rozprawa jest jawną.

Przystąpiono do oskarżenia, o ile ono tyczy się broszury *Bogiem i prawdą*. W treści tej broszury npatruje prokuratorya występek w myśl §. 302 u. k. przeciw publicznemu spokojowi i publicznemu porządkowi, popełniony przez wyszydzenie i obrazę biskupów galicyjskich, Pana Namiestnika hr. Badeniego, szlachty i duchownych. Odczytano broszurę *Bogiem i prawdą*. Oskarżony ks. Stojałowski twierdzi, że nie jest autorem broszurki, ale że napisali ją jego współpracownicy, a to dlatego, ponieważ pisma jego ciągle konfiskowano, przyczem ks. Stojałowski polecił im tylko, aby najostrzejsze wyrazy opuścili. „Musiałem zrobić koniec konfiskatom, chcąc bym znów parę miesięcy musiał siedzieć." Na zapytanie przewodniczącego, dlaczego oskarżony w śledztwie przyznał się do autorstwa, odpowiada on, że chciał skrócić więzienie śledcze. Na zapytanie obrońcy, czy to prawda, że biskupi galicyjscy wydali list pasterski, w którym zakazywali czytania pism ks. Stojałowskiego, odpowiada tenże: „Daj pan spokój — to jest sprawa delikatna i już zakończona."

Oskarżona Helena Hampel twierdzi, że nie przypomina sobie, kto jest autorem broszurki, a różnicę zeznań w śledztwie, tłómaczy nieporozumieniem.

Oskarżony Józef Szpytko twierdzi, że on sam napisał broszurkę i oddał do druku; żali się przytem na sędziego śledczego, że go aresztował 6 dni przed ślubem. Na przedstawienie przewodniczącego, dlaczego w śledztwie kilkakrotnie zmieniał zeznanie, twierdzi oskarżony, że mu sędzia dokuczał i obstaje przytem, że on, a nie ks. Stojałowski broszurę napisał.

Pod koniec posiedzenia wniósł obrońca — jak już doniosłem w depeszy — aby oskarżonego ks. Stojałowskiego wypuszczono z więzienia śledczego, za złożeniem kaucyi.

Prokurator sprzeciwił się temu wnioskowi.

Ks. Stojałowski prosił również o wypuszczenie go i żalił się ponownie na złe obchodzenie się z nim w więzieniu śledczem.

Przewodniczący zaznacza ponownie, że twierdzenia ks. Stojałowskiego nie są zgodne z prawdą, że owszem obchodzono się z nim jak najlepiej, że mu pozwolono na osobny w kt i na inne wygody, że jednak ks. Stojałowski nadużywał okazywanych mu względów i wskutek tego musiano jego wygody ograniczyć. Prośby o wypuszczenie z więzienia śledczego trybunał nie uwzględnił.

Na tem zakończono wczorajsze posiedzenie.

Na początku dzisiejszego posiedzenia przewodniczący odczytuje tekst przemówienia Najj. Pana w Jarosławiu, dalej orzeczenie c. k. sądu obwodowego w Wadowicach i c. k. sądu krajowego w Krakowie, mocą którego potwierdzono konfiskatę broszury „Bogiem a prawdą."

Obrońca wnosi, aby sąd zarządził stenograficzne spisanie wniosków stron ofiarując złożenie zaliczki. Trybunał odrzucił wniosek, gdyż nie jest wniesiony na czasie i nie ma stenografa zaprzysiężonego; zostawia się jednak oskarżonemu wolność postarania się o stenografa prywatnego.

Następnie przystąpiono do sprawy robotników w Trzyńcu i przesłuchania ks. Stojałowskiego, oskarżonego w tej sprawie o zbrodnię wymuszenia i popełnienia obrazy honoru. Ks. Stojałowski oświadcza, iż nie poczuwa się do winy.

Przew.: Księdz groziłeś kierownikom i urzędnikom Arcyksiążęcym ustnie i w pismach, ogłoszeniem paszkwilów, aby niejakiego Gawrona w służbie zatrzymali.

St.: Poznałem Gawrona podczas pielgrzymki do Jerozolimy. Poznałem tam Gawrona i innych urzędników z Trzyńca i Karwiny. Poznałem stosunki robotnicze w szczególności w Karwinie.

Przew.: Mówmy o Trzyńcu.

St.: Ja krótko powiem. W Karwinie nikt mi nie przeszkadzał, jeżeli mówiłem z urzędnikami hr. Laryszа — ale skoro dowiedziano się że rozmawiam z robotnikami w Trzyńcu i chodzę do Gawrona, zagrożono Gawronowi wydaleniem ze służby, zakazano mu obcować ze mną. Poszedłem do hutnistrza Oehlweina, robiłem mu przedstawienia, oświadczyłem, że mam zamiar założenia stowarzyszenia chrześciańskiego robotników. Pan Oehlwein na to: dlaczego ksiądz nie przychodzisz do urzędników, dlaczego się mięszasz między robotników, nam to się niepodoba. Ja mu tłómaczę, że mi lepiej między robotnikami, bo mnie szanują i słuchają. On na to, abym do Gawrona nie chodził. Przyrzekłem mu tak, że tam często nie będę chodził. Ostatnie 1½ roku nie byłem w Trzyńcu. A Oehlwein mówi, że ja tam chodziłem w noc.

Przew.: Proszę do rzeczy. Proszę powiedzieć coś ksiądz uczynił, aby Gawron mógł pozostać w mieszkaniu, które mu wypowiedziano?

St.: Zdarzyło się, że nadeszła dla mnie paka z Czaczy do Trzyńca. Chłopek złożył tę pakę u Gawrona. Ktoś to zwietrzył i zaraz żandarmi byli na miejscu. Zaraz też Gawronowi wypowiedziano mieszkanie, chociaż Gawron o niczem nie wiedział, bo był w robocie. Biedny Gawron przyleciał do mnie i żalił się, musiałem się ująć za nim Poszedłem do hutmistrza Oehlweina i przedstawiłem mu, że Gawron niewinny. Oehlwein na to, że on nie może nic zrobić, bo już to było w dziennikach i dyrekcya o tem wie. Ja na to: to pójdę do dyrekcyi do Cieszyna. Poszedłem do syndyka dr. Bukowskiego, tłómaczyłem mu, że ja winien a nie Gawron, że Gawron porządny i zacny człowiek, prosiłem, aby go nie wyrzucano. Dr. Bukowski na to, jeżeli Gawron jest porządny człowiek, to sprawę załatwimy. Byłem pewny, że dobrze. W tydzień później dowiaduję się, że Gawron może zostać w robocie, ale z mieszkania musi się wynieść. Była wtedy zima. Napisałem prośbę do dyrekcyi.

Przew.: List ten będzie odczytany.

St. Gawrona wyrzucono. Poszedłem znów do Oehlweina. Przedtem już był tam Gawron z żoną. Powiedziano mu, że musi iść precz, że musi być kara za stosunki ze Stojałowskim. To mnie doprowadziło do złości i byłem oburzony, powiedziałem, że pojadę do Wiednia, że się będę żalił.

Przew. Księdz powiedziałeś dr. Bukowskiemu, że się chwycisz „innych środków", jeżeli Gawrona nie przyjmą. Jakie to były te inne środki.

St. Byłbym pisał do Wiednia, byłbym poszedł do Arcyksięcia.

Przew. Księdz napisałeś istotnie do dyrekcyi w Wiedniu. Tu jest to podanie. Czyś księdz wniósł i podpisał to podanie? (Okazuje mu podanie). W śledztwie przyznałeś się księdz do autorstwa.

St. To pismo nie pochodzi z mojej ręki, i tego nie podpisałem. (Sensacya).

Przew. To dziwna rzecz! W śledztwie mówiłeś ksiądz co innego...

St. Pan sędzia Eisenberg coś mi tam czytał...

Przew. Z pewnością czytał tylko to co było na piśmie.

Następuje odczytanie podania do administracyi Arcyksiążęcej podpisane przez ks. Stojałowskiego. W tem podaniu opisano wypadek Gawrona w jaskrawych barwach, omówiono zakaz założenia stowarzyszenia robotników i oświadczono, że niemiłą by było rzeczą, gdyby przyszło do publicznego omawiania stosunków trzynieckich.

Przew. Czyś ksiądz napisał to podanie?

St. Coś podobnego napisałem, ale to nie jest to podanie. A zresztą nic a nic w niem nie ma.

Przew. To będzie rzeczą przysięgłych. Proszę zapisać zeznania oskarżonego w protokole.

Odczytano artykuły *Wieńca* i *Pszczółki*, dotyczące obrazy hutmistrza Oehlweina.

Następnie przesłuchano świadków.

Dr. Bukowski syndyk komory, poseł na Sejm szląski opisuje zajście z ks. Stojałowskim zgodnie z aktem oskarżenia i przedstawia kartę wizytową, w której ks. Stojałowski z naciskiem przypomina dr. Bukowskiemu, że minęły 4 tygodnie, które umówione były między nim a dr. Bukowskim jako termin załatwienia sprawy Gawrona. Potem ks. Stojałowski groził w podaniu do administracyi „innymi środkami" a następnie w groźbach przedstawiał urzędników jako kłamców i złodziejów.

Przew. Co świadek rozumiał pod tymi innymi środkami?

Dr. Buk. Byłem pewny, że ks. St. będzie znów pisał w swoich gazetkach na naszych urzędników, że kradną i pieniądze robotników sprzeniewierzają, jak to dawniej pisał.

Obrońca: Czy pan dr. zapowiedział ks. St. że ewentualnie Gawronowi będzie pomieszkanie wypowiedziane.

Dr. Buk. Tak jest — inaczej przecie nie można postąpić.

Przysięgły dr. Huttner: Proszę mi powiedzieć, kto rozstrzyga o wypowiedzeniu robotnikom?

Dr. B.: W pierwszej linii hutnicy.

Przew.: Proszę świadka, jak się zachował ks. Stoj. kiedy z nim mówił.

Dr. B.: Wtedy zachował się przyzwoicie.

Ks. St. Proszę protokołować „przyzwoicie" (*wesołość*).

Przywołano świadka dr. Jana Michejdę, adwokata i posła na Sejm.

Przew.: (po niemiecku) świadek zna znaczenie przysięgi.

Dr. M.: Proszę po polsku. (Przysięga i zeznania odbywają się po polsku).

Przew.: Co świadek wie o tem, że robotnicy trzynieccy mają być krzywdzeni w prawie wyborów do bractwa hutniczego.

Dr. M. odpowiada, że przed dwoma czy trzema laty byli u niego robotnicy z Trzyńca i żalili się na nowy statut bractwa hutniczego i na sposób przeprowadzania wyborów. Na podstawie ich twierdzeń świadek wniósł zażalenie do c. k. starostwa w Cieszynie i do c. k. ministerstwa rolnictwa w Wiedniu. Robotnicy wcale dobre zrobili wówczas na świadku wrażenie, byli to ludzie wykształceni, co mówili, wydawało się prawdopodobnem. Świadek miał to wrażenie, że administracya i dyrekcya w Cieszynie nie życzą sobie zapewne, aby był wywierany nacisk na robotników, lecz czynią to majstrowie i mali urzędniczkowie.

Po zeznaniach dr. Michejdy, dr. Bukowski przedstawił obszernie sprawę statutu bractwa hutniczego, poczem przystąpiono do przesłuchania świadka Gustawa Oehlweina, hutmistrza w Trzyńcu.

Świadek opisuje zajście z księdzem Stojałowskim zgodnie z aktem oskarżenia i twierdzi, że groźby, które ksiądz Stojałowski i słownie i w podaniu do administracyi rzucał, obudziły w nim obawę, że ucierpi na tem powaga zarządu, którą dziś w obec ruchu socyalistycznego trudno utrzymać. Świadek opowiada, że u Gawrona odbywały się schadzki, że tam ks. Stoj. bywał w towarzystwie kobiet i że zarząd nie mógł tego cierpieć i Gawronowi wypowiedział.

Przew.: Cóż ksiądz na to?

Ks. St.: Bardzo mnie to zeznanie cieszy.

Przew.: Nie o to chodzi co księdza cieszy, lecz czy to prawda.

Ks. St.: Owszem to prawda, a że tam były kobiety to dowód, że to były schadzki przyjacielskie.

Przew.: To osądzą panowie przysięgli.

Odczytano dalej list ks. Stojałowskiego do hutmistrza Oelhweina, w którym ks. Stojałowski zapowiada drugi artykuł, jeżeli Gawrona do mieszkania nie przyjmie a przyrzeka „sprawiedliwą pochwałę" jeżeli go przyjmie.

Przew.: Jak ksiądz mógł przyrzekać „sprawiedliwą pochwałę", kiedy pana i Gawrona tak miano dręczyć. To dziwne postępowanie.

Ks. St.: Ja tylko sprawiedliwie chwalę. (*Wesołość*).

Świadek Robert Uhlig, hutmistrz w Trzyńcu, nie zeznaje nic stanowczego.

Świadek Juliusz Weber, hutmistrz w Trzyńcu, słyszał tylko, że w pisemkach ks. Stojałowskiego mieszczą się napaści na hutmistrzów trzynieckich.

Odczytano zeznanie Maryi Gawron, żony robotnika w Trzyńcu. Stwierdza ona, że jej dziecko było zupełnie zdrowe, kiedy się wyniosła z mieszkania w Trzyńcu.

Odczytano zeznanie Jerzego Ciabotnego dawniej robotnika w Trzyńcu. Ten zeznaje, że go wydalono z roboty, dlatego, że wstąpił do stowarzyszenia socyalistów.

Hutmista Oehlvein stwierdza, że Ciabotnego wydalono, ponieważ dopuszczał się ekscesów, lżył urzędników i groził im rewolucyą.

Świadek Franciszek Koziar, proboszcz kat. w Trzyńcu, zeznaje, że ks. Stoj. udał się do niego i oświadczył mu, że chce założyć chrześciańskie stowarzyszenie robotników i prosił o pomoc. Swiadek odpowiedział mu, że on już sam poczynił w tym kierunku kroki, bo to do niego należy, lecz kroki te nie odniosły skutku.

Prok.: Więcej księdzu nic nie wiadomo, o ks. Stojałowskim i jego stosunku do Gawronów.

Świadek: Marya Gawron listem prosiła mnie o kary kościelne, przyznając się do występnego stosunku z ks. St. Owocem tego stosunku miało być dwoje dzieci. Następnie jednak Gawronowa w wikaryacie generalnym w Cieszynie treść tego listu odwołała.

Ks. Stoj. To mi się podoba. Ja pierwszy raz o tem słyszę. Ale przypuszczam, że to wszystko prawda, zkądże prokurator może pytać świadka o rzeczy tak czysto prywatnej natury. Protestuję przeciwko temu, aby rzeczy familijne wciagano do dyskusyi.

Przew.: No, chyba Gawronowa nie należy do familii księdza.

Na tem odroczono posiedzenie do godziny trzeciej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Piąty austr. wiec rolniczy otwarto w Wiedniu w d. 7 b. m. Ze Lwowa bierze w nim udział wice prezes Tow. gosp. prof. dr. Tadeusz Pilat. Najważniejszym przedmiotem obrad była kwestya, jakie stanowisko ma zająć wiec względem projektu ustawy o zawodowych związkach rolników i o utworzeniu posiadłości rentowych. Referent hr. Maksymilian Zedwitz postawił wniosek, aby organizacyę rolniczych posiadłości ziemskich za pomocą tworzenia związków zawodowych uznać z powodów socyalnych, ekonomicznych i politycznych za rzecz konieczną i przystępowanie do tych związków ma być obowiązkiem, wypowiedzianym przez ustawę państwową. Utworzenie posiadłości rentowych, w formie proponowanej przez rządowy projekt ustawy twierdził referent — nie nadaje się do osiągnięcia zasługujących na największe uznanie celów; zamierzonych przez ustawodawcę byłoby natomiast rzeczą konieczną, aby Państwo, względnie pojedyńcze kraje przy współdziałaniu związków rolniczych, które mają być utworzone, i pojedyńczych właścicieli ziemskich, należących do tych związków, szybko przeprowadziły sprawę skonwertowania pożyczek hipotecznych, które są intabulowane na warunkach nie odpowiadających dochodom danego gospodarstwa. W dyskusyi jaka się wywiązała zabierał głos między innymi prof. Pilat. Przemawiał także reprezentant Rządu, sekretarz ministeryalny Ertel. Ostatecznie uchwalono rezolucyę, według której ma być wydaną ustawa państwowa ustanawiająca nowe związki rolnicze; do związków tych należeć mają przymusowo posiadacze nieruchomości rolniczych, przy możliwie największem uwzględnieniu istniejących organizacyj rolniczych i narodowego rozdziału w krajach u ludności mięszanej. Ustawodawstwu kraj. ma być pozostawioną decyzya co do wprowadzenia w życie związków. Wniosek domagający się zupełnego uchylenia przymusu, został odrzucony.

Lwów, 9go marca: pszenica 6·80 do 7·50 zł., żyto 4·90 do 5·20, jęczmień browarny 5·— do 6·—, jęczmień pastewny 4·— do 4·50, owies 5·— do 5·80, rzepak 8·75 do 9·40, groch 5·— do 7·—, wyka 4·80 do 5·50, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 4·50 do 5·—, hreczka —·— do —·—. koniczyna czerwona galic. 48· do 65·—, szwedzka 48·— do 60·—, biała 70·— do 95·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara 5·80 do 6·20, nowa 5·80 do 6·20, chmiel 15·— do 30·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, Tymotka 26·— do 34·—. Waranty —·— do —·—.

Ceny owsa, wyki, bobiku, jęczmienia, pszenicy, rzepaku podniosły się w ostatnich czasach, a doaorowe gatunki tych produktów są nawet bazdzo poszukiwane.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął w dniu 7 b. m. na audyencyi między innymi członka Izby panów Jana hr. Stadnickiego i dyrektora miejskiego urzędu budowniczego we Lwowie Juliusza Hochbergera.

We czwartek przedpołudniem odbyła się w Burgu wiedeńskim pod przewodnictwem Najj. Pana Rada Ministrów, w której wzięli udział wszyscy Panowie Ministrowie.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej Izby posłów w d. 7 b. m. deput. Rutowski domagał się podjęcia robót około mostu w Przemyślu. — Mowca skarżył się również na utknięcie sprawy regulacyi rzek galicyjskich. — Komisya obradowała w dalszym ciągu nad budżetem Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Wiedeńskie dzienniki donoszą, że deputowany Tausche został oddany do prywatnego zakładu leczniczego, z powodu ciężkiej umysłowej choroby.

Nowo wybrany poseł do Izby deput. Rady państwa z większej własności ziemskiej na Bukowinie, br. Wassilko, wstąpił do klubu konserwatystów (hr. Hohenwarta).

Węgierska Izba dep. ukończyła wreszcie obrady nad ustawą finansową i tem samem zamknęła okres dyskusyi budżetowej, rozpoczętej jeszcze za poprzedniego gabinetu. Przed głosowaniem powstał jeszcze raz prezes ministrów Banffy, aby odpowiedzieć na różne zażalenia i zarzuty opozycyi. Rząd — oświadczył prezes gabinetu — stoi wiernie przy swoim programie, szczególniej co się tyczy przeprowadzenia kościelno-politycznych przedłożeń. Sejmowi będzie nadto przedłożony szereg ekonomicznych i administracyjnych projektów ustawodawczych. Rząd przyjął na siebie ciężkie zadanie, spodziewa się jednak, że wsparty przez Koronę i partyę liberalną, zadaniu temu sprosta. Wpólne herby i wspólne pieczęcie stanowią nierozwiązaną dotąd kwestyę, wdrożone jednak przez rząd rokowania może przyczynią się do ostatecznego jej załatwienia. Otwartą jest również kwestya rozszerzenia zakresu Delegacyi. Podział na dwie części wewnętrznego składu Najw. Dworu nie nastąpi wprawdzie; samoistność wszakże Węgier znajdzie należyty wyraz w organizacyi Dworu. Utworzenie węgierskiej wojskowej akademii naruszyłoby stanowczo prerogatywy zastrzeżone Koronie. Różnice między zasadami partyi liberalnej a partyi narodowej nie są tak znaczne, aby usprawiedliwiały separatystyczne stanowisko stronnictw. Jakkolwiek połączenie stronnictw stojących na prawno-państwowym gruncie byłoby pożądane, rząd nie zrazi się tem, iż usiłowania jego dla osiągnięcia fuzyi nie powiodły się i prowadzić będzie dalej walkę z opozycyjnymi żywiołami w tem przeświadczeniu, że powiedzie mu się wykonać swój program. Po mowie Banffy'ego uchwalono ustawę finansową 222 głosami przeciw 166.

Wedle *Hamb. Corr.* cesarz Wilhelm uda się w ostatnich dniach b. m. do Abbazyi, dokąd już w połowie b. m. wyjedzie cesarzowa Wiktorya.

Urzędowy *Reichsanzeiger* donosi, iż z rozporządzenia cesarskiego naczelny prezydent Prus wschodnich hr. Stollberg, został przeniesiony w stan spoczynku. O powodach tej dymisyi, która wielkie wywarła wrażenie, pisaliśmy wczoraj.

Prasa berlińska poświęca obszerne uwagi faktowi przyjęcia przez Francyę zaproszenia do wzięcia udziału w uroczystościach przy otwarciu kanału pomiędzy morzem Północnem a Bałtyckiem. Wiadomo, że dzienniki paryskie, nawet umiarkowane, w odpowiedzi na objawy niezadowolenia, z jakimi wystąpiły żywioły radykalne, zapewniały, że flota francuska będzie się ściśle trzymać eskadry rossyjskiej, że nie będzie odstępować od jej boku i że razem z nią opuści wybrzeże niemieckie. Zapewnienia te wywołują zdziwienie w Berlinie. Utrzymują tam, że jest rzeczą gospodarza wyznaczać miejsca przybyłym gościom i że nie ma mowy o tem, aby Francuzi mogli zastrzegać sobie, jakie miejsce chcą zająć. Wszystkie zaproszone statki będą się musiały ściśle trzymać poleceń niemieckich władz marynarskich, już choćby ze względu na bezpieczeństwo i porządek.

Poufne narady co do udziału parlamentu w uczczeniu Bismarcka w 80-letnią rocznicę urodzin, spełzły na niczem. W komitecie seniorów zagroziło centrum, że wniesie protest, gdyby wniosek zbiorowej manifestacyi parlamentu został postanowiony. Konserwatyści i narodowo-liberalni postanowili tedy, że w dniu uroczystości nie przybędą na posiedzenie parlamentu.

Policya berlińska rozwiązała socyalistyczny związek kobiet niemieckich, ponieważ szerzył propagandę socyalistyczną. Związek ten rozporządzał znacznymi środkami.

Konferencya monetarna, zwołana przez Niemcy, ma się odbyć przy końcu tego miesiąca w Berlinie.

Sofijski korespondent *Pester Lloyda* uważa podróż prezesa gabinetu bułgarskiego, Stoiłowa, do Wiednia za fakt wielkiego znaczenia. Już przed miesiącem miał wyjechać minister skarbu Geszow, potem minister spraw zagranicznych Nacowicz, ostatecznie wyjechał sam prezes gabinetu, ponieważ nie tylko o sprawę akcyzową chodzi, ale głównie o rozwianie niedowierzania i uprzedzeń, z któremi gabinet Stoiłowa miał od początku do walczenia. Dzisiaj — zdaniem korespondenta — nie może być mowy, jakoby Stoiłow starał się zbliżyć do Rossyi. Stoiłow, jak słychać, ma udać się także do Berlina, a nawet do Londynu.

Petersburska *Agencya Stefaniego* rozsyła następującą depeszę z Sofii: Z polecenia rządu oddano pod sąd deputowanych ze stronnictwa Cankowa: Sawowa i Wołczewa, tudzież byłego przewodniczącego biura wyborczego w Białej Slatinie, Sinidowa, z powodu agitacyi za wyborem Cankowa i zaniesionego przez nich protestu przeciw wmieszaniu się do wyborów policyi i wojska. Wszyscy są obwinieni o bunt przeciw władzy.

Znany spiskowiec bułgarski Benderew ogłosił list, w którym wzywa Cankowa, aby zaniechał usiłowań w sprawie uznania księcia Ferdynanda przez Rossyę, dopóki książę nie udowodni, że się stał Bułgarem i dowieść ma tego; przez powołanie do steru jednolitego russofilskiego gabinetu.

W Paryżu toczyła się dalej w Izbie dyskusya nad budżetem ministerstwa wojny, którą zainaugurował świetną mową sprawozdawca komisyi Roche. Następnym mowcą był Cavaignac, który krytykował pojedyńcze części budżetu, wynurzając nadzieję, że w przyszłości osoba ministra wojny nie będzie tak często zmienianą. W końcu wskazał na dwa główne zadania: rachować się z demokratycznym prądem, a powtóre zawsze posiadać armię równie silną, jak armia sąsiada. Główną treść mowy ministra Zurlindena podał wczorajszy telegram. Minister zakończył, zaręczając Izbie, że armia będzie nadal zachowana na wysokości zadania, jakie Francya ma do spełnienia w świecie. Po ministrze zabrał głos deput. socyalista Juarez. Mowa jego mniejszy tym razem miała sukces. Juarez na wstępie zaznaczył, że chce zaznaczyć stanowisko socyalistów wobec kwestyi wojskowej. Socyaliści we wszystkich krajach są jedynymi prawdziwymi przyjaciółmi pokoju. Mimo tego socyaliści francuscy nie zapominają tego, co się stało! Jeżeli Caprivi powiedział, że Niemcy są nasyceni, to my mówimy, Francya jest skaleczona, Francuzi zostali oderwani od historycznej grupy. Odwet nie jest jednak rozwiązaniem kwestyi, bo by prowadził do dyktatury, wszędzie rządy są zmuszone do rachowania się z ludami; wczoraj mieliśmy tego przykład w Belgii, jutro znowu zobaczymy w Austryi reformę wyborczą, w Londynie wywierają wpływ Irlandczycy, trzy państwa rozbiorowe są zmuszone rachować się z Polską i Polaków szanować. Istnieje sprawiedliwość! Juarez żąda, aby armia stała się wyrazem narodu, należy ją uczynić bardziej popularną. Wśród oklasków odpowiedział prezes gabinetu Ribot, który ubolewał, że Jaurez nazwał armię narzędziem nienawiści. Wszystkie zastrzeżenia są dozwolone, ale nie wtedy, kiedy chodzi o obronę ojczyzny. Dep. Jaurez pyta się nas, czy zezwolimy, aby duch reakcyi opanował armię? Nie — odpowiadam — na to nie zezwolimy, ale tem mniej ścierpiemy napaści na ducha karności i dyscypliny, która wychodzi z obozu socyalistów! Boulanżysta Richard protestuje przeciw słowom ministra Ribota, który nie ma prawa do oburzenia, skoro obecnie krajowi zgotował największe upokorzenie, jakie go spotkało od czasu wojny w 1870 r. Prezes Brisson wezwał mowcę do porządku dziennego za tę alluzyę do odwiedzin floty niemieckiej w Kiel. Na tem skończyła się ogólna dyskusya ministerstwa wojny.

Agencya Havasa donosi: Według pogłoski krążącej w kołach deputowanych, której sprawdzić nie jesteśmy w stanie, odroczył podobno cesarz Wilhelm otwarcie kanału pomiędzy morzem Niemieckiem a Północnem o 8 lub 10 dni wskutek przyjęcia przez rząd francuski zaproszenia na uroczystości w Kiel. Jako powód odroczenia podają, że poważne koła niemieckie chcą uniknąć zetknięcia się uroczystości z rocznicą bitwy pod Waterloo.

Suma francuskich podatków pośrednich na miesiąc luty b. r. jest o 23 miliony franków niższą, niż w tym samym miesiącu ubiegłego roku. Z niedoboru przypada 18 milionów na cła

---

Z Rzymu donoszą, że Izba radna sądu tamtejszego odrzuciła protest Giolittiego przeciw kompetencyi sądzenia go. Giolitti apeluje do trybunału kasacyjnego.

Z Madrytu donoszą, że marszałek Martinez Campos konferował z ministrem wojny nad położeniem na Kubie, poczem obaj dygnitarze udali się do królowej regentki. Zapewniają, że Martinez Campos zostanie wysłany na Kubę w charakterze generalnego gubernatora. W Madrycie domyślają się, że bandy partyzantów z Key-West i Tampa przygotowują ekspedycyę na Kubę. Według depesz z Hawanny banda powstańców, złożona z 200 ludzi, została pobita pod Cienfuegos. Inne bandy rozprószono.

Biuro Havasa donosi, że marszałek Martinez Campos ma być mianowany gubernatorem Kuby.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 9 marca. (*Tel. pryw*). Według tutejszych dzienników zajmowała się ostatnia Rada Ministrów pod przewodnictwem Najj. Pana (patrz „Ostatnia Poczta") głównie sprawą reformy wyborczej.

Wiedeń, 9 marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych dep. Brenner interpelował w sprawie zarządzeń przeciwko grużlicy bydlęcej, a specyalnie w sprawie dostarczania tuberkuliny po cenach produkcyi.

Następnie toczyła się w dalszym ciągu dyskusya nad reformą podatkową.

Dep. Peschka pragnie zniżenia podatku gruntowego dla wszystkich posiadaczy gruntowych bez różnicy; domaga się również obniżenia dodatków, podnosi wielkie znaczenie związków rolniczych i wyraża nadzieję, że reforma podatkowa uwolni rolnictwo od gniotących je ciężarów.

Dep. Šlavik uważa, że głównym niedostatkiem reformy jest skontyngentowanie podatku, które wprost uniemożliwia równomierne opodatkowanie.

Następnie przemawiali za przedłożeniem dep. Steinwender i dr. Milewski, przeciw dep. Laginja i Rigler.

Dr. Milewski wykazał, że projekt rządowy czyni bardziej zadość uprawnionym interesom krajów i jednostek niż obowiązujące obecnie ustawodawstwo podatkowe.

Reforma ma na celu przyniesienie ulgi klasom uboższym a to samo zadaje kłam insynuacyom, jakoby zmierzała ona do szczególniejszego zaopiekowania się kapitalizmem. W przedłożeniu znajdują wyraz główne postulaty sprawiedliwości, mianowicie: ogólne i równomierne opodatkowanie. Mowca domaga się w końcu kilku zmian na korzyść rolnictwa.

P. Minister spraw wewnętrznych magr. Bacquehem wniósł przedłożenie w sprawie niesienia pomocy okolicom dotkniętym niedostatkiem.

Dzisiaj zbierze się Izba do dalszych narad nad reformą podatkową.

Wiedeń, 9 marca. (*Tel. pryw.*) Subkomitet komisyi dla reformy wyborczej odbył wczoraj posiedzenie, na którem byli obecni Panowie Ministrowie, a także Pan Prezes gabinetu ks. Windisch-Graetz. Wynik obrad postanowiono zachować w tajemnicy.

Temeszwar, 9 marca. Woda w Kanale Baga wzbiera gwałtownie. Gdyby nienastąpił w najbliższych godzinach opad, katastrofa byłaby nieuniknioną.

Budapeszt, 9 marca. Niebezpieczeństwo grożące rozmaitym okolicom na Węgrzech z powodu wezbranych wód, zmniejszyło się. Przeszkody w komunikacyi po większej części usunięto.

Berlin, 9 marca. Komisya parlamentu niemieckiego wybrana dla przedyskutowania projektu ustawy przeciw dążnościom przewrotowym, odrzuciła 12 głosami przeciw 13 ustęp 2, paragrafu 130 odnoszący się do ochrony religii, monarchii, małżeństwa, rodziny i własności; odrzuciła również wszystkimi głosami przeciw ośmiu postanowienie nakładające surowe kary na bluźnierców a przyjęła natomiast wniosek o usunięcie całego paragrafu 130.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 marca 1895 r. godz. 2 minut 45. Alpejskie Towarzystwo górnicze 82·50, Węgierskie akcye kredytowe 456·75, Akcye anglo-austryackie 168·75, Akcye banku Union 315·—, Akcye kolei Południowej 108·75, Losy tureckie 78·80, Akcye kolei państwowej 396·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 306·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 99·90, Akcye tytoniowe 254·—, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 98·—, Akcye kolei Elbetal 274·75, Akcye banku dla krajów koronnych 286·50, 4-prc. węgierska renta złota 123·90, Akcye banku związkowego 154·80, Rubel papierowy 1·32·37, Węgierska renta papierowa 99·20, Kredytowe ziemskie 520·—, Kredyty 392·50, Rimamurania 265·50. Usposobienie silniejsze.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1 maja 1894 r. według czasu środkowo-europejskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa, (Berlina, Wrocławia Wiednia)	2·32	5·25	9·00	6·10	9·00
Z Warszawy . . .	—	5·25	9·00	6·10	9·00
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do włącznie 31/8	—	—	9·00	—	—
Z Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	9·00
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/6 do włącznie 15/9)	—	5·25	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	8·34	12·10	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·10	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·12	9·29	9·10	5·45	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	1·58	9·13	8·45	5·19	—
Z Suczawy . . .	9·40	—	7·37	12·27	6·35
Z Kimpolunga . . .	9·40	—	7·37	—	—
Z Radowiec	9·40	—	7·37	—	6·35
Z Berhometu n. S. i Czudyna	9·40	—	—	—	—
Z Nowosielicy . . .	9·40	—	—	—	6·35
Ze Słobody rungurskiej kopalni	9·40	—	—	—	6·35
Z Husiatyna przez Halicz	9·40	—	7·37	—	—
Z Czortkowa przez Halicz	—	—	—	12·27	—
Z Bełzca Sokala, Jarosł.	—	—	—	4·45	—
Ze Sokala	—	—	7.48	4·45	—
Z Ławocznego (Pesztu Miszkolca, Szerencsa Munkasca, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	8.34	12·10	—
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj .	—	—	2·02	—	—
Ze Skolego i Stryja .	—	—	8·47	—	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina	2 24	10·10	4·50	10·35	6.55
Do Warszawy . . .	—	10·10	4·50	—	6·55
Do Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów .	—	10·10	—	—	6·55
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do włącznie 31/8)	—	—	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów . .	—	—	4·50	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Stryj . . .	—	—	—	7·10	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10·10	4·50	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6·08	2·44	9 40	10·20	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6·22	2.55	10·04	10·47	—
Do Suczawy	6·15	—	10·15	2·55	10·30
Do Czortkowa przez Halicz	—	—	—	2 55	—
Do Husiatyna przez Halicz	6.15	—	—	—	10.30
Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10·15	—	10.30
Do Nowosielicy . . .	6·15	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6·15	—	—	—	—
Do Radowiec	6·15	—	10·15	—	10·30
Do Kimpolunga . . .	6.15	—	--	2·55	—
Do Sokala	—	—	9·20	6·45	—
Do Bełzca Sokala Jarosł.	—	—	9·16	—	—
Do Borysławia p. Stryj	—	—	5.40	9.50	—
Do Ławocznego (Munkasca, Szerencsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj) .	—	—	9·40	7.10	—
Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	9.50	7·10	—
Do Skolego Hrebenowa i Chyrowa przez Stryj	—	—	9.50	—	—
Do Stryja i Skolego	—	—	3·05	—	-

UWAGA.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

Czas średnio-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut; 12·00 czas średnio-europejski = 12·36 czas lwowski.

W biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Wiedniu (I. Johannesgasse 29) jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja l. 3, Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe miejskie** otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od 9 rano do 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do 1). Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 do 3, w niedzielę i święta od godziny 10 do 1. Wstęp w dnie powszednie 20 ct. w niedzielę wolny.

— **Zakład narodowy im. Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. Gabinet monet i medali polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 popołudniu.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 9. marca 1895.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	220	—	223	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	308	—	311	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	455	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. 5 prc. w. a. w 40 l.	101	30	102	—
„ „ 5 prc. w. a. wylosowane z 10 prc. premią	110	30	111	—
Banku hip. 4½ prc. los. w 50 l.	100	30	101	—
Banku kr. 4½ prc. w. a. los. w 51 l.	100	80	101	50
„ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. I. emis.	98	50	99	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. los w 41½ lat	98	—	98	70
4 prc. w. a. los. w 56 l.	97	80	98	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 prc. 2½ prc. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 prc. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 prc. w. a.	97	90	98	60
Bukow. fund. propin. 5 prc. w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102	—	—	—
Pożyczki kr. 6 prc. w. a. . . .	105	50	—	—
„ „ 4½ prc. w. a. . .	100	50	101	20
„ „ 4 „ „ . .	97	70	98	40
„ „ 4 prc. koronowej	98	—	98	70
Losy miasta Krakowa	26	—	28	—
„ „ Stanisławowa . .	44	—	47	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	78	5	88
Napoleondor	9	75	9	85
Półimperyał	10	10	—	—
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	28.—	1	33.—
„ „ papierowy . .	1	32.—	1	33.½
100 marek niemieckich . . .	60	20	60	70

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 marca 1895.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.45	101.65
luty-sierpień	101.35	101.55
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.40	101.60
kwiecień-październik	101.50	101.70
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	151.25	152.75
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	157.25	158.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. .	165.—	166.—
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	198.50	199.50
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	198.50	—.—
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	162.50	163.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	125.10	125.30
Renta koronna 4 pr za 200 k. .	101.30	101.50
2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. m. k.).		
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 prc. .	98.—	99.—
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	172.75	173.25
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	391.—	392.25
Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł.	842.—	848.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. ban. d. h. i prz. á zl. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. á 200 zł. .	—.—	—.—
Bank dla krajów koron. á 200 zł.	286.—	286.50
Bank austro-węgierski á 600 zł. .	1073.—	1077.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	569.—	573.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) á 200 zł.	—.—	—.—

	płacą	żądają
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	3440.—	3450.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	309.—	310.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	143.—	145.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	207.50	208.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	123.—	124.—
Powsz, austr. zakł. kr. ziems. 4. pr. a. w. w 50 l.	99.80	100.70
„ „ . „ „ „ 3. pr.	117.80	118.50
„ „ . „ „ 3 pr. em. 1889	—.—	—.—
G. zakł. kr. ziems. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow kred. w. a. po 4 pr. . .	—.—	.—
„ „ „ „ „po 4 pr. w 41 l. wyl.	98.50	99.—
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 62 latach zwrotne	98.50	—.—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	100.80	101.40
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5. pr. w 40 l. wyl.	101.40	—.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.30	100.80
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5. pr.	101.40	—.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	101.40	101.70
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4. prc.	99.50	100.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	100.30	101.80
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%	101.—	102.—
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	—.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—,—

	płacą	żądają
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	94.—	95.—
z r. 1884 . .	99.25	100.25
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	110.25	111.25
Weg regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	152.75	153.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	199.50	200.50
Clarego po 40 zł. m. k.	59.—	60.—
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	—.—	160.—
Keglewicha po 10 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	26.50	27.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	25.—	25.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	63.—	65.—
Palfiego po 40 zł. m. k. f. . . .	59.50	60.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.—	18.60
„ „ węg. „ po 5 zł.	—.—	—.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	23.75	24.75
Salma po 40 zł. m. k.	71.—	73.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	73.—	73.50
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw)	—.—	—.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł m. k. .	150.—	—.—
„ „ po 50 zł. a. w.	70.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	51.—	52.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.70	124.—
Paryż	49.—	49.075
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.82.—	5.84.—
„ pełnej wagi	5.80.—	5.82.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.79.5—	9.81.—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—,—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 13114 (1088 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Dwojry Reinisch o 200 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 24 kwietnia 1895 i 24 maja 1895 zawsze o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż 7/8 części realności whl. 411 w Chorostkowie, Altera Holzberga własnych.

Cena wywołania wynosi 875 zł. w. a. Wadyum 88 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 31 grudnia 1894.

L. 2557 (1681 1—3)

Z mocy reskryptu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28| stycznia 1895 l. 119752 rozpisuje się niniejszem publiczną licytacyę celem sprzedaży realności skarbowej pod lk. 178 w Nowym Targu położonej wyk. hip. l. 841 ksiąg grunt. gminy Nowy Targ objętej.

Licytacya odbędzie się w dniu 28 marca 1895 o godzinie 9 rano w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Nowym Sączu za pomocą ustnych nadaży z wykluczeniem pisemnych ofert.

Cena wywołania wynosi (2500) dwa tysiące pięćset zł. aw. a wadyum licytacyjne kwotę (250 zł.) dwieście pięćdziesiąt zł., którą licytujący obowiązany złożyć do rąk komisyi przed rozpoczęciem licytacyi.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w biurze c. k. Dyrekcyi nowo-sądeckiego okręgu skarbowego, dalej w podwładnych jej ck. Nadzorach straży skarbowej, tudzież w c. k oddziale straży skarbowej w Nowym Targu.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.
Nowy Sącz, dnia 1 marca 1895.

L. 8306 (1461 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Altera Leiby Banda w kwocie 45 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 17 kwietnia i 17 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano publiczna licytacya 1/6 części realności wykazem hipotecznym l. 119 ks. gr. gm. Rozwadów objętej Rozalii Szymańskiej własnej.

Cena wywołania 70 zł.
Wadyum 7 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony p. notaryusz Ludwika Miąsika z Rozwadowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadów, 11 lutego 1895.

L. 13918 (1597 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że w sprawie egzekuc. Kamili Peterek przeciw Antoniemu Bohnowi o 500 zł. z pn. odbędzie się w dniach 18 kwietnia i 18 maja 1895 zawsze o godz. 10 rano sprzedaż realności Nk. 13 lwh. 222 w Komorowicach.

Cena wywołania 1400 zł.
Wadyum 140 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tut. dr. Cieszyński.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Biała, dnia 12 lutego 1895.

L. 8287 (1626 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Jędrzeja Murzyna w kwocie 116 zł. 23 ct. aw. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 19 kwietnia i 24 maja 1895 o godzinie 10 z rana egzekuc. licytacya realności pod lk. 20 w Wiśniowy położonej lwh. 58 objętej Franciszka Klemensiewicza własnej.

Cena wywołania 892 zł. 50 ct.
Wadyum 89 zł. 25 ct. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sąd. Registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Jan Glaser zastępca c. k. notaryusza w Dobczycach ustanowiony.

Dobczyce, 19 stycznia 1895.

L. 1170 (1599 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że przeprowadzi dnia 28 marca 1895 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 maja 1895 nawet poniżej takowej, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową sprzedaż całego ciała hip. 577 i 1/4 części ciała hip. 579 gm. Kamionka str. nieobjętej masy spadkowej Teodora Macoszyńskiego własnej na rzecz Maryi Poznanskiej pto 30 zł. z pn.

Cena wywołania co do ciała hip. 577 kwota 200 zł., co do ciała hip. 579 kwota 86 zł. 75 ct.

Wadyum co do pierwszego 20 zł. co do drugiego 9 zł.

Dla niewiadomych z życia i miejsca wierzycieli ustanawia się kuratorem dr. Karola Lenartowicza.

Kamionka str., 8 lutego 1895.

L. 21567 (1595 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 85 zł. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Michała Basciaka i Józeta Lużeckiego w Kołomyi pod Nr. 272 położonej wykazem hip. l. 403/IV. objętej w dwóch na dzień 27 marca i na dzień 7 maja 1895 każdym razem na godz. 10 przed południem w B. IX. wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 527 zł. 05 ct. wa, która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej sprzedaną zostanie, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 52 zł. 70 ct. wa. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dra Staubera został ustanowionym, wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 2 lutego 1895.

L. 15204 (1598 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Gabryela Lauba w kwocie 60 zł. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 1 kwietnia i 7 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano publiczna licytacya realności wyk. hipotecznym Nr. 657gminy Grobla objętej, mał. Tomasza Szczygła własnej.

Cena wywołania 120 zł.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia dnia 31 grudnia 1894.

L. 10411 (1600 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Wielkich Oczach położonej wyk. hip. l. 4 i 283 gminy Wielkie oczy objętej dłużnika Mojżesza Abenda własnej na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Jaworowie w kwocie 250 zł. dnia 4 kwietnia i dnia 9 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 1237 zł. na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 124 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbąż powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 7 stycznia 1895 do tabuli weszli, lub prawo zastawu uzyskali, kuratorem p Ludwika Dellera i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, d. 29 grudnia 1894.

L. 10885 (1601 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 148 w Gnojnicach położonej wedle wykazu hipot. l. 302 tejże gminy Jana Olecha syna Stanisława własnej, na zaspokojenie pretensyi ogólno rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w likwidacyi w kwocie 280 zł. 87 ct. odbędzie się w tymże sądzie dnia 4 kwietnia i 9 maja 1895, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 715 zł., na drugim zaś i poniżej akowej.

Wadyum wynosi 71 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Wojciech Adamko z Krakowca.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Krakowiec, 29 grudnia 1894.

L. 9917 (1637 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Silberberga cessyonaryusza gal. zakładu kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 350 zł. aw. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 59 w Hermanowy położonej whl. 222, 327, 392, 361, 395, 412, 417, 418 księgi głównej gminy kat. Hermanowa objętej na imię Jana Leniarta, Mechl Herzhafta, Józefa i Tekli Bodzisławów, Jędrzeja Gorylowskiego, Antoniego i Karoliny Trojanowskich zaintabulowanej w dniach 1 kwietnia i 29 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Ceny wywołania 950 zł., 600 zł., 120 zł., 150 zł., 150 zł., 200 zł., 150 zł., 180 zł.

Wadyum 95 zł., 60 zł., 12 zł., 15 zł., 15 zł, 20 zł., 15 zł., 18 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 6 grudnia 1894.

L. 6975 (1633 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kred. włościańskiego w likwidacyi w kwocie 26 rat po 6 zł. a. w. z pn. dozwoloną została sprzedaż realności lwh. 515, 516 i 1170 gm. katastr. Leżajsk objętych Jana Deca, Maryanny Dec, Maruna Deca i Julii Przybylskiej własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się przez licytacyę w tutejszym sądzie w dwóch terminach dnia 2 kwietnia i 7 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 460 zł.

Wadyum wynosi 46 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Leżajsk, dnia 15 grudnia 1894.

L. 9931 (1634 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 9 rat. po 9 zł. odbędzie się na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości whl. 567 gm. kat. Mielnica objętej, dłużnika Dmytra Nykoluka syna Ila własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 21 marca 1895 i dnia 25 kwietnia 1895 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kurtaorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz Józef Zubek w Mielnicy.

Wadyum wynosi 54 zł 20 ct.

Mielnica, 5 grudnia 1894.

L. 9933 (1635 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 27 rat po 6 zł. z pn. odbędzie się na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości whl. 251 i 252 gminy kat. Iwanie puste objętych, dłużników Jana Kaczkowskiego i Antoniego Kaczkowskiego własnych, w dwóch terminach, mianowicie dnia 21 marca 1895 i dnia 25 kwietnia 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. not Józef Zubek w Mielnicy.

Wadyum wynosi dla realności whl. 251 objętej, 23 zł. a dla realności whl. 252 objętej, 24 zł. 10 ct. wa.

Mielnica, 5 grudnia 1894.

L. 4151 (1621 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 260 zł. 13 ct z pn. odbędzie się na rzecz kasy oszczędności w Tarnowie w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 294 gm. kat. Biecza objętej, dłużników Mojżesza i Gitli Süsskindów własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 1 kwietnia 1895 i 6 maja 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. Józef Radomyski w Gorlicach.

Wadyum wynosi 155 zł. wa.

Biecz, 31 grudnia 1894.

L. 6184 (1469 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi ck. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 24.000 zł. i 2550 zł. w. a. z przynależnościami odbędzie się dnia 19 kwietnia i 3 maja 1895, każdym razem o godzinie 11 przed południem przymnsowa licytacya kwoty 88.000 zł. w. a. na majętności Turynka wykazem hipotecznym l. 105 objętej wedle pozycyi 75 karty C. tegoż wykazu hipotecznego na rzecz Maryi z hr. Tarnowskich Sarneckiej zaintabulowanej, na których terminach pretensya ta, a mianowicie na pierwszym tylko wyżej ceny wywołania 88.000 zł. z 5 proc. odsetkami za czas od 30 marca 1888 do dnia licytacyi obliczyć się mającemi i kwotę 50 zł. 81 ct. tytułem kosztów sporu i egzekucyi lub przynajmniej za tę cenę, na drugim terminie nawet niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 4400 zł. złożoną być ma, że wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Nareszcie że dla wszystkich wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 3 września 1894 prawo zastawu na wspomnianej pretensyi nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Ferdynand Kwiatkowski we Lwowie kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Henryk Kopecki we Lwowie mianowany został.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 23 lutego 1895.

L. 841 (1470 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 600 zł. z pn. odbędzie się dnia 25 kwietnia i dnia 30 maja 1895, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Joachima Chajesa i Majera Estreichera wedle w. h 1020 dz. II m. Lwowa należącej realności pod lk. 1194 i 1195 2/4 we Lwowie położonej, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 23.681 zł. 38 ct. lub przynajmniej za tę cenę, zaś na drugim nawet niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2368 zł. 13 ct złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Nareszcie że dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 18 grudnia 1894 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Wilhelm Holzer kuratorem, a jego zastępcą adw dr. Ozyasz Stand mianowany został.

C k. Sąd krajowy jako handlowy.

Lwów, 16 lutego 1895.

L. 8528 (841 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie w kwocie 37 zł. 50 ct. w. a. z pn. przeprowadzi w dniach 24 kwietnia i 24 maja 1895 każdokrotnie o gd. 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 101 księgi gruntowej gminy Porzecze zadwórne objętej, dłużnika Andrucha Szczutiaka własnej z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 92 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych pan Kazimierz Kowarzyk w Komarnie.

Komarno, dnia 24 sierpnia 1894.

L. 17518 (1581 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o gd. 10 rano w dniu 5 kwietnia 5 kwietnia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 6 maja 1894 nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. l. 1188 i 1189 gminy kat Kuty, niel. Borucha Sendera, Nachmana, Schaji i Mendla Kupfermanów własnych na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 5 rat po 40 zł. z przyn.

Cena wywołania 2700 zł.

Wadyum 270 zł.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności i wyciągi tabularne wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Stanisława Daneka w Kutach.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, 31 grudnia 1894.

L. 14586 (1576 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 44 zł. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącego ciała hipotecznego wyk. hip. l. 55 księgi gruntowej gminy kat. Tustanowice objętego dłużnika Józefa Spaltera własnego wedle karty własności poz. 1 wyk. hip. l. 55 księgi gruntowej gm. kat. Tustanowice, na rzecz Mojżesza Reizesa w dniach 17 kwietnia 1895 i 17 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie za lub wyżej ceny wywołania 243 zł., w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. up.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowano adw. dr. Apfla w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 15 października 1894.

L. 23384 (1577 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, ze na zaspokojenie sumy 17 zł. 78 ct. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służących 7/24 części ciała tabularnego objętego wykazem hipotecznym l. 419 księgi gruntowej gminy katastralnej Nahujowice, dłużniczki solidarnej Marty z Łazorczynów Witkowiczowej własnej na rzecz Jana Schulza w dniach 17 kwietnia 1895 i 17 maja 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 105 zł. 28 ct. aw., w drugim terminie/ i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. u. p.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adwokata dr. Kmicikiewicza w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 18 grudnia 1894.

L. 10518 (837 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Józefa Waśkowa w kwocie 150 zł. aw. z pn. przeprowadzi w dniach 24 kwietnia i 24 maja 1895 każdokrotnie o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hip. l. 479 księgi gruntowej gminy Pohorce objętej dłużnika Mordka Klingshofera własnej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 120 zł.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tns. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kazimierz Kowarzyk w Komarnie.

Komarno, dnia 16 września 1894.

L. 25674 (1482 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie, ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Eisiga Bleiberga w kwocie 882 zł. 75 ct. wa. z pn. odbędzie się dnia 23 kwietnia 1895 i dnia 28 maja 1895 o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowem przymusowa sprzedaż połowy realności dłużniczki Beili Falik własnej, wyk. hip. l. 127 gm. kat. Stanisławów objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 1657 zł. 14 ct. aw. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 170 zł. wa.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. S. Blaustein.

Stanisławów, 26 stycznia 1895.

L. 17251 (1529 2—3)

C. k. Sąd powiatowy rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Naftalego Singera w kwocie 81 zł. aw. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Wysowy położonej wyk. hip. l. 94 objętej Macieja Smereka własnej na dzień 23 kwietnia 1895 i 28 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach. Cena wywołania 50 zł. Wadyum 5 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Radomyskiego.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 7 lutego 1895.

L. 2267 (1497 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Jaśka Kiczmy, Dmytra Kiczmy, Stefana Kiczmy i Zofii Wdowyez sum 153 zł. 33 ct., 153 zł 33 ct., 153 zł. 33 ct. i 153 zł. 33 ct. a. w. z pn. licytacyę realności Ilka Kiczmy i Maryi Góral zam. Kiczma własnej wyk. hipot. 34 gminy kat. Borki janowskie objętej na dzień 23 kwietnia 1895 i na dzień 21 maja 1895 zawsze o godz. 10 rano w biurze IV.

Cena wywołania 1188 zł.

Wadyum 118 zł. 80 ct. aw.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim poniżej jednakże nie niżej 2|3 części wartości szacunkowej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Ilewicz.

Lwów, 13 lutego 1895.

L. 583 (1536 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 120 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh 36 i 137 gm. kat. Wielka wieś objętych dłużników Jana Migonia i Macieja Migonia własnych w dwóch terminach, mianowicie dnia 17 kwietnia i 17 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony sekretarz miejski p. Michał Zieja w Wojniczu.

Wadyum wynosi 112 zł., względnie 158 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Wojnicz, dnia 16 lutego 1895.

L. 1541 (1580 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 19 kwietnia 1895 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 maja 1895 nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. l. 37, 243, 354, 494, 587 i 628 gminy kat. Łahodów objętych Matrony Cymbała, Maruńki Marszałek, Łucia Profety, Józefa Teodorowicza, Michała Cymbały, Magdaleny Cymbały i Leiby Giessera własnych na rzecz Banku krajowego we Lwowie pto 3 rat po 36 zł. 32 ct. i 295 zł. 88 ct. z pn.

Cena wywołania 1800 zł., wadyum 180 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciągi tabularne wolno przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, 10 lutego 1895.

L. 400 (1579 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 19 kwietnia 1895 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 maja 1895 nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. l. 272 gminy kat. Podhajczyki objętej Jana Klippla i Jakóba Kullmana własnej, na rzecz Banku krajowego we Lwowie pto 42 zł. 47 ct. etc. z pn.

Cena wywołania 1600 zł., wadyum 160 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, dnia 2 lutego 1895.

L. 5330 (1531 2—3)

Dnia 24 kwietnia 1895 i dnia 29 maja 1895 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 212 gminy Kojszówka oraz lwh. 643 gm. Juszczyn stanowiących własność Maryannyz Syców Sycowej na 180 zł. oszacowanych celem zaspokojenia wierzytelności Wincentego Barcika jako cessyonaryusza Józefa Syca w kwocie 86 zł. 56⅓ ct. z pn.

Cena wywołania 180 zł., wadyum 18 zł., kurator niewiadomych wierzycieli dr. Werner adwokat.

Akt oszacowania, wyciąg hip. i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, dnia 30 listopada 1894.

L. 11706 (1671 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Alte i Hercha Waldhornów przeciw Iwanowi Rozwadowskiemu i innym pto 340 zł. ogłasza przymusową licytacyę realności wyk. hip. 264 i 63 ks gr. gm. kat. Borszczów objętych i oszacowanych a to realności wyk. hip. 264 na 310 zł., zaś wyk. hip. 63 na 610 zł. w dwóch terminach dnia 3 kwietnia 1895 i dnia 3 maja 1895 każdym razem w sądzie o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszym terminie realności te tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej najwyżej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Wadyum pierwszej realności wynosi 31 zł., zaś drugiej 61 zł.

Wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są w tus. Registraturze do przejrzenia.

Zabłotów, 6 lutego 1895.

L. 18557 (1675 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hip. 57 księgi gruntowej gminy Suszno objętej, Teofana Hołowczuka własnej i realności wykazem hip. 608 tejże księgi gruntowej objętej Filipa Barana Onufryków własnej na zaspokojenie pretensyi Banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia" w Pradze w kwocie 328 zł 96 ct z pn. dnia 3 kwietnia i dnia 3 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 1105 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 110 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 17 listopada 1894 prawo zastawu uzyskali, kuratorem pana dr. Bernarda Altera adwokata z Radziechowa i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Radziechów, dnia 18 grudnia 1894.

L. 1559 (1672 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Dzwiniaczu położonej, wedle wh. 130 Tymka Kostyniuka własnej, na zaspokojenie pretensyi towarzystwa zaliczkowego i kredytowego w kwocie 175 zł. z pn. dnia 4 kwietnia 1895 i dnia 9 maja 1895 każdego razu o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 23 zł. 40 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub któryby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiony kuratorom c. k. notaryusz Gross w Zaleszczykach.

Zaleszczyki, 11 lutego 1895.

L. 2481 (1230 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności w Rohatynie wedle wykazu hipotecznego Nr. 527 tejże gminy, dłużnika Michała Oszytko ze życia i miejsca pobytu niewiadomego własnej, na zaspokojenie wierzytelności Jana Terleckiego w kwocie 10 zł. 50 ct. a. w. dnia 24 kwietnia 1895 i dnia 29 maja 1895 o godzinie 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 200 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 20 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn, dnia 12 lutego 1895.

L. 33728 (1620 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności kasy oszczędności m. Tarnowa w kwocie 239 zł. 37 ct. z należytościami dodatkowemi, dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 48 ks. gr. gm. kat. Janowice do Tomasza Kocika i spół. należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie w dwóch terminach 16 kwietnia 1895 i 16 maja 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 870 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 87 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego miejsko delegowanego.

Tarnów, dnia 29 grudnia 1894.

L. 90 (628 1—3)

W dniu 18 kwietnia 1895 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie relicytacya realności pod lk. 60 w Jordanowie położonej wedle whl. 469 ks. gr. tejże gminy Jordanów Israela Mojżesza 2im. Michalińskiego własnej na rzecz Franciszka Bocheńskiego o 863 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 875 zł. aw.

Wadyum 87 zł. 50 ct. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tut.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. Wiktora Kutrzebę w Jordanowie.

C. k Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 20 lutego 1895.

L. 12725 (1664 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 19 kwietnia 1895 i 24 maja 1895 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności lwh. 81 ks gr. gm. Bagienica objętej, Jędrzeja Batora własnej, na rzecz Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia 7 rat pożyczkowych po 21 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 550 zł.

Wadyum 55 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Szancer w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 20 stycznia 1895.

L. 8527 (838 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie w kwocie 26 zł. 50 ct. wa z pn. przeprowadzi w dniach 24 kwietnia i 24 maja 1895 każdokrotnie o godz. 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 80 ks. gruntowej gminy Kataryniec, dłużniczki ś. p. Paraszki Paryło własnej z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 170 zł.

Wadyum 17 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kazimierz Kowarzyk w Komarnie.

Komarno, dnia 30 sierpnia 1894.

L. 7604 (1197 1—3)

Dnia 25 kwietnia i dnia 29 maja 1895 o 10 z rana odbywać się będzie w tutejszym sądzie w biurze nr. II. egzekucyjna sprzedaż realności Stanisława Jachymiaka Pawlika pod lk. 108 w Ludzimierzu położonej wyk. hip. l. 97 objętej na 95 zł. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Izaka Langera w kwocie 115 zł. 70 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 95 zł.

Wadyum 9 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest dr. Ernest Geissler adwokat w Nowymtargu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Nowytarg, d. 31 grudnia 1894.

L. 35169 (1526 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników przeciw Szymonowi i Maryi Piszakom o zapłacenie kwoty 200 zł. odbędzie się dnia 23 kwietnia 1895 i dnia 28 maja 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biórze nr. 13 przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 5 ks. gr. gminy katastr. Kruhel mały objętej dłużników Szymona i Maryi Piszaków własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 340 zł

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Goldfarba w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Gansa.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 31 grudnia 1894.

C. k. Sąd powiat. miej. del.

L. 9807 (835 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Jakóba Hamkało w kwocie 200 zł. w. a z pn. przeprowadzi w dniach 24 kwietnia i 24 maja 1895 każdokrotnie o godz. 10 rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 281 księgi gruntowej gminy Pohorce objętej dłużnika Atanaza Zadorożnego własnej z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 620 zł.

Wadyum 62 zł

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kazimierz Kowarzyk w Komarnie.

Komarno, dnia 6 września 1894.

Konkursa.

L. 94 (1593 3—3)

Celem obsadzenia opróżnionej przez śmierć c. k. notaryusza Sylwestra Jaciewicza posady c. k. notaryu za w Krośnie, ewentualnie innej w okręgu tut. Izby notaryalnej w drodze przeniesienia opróżnić się mogącej posady, rozpisuje się niniejszem konkurs, z tem, iż podania kompetencyjne do podpisanej c. k. Izby notaryalnej do dnia 24 marca 1895 r. wnosić należy.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Tarnów, dnia 3 marca 1895.

C. k. galic. Namiestnictwo we Lwowie. L. 15676/895 (1674 1—3)

Obwieszczenie konkursu.

Posady do obsadzenia	Przy której władzy jest posada opróżnioną	Pobory połączone z tą posadą: płaca	Pobory połączone z tą posadą: Dodatek na mieszkanie	Pobory połączone z tą posadą: dodatek aktywalny		Pobory połączone z tą posadą: Dyety		Wiadomości i inne warunki potrzebne do uzyskania posady	Czy potrzeba odbyć praktykę i jak długą	Czy potrzeba złożyć egzamin	Władza, do której prośby należy wnosić	Termin do wnoszenia podań	Uwaga
		zł.	ct.	zł.	ct.	zł	ct.						
Sześćdziesiąt ewentualnie i więcej posad drożników rządowych.	Przy galicyjskich okręgach budowniczych	16 zasługi miesięcznej z prawem otrzymania dwóch dodatków starszyżnianych miesięcznie po 3 zł. i 6 zł. po ukończeniu 10 względnie 20 lat zadowalniającej służby w charakterze stałego drożnika.	ct. 83 miesięcznie jako dodatek za przechowanie eraryalnych narzędzi drogowych w tych miejscowościach, w których nie ma rządowego mieszkania.	—	—	—	—	Znajomość języków krajowych i silna budowa ciała w pełni sił fizycznych udowodnić się mająca przez przedłożenie świadectwa lekarskiego.	—	—	Prośby należy wnosić do c. k. Namiestnictwa we Lwowie w przepisanej drodze służbowej	do końca kwietnia 1895.	Nie ma prenotowanych żadnych uprawnionych kandydatów.

Lwów, dnia 3 marca 1895.

Upadłości.

L. 1675 (1596 3—3)

Zawiadamiam niniejszem wierzycieli masy rozbiorowej Nuchima Holzmanna, jako też wszystkich chęć kupna mających, że wskutek uchwały wydziału wierzycieli z dnia 2 lutego 1895 przedsięwezmę sprzedaż przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu za gotową zaraz zapłatę należących do masy rozbiorowej towarów galanteryjnych i urządzenia sklepowego, hurtem i ryczałtem bez poręczenia za jakość, ilość, gatunek i stan tych przedmiotów na dniu 15 marca 1895 o godzinie 10 przed południem najmniej za cenę szacunkową w sumie 6860 zł. 30 ct., zaś na dniu 29 marca 1895 o godzinie 10 przed południem także i poniżej tej ceny.

Sprzedaż ta odbędzie się w budynku sądu obwodowego w Samborze w biurze nr. 11.

Inwentarz sprzedać się mających przedmiotów może być przejrzanym w mojem biurze lub u zawiadowcy masy, tutejszego adwokata dr. Justyna Witza, do którego zgłosić się należy z chęcią oglądnienia towarów i urządzeń sklepowych i przejrzenia bliższych warunków sprzedaży.

Sambor, 16 lutego 1895.

Komisarz konkursowy
Radca Sądu krajowego
Słotwiński.

L. 8681 (1612 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Bernharda Reisapfla nieprotokołowanego właściciela handlu kapeluszami w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. Radę sądu krajowego Cholewkę a tymczasowym zarządcą masy pana adwok. Dra Tillesa w Krakowie z substytucyą pana adw. Dra Münza.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 19 marca 1895 przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 6 maja 1895 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 4 czerwca 1895 o 10 godz. rano w biurze komisarza konkursowego w Krakowie oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 5 marca 1895.

L. 4455 (1657 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z pobytu Judę Schiffa i Izraela Ehrlicha osobiście odpowiedzialnych spólników firmy handlowej Józefa Schiffa następcy, iż w sprawie konkursowej firmy Józefa Schiffa następcy i tejże spólników dla Judy Schiffa, Izraela Ehrlicha i firmy Józefa Schiffa następcy kuratorem adw. dr. Henryk Kronhelm w Tarnowie a zastępcą adw. dr. Wojciech Buś w Tarnowie ustanowiony został.

Tarnów, dnia 28 lutego 1895.

Księgi gruntowe.

L. 2097 (1656)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Isaje powiatu sądowego Turczańskiego, złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Turce do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Turce do dnia 30 marca 1895.

Sambor, 3 marca 1895.

Kuratele.

L. 16 (1494 3-3)

Dla uznanej za obłąkaną Maryi Florek, żony Jana, ustanowiony został kuratorem Jan Florek z Woli buchowskiej.

C. k. Sąd powiatowy.
Sieniawa, 1 lutego 1895.

L. 22970 (1499 3—3)

Fedko Petryna, gospodarz w Zapytowie, dla marnotrawstwa wzięty w kuratelę, kurator Tomasz Triska w Zapytowie.

C. k. Sąd pow. miej. del. S. II.
Lwów, dnia 8 listopada 1894.

L. 1643 (1533 3—3)

Michał Parasiuk z Barysza uznany marnotrawcą.

Józef Ryma tamże ustanowiony kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy.
Monasterzyska, 13 lutego 1895.

L. 21546 (1486 3—3)

Szczepan Jarosz (syn Walentego) z Sąsiadowic uznany głupkowatym

Kurator Wojciech Makarski w Sąsiadowicach.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.
Sambor, dnia 8 grudnia 1894.

L. 2281 (1530 3—3)

Franciszka Ferenz z Rodatycz z życia i miejsca pobytu niewiadomego, zawiadamia się że w myśl § 166 u. c. jego władzę ojcowską nad małoletnią córką Anną uchylono, i jej opiekuna w osobie Józefa Ardeli z Wołczuch ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.
Gródek, dnia 15 lutego 1895.

L. 1320 (1496 3—3)

Tanazy Ilków z Bortnik został uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono Hryhora Łucyszyna z Bortnik.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłumacz, 28 stycznia 1895.

L. 5149 (1465 3—3)

Dla uznanego za marnotrawcę Danyły Byka z Popowiec ustanowiono kuratorem Wasyla Słobodziana z Popowiec.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłuste, dnia 1 lipca 1892.

L. 15937 (1550 3—3)

Maryem Kresch z Orzechówki uchwałą c. k. sądu obwodowego w Sanoku z dnia 16 listopada 1894 l. 6443 uznaną została umysłowo chorą kuratorem ustanowiony został Hersch Kresch z Orzechówki.

C. k. Sąd powiatowy.
w Brzozowie, dnia 20 grudnia 1894.

L. 1654 (1534 3—3)

Naścia Małecka ze Zalipia uznana za marnotrawną.

Kuratorem ustanowiono dla niej Mikołaja Zalipkę

C. k. Sąd powiatowy.
Rohatyn, dnia 30 stycznia 1895.

L. 7566 (1623)

Katarzyna Kurzawa z Głojsc uznana za obłąkaną.

Kuratorem ustanowiony Michał Mucha z Głojsc.

Dukla, dnia 26 listopada 1894.

L. 6669 (1629 1—3)

Zawiadamia się, że Piotra Kupiec z Rogóżna uznano marnotrawcą a kuratorem ustanowiono Michała Szotyk z Rogóżna.

C. k. Sąd powiatowy.
Jaworów, 19 lipca 1894.

L. 9779 (1624)

Antoni Wierdak lat 33 liczący, wyrobnik z Kobylan, uznany za obłąkanego, kuratorem ustanowiony Walenty Wierdak z Kobylan.

C. k. Sąd powiatowy.
Dukla, dnia 20 grudnia 1894.

L. 2718 (1587 1—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. S. I we Lwowie ogłasza, że Jakóba Gordona emerytowanego archiwistę Wydziału krajowego za umysłowo chorego uznano, kuratorem ustanowiono Wiktora Zorawskiego we Lwowie.

Lwów, dnia 11 lutego 1895.

C. k. Radca sądu krajowego

L. 10409 (1603 1—3)

Marunia Pryda z Monasteru krechowskiego uznana umysłowo niedołężną.

Kuratorem ustanowiony Jaśko Sało z Krechowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Żółkiew, 24 października 1894.

L. 69462 (1586 1—3)

Maryan Zrogowski uznany został umysłowo chorym a kuratorem tegoż mianowany Jan Zrogowski, lekarz praktyczny we Lwowie.

C. k Sąd pow. miej. deleg
Lwów, d. 22 października 1894.

L. 3003 (1573 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że Stefan Kogut z Łówczy uznany marnotrawcą, a kuratorem jego Michał Pyrka.

Cieszanów, 22 kwietnia 1894.

L. 3626 (1667 1—3)

Wojtko Krzysiński z Potoka złotego uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Nykołę Gontko z Potoka złotego.

C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, 25 maja 1895.

Wyroki prasowe.

L. 5030 (1642)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa orzekł, iż treść artykułu z napisem „Pierwsze słowo" umieszczonego w Nr. 9 czasopisma „Naprzód" z daty Kraków, czwartek 28 lutego 1895 na stronie 2 zawiera przedmiotową istotę występku z §§ 491, 493 i art. V ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8/863 Dz. p. p. a rozszerzanie inkryminowanego artykułu zostaje wzbronione.

C. k. Sąd krajowy karny.
Kraków, dnia 6 marca 1895.

Zl. 47 (1332)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 1 November 1894, Z. 1285/10113, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Delle Odi Barbare di Giosue Carducci Libri II." gedruckt bei Nicola Zanichelli, Bologna 1893, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 November 1894, Z. 1434/10976, die Weiterverbreitung der Nr. 6281 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 22 November 1894 wegen des Artikels: L'Appello al dogma" nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 1 December 1894, Z. 1449/11094, die Weiterverbreitung der Nr. 319 der ausländischen Zeitschrift: „Fanfulla" vom 20 November 1894, und der Nr. 324 der ausländischen Zeitschrift: „L'Italiano — Gazzetta del Popolo" vom 20—21. November 1894 nach § 58 c, 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 1 December 1894 Z. 1448/11093, die Weiterverbreitung der Nr. 772 der ausländischen Zeitschrift: „La Lince" vom 10 November 1894 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 13 December 1894 Z. 1507/1151, die Weiterverbreitung der Nr 328 der ausländischen Zeitschrift: „Il Don Chisciotte di Roma" vom 29 November 1894 und der Nr. 334 der ausländischen Zeitschrift „Gazzeta di Venezia" vom 3 December 1894 nach §§ 65 a, 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17 December 1894, Zl. 1540/11742, die Weiterverbreitung der Nr. 3 der ausländischen Zeitschrift: „Bolletino del Circolo Garibaldi di Trieste" vom 12 November 1894 nach § 65 a u. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17 December 1894, Z. 1541/1174, die Weiterverbreitung der II. Ausgabe der Nr. 332, 333 u. 334 der ausländischen Zeitschrift: „La Tribuna" vom 1, 2 und 3 December 1894 nach §§ 65 a 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 22 December 1894, Z. 1571/11888, die Weiterverbreitung der Nr. 4726 der Zeitschrift: „Il Piccolo della sera" vom 17 December 1894 wegen des Artikels: „La questione dei giurati nell' Istria — L'elemento italiano sopratatto degli sloveni" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 22 December 1894, Z. 1572/11889, die Weiterverbreitung der Nr. 6302 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 17 December 1894 wegen des Artikels: „Ancora sulla nuova Ordinaza relativa alle liste dei giurati" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 25 December 1894, Z. 1581/11981, die Weiterverbreitung der Nr. 68 (I. Ausgabe) der Zeitschrift: „Il Paese" vom 20 December 1894 wegen des Artikels: „Nuova tattica" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1894, Z. 1583/12004, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 22 December 1894 wegen des Artikels: „Ancora un memoriale" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1894, Z. 1580/11980, die Weiterverbreitung der Nr. 23 der ausländischen Zeitschrift: „L'Alba" vom 16 December 1894 nach § 58 c, 65 a u. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1894, Z. 1579/11979, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Poesie", Editrice la redazione del „Mattino", gedruckt bei August Levi, Triest 1894, nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Feldkirch hat mit dem Erkenntnisse vom 5 Jänner 1895, Z. 61, die Weiterverbreitung der Nr. 24 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung" vom 29 December 1894 wegen des Artikels: „Zur Jahreswende" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Jänner 1895, Z. 55, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „L'Alto Adige" vom 3—4 Jänner 1895 wegen der Artikel: „L'impressione a Roma" und „Nobile beneficenza" nach § 65 a St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1332 (1582 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Gittlę Schlachet, iż w sporze drobiazgowym Adolfa Schwarza przeciwko niej i Jonasowi Weissbergerowi pto 32 zł. ustanowiono dlań kuratorem Simona Mullera z Krynicy i termin do rozprawy na dzień 18 kwietnia 1895 o godz. 8 rano wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 9 lutego 1895.

L. 9242 (1471 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie przeciw Edmundowi Gutterowi o 300 zł. w. a. adwokata dr. Białabana z zastępstwem przez adwokata dr. Vogla kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Edmunda Guttera i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego swego zastępcę sądowi oznajmił.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.
Lwów, 16 lutego 1895.

L. 9531 (1519 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Nikodema hr. Potockiego, iż na prośbę dr. Jana Kuczkiewicza wydany został pod dniem 5 stycznia 1895 l. 657 nakaz zapłaty sumy wekslowej 1500 zł. wa. z pn. i że kuratorem jego ustanowionym został adwokat dr. Soroń z zastępstwem adwokata dr. Steczkowskiego i wzywa go, by u ustanowionego kuratora lub też w sądzie się zgłosił i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użył, ile że skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.
Lwów, 26 lutego 1895.

L. 3620 (1337 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Martę, iż Katarzyna Wiśniewska wystąpiła przeciwko niemu ze skargą drobiazgową o 25 zł., na którą termin do rozprawy na dzień 15 marca 1895 wyznaczono, a kuratorem dla niego adw. dra M. Gałeckiego ustanowiono.

C. k. Sąd powiat. miej. del.
Tarnów, dnia 6 lutego 1895.

L. 9532 (1520 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Nikodema hr. Potockiego, iż na prośbę dr. Jana Kuczkiewicza wydany został pod dniem 5 stycznia 1895 l. 658 nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. wa. z pn. i że kuratorem jego ustanowiony został adwokat dr. Soroń z zastępstwem adwokata dr. Steczkowskiego i wzywa go, by u ustanowionego kuratora lub też w sądzie się zgłosił i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użył, ile że skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.

Lwów, 26 lutego 1895.

(1591 2—3)

Adwokat dr. Fryderyk Kratter we Lwowie ustanowiony został substytutem zmarłego adwokata we Lwowie dr. Karola Stromengera.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, 2 marca 1895.

L. 13318 (1495 2—3)

Jakóba Nahornika z życia i miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że w celu doręczenia mu uchwały tabularnej z 10 sierpnia 1892 l. 9946 kuratorem adwokata dr. Zdzisława Słotwińskiego z Tyśmienicy ustanowiono i temuż powyższą uchwałę doręczono.

O czem się go celem strzeżenia swych praw zawiadamia.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Tyśmienica, 24 grudnia 1894.

L. 17401 (1301 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Iwanowi Brusturniakowi Wasyla, że dnia 5 sierpnia 1894 do l. 13454 wydaną została przeciw niemu na prośbę Józefa Hechta i Henicha Hechta uchwała, którą dozwolono na wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 539 zł. wa. z pn. w stanie biernym połowy realności wyk. hip. l. 56 księgi grunt. gminy Berezów niżny dłużnika własnej i że dla niego Fedora Kuzycza kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył lub innego zastępcę tutejszemu sądowi oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie, a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 20 grudnia 1894.

L. 1133 (1320 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy ustanawia w sprawie tabularnej Wiktoryi Orlik pko Apolonii Świstak o wpis prawa własności całej realności lwh. 33 etc. dla niewiadomej z pobytu Apolonii Świstak kuratorem Józefa Miazgę i jemu doręcza rezolucyę z 31 sierpnia 1893 l. 7793 dozwalającą intabulacyę prawa własności do całej realności lwh. 32 i 2/28 części realności lwh. 33 ks. gruntowej gminy Stobierna na rzecz Wiktoryi Orlikowej.

Dębica, 14 lutego 1895

L. 6334 (1438 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Arnolda Krongolda, że przeciw Karolowi Friedowi, Hermanowi Ringelheimowi i niemu, wniosła firma B. Steinhaus w Jaśle pozew de praes. 28 marca 1894 l. 1820 w skutek czego dla Arnolda Krongolda ustanowiono kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Pawłowskiego w Jaśle, z substytucyą adw. dra Wiedigera w Jaśle i doręczając pierwszemu rubrykę pozwu zakreślono 90-dniowy termin do wniesienia obrony.

Jest tedy rzeczą Arnolda Krongolda, aby przed upływem tego terminu z kuratorem swym się porozumiał i jemu potrzebnych środków do obrony dostarczył, ewentualnie innego sobie pełnomocnika ustanowił i o tem sądowi doniósł, albowiem w razie przeciwnym skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, 3 listopada 1894.

L. 1309 (1617 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Magdalenę Głąb, iż Tekla Baczyńska i spólnicy wnieśli przeciw niej pozew de pr. 14 lutego 1895 l. 1309 o własność 2/16 części realności pod Nr. 49 w Nowym Sączu l. wyk. 63 i że pozew ten doręczono do wniesienia obrony w dniach 30 kuratorowi p. adwokatowi drowi Chlebowskiemu w Nowym Sączu dla niej ustanowionemu.

Nowy Sącz, 16 lutego 1895.

L. 9013 (1300 2—3)

Izakowi Halberthalowi prawonabywcy Salamona Reicha zaginęły kwit kasowy c. k. głównego urzędu podatkowego w Rzeszowie do art. 56 wystawiony w dniu 19 kwietnia 1830 na obligacyę indemnizacyjną nr. 10811 na 1000 zł. i nr. 5083 na 500 zł., oraz kwit kasowy c. k. głównego urzędu podatkowego w Rzeszowie do art. 93 wystawiony w dniu 13 sierpnia 1880 na obligacyę inde niz. nr. 28365 na 100 zł.

Wzywa się zatem tych, w rękach których takowe znajdowaćby się mogły, aby takowe w ciągu roku, licząc od dnia ogłoszenia edyktu tego, sądowi przedłożyli, gdyż po upływie terminu tego kwity te na żądanie Izaka Halberthala za nieważne uznane zostaną, a wystawca takowych względnie skarb państwa nie będzie za takowe odpowiedzialnym

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, 11 lutego 1895.

L. 1806 (1661 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Przemyślu uwiadamia Maurycego Weissmanna z miejsca pobytu nieznanego, że przeciw niemu dr. Jakób Glanz, jako kurator masy rozbiorowej Hermana Wilczera wyto czył pozew o zapłacenie kwoty 42 zł. 65 ct. w. a. na co tus. uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 1806 termin do rozprawy na dzień 11 marca 1895 wyznaczono.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego Maurycego Weissmanna kuratora w osobie adw. dr. Tarnawskiego.

Poleca się zatem pozwanemu, by z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 31 stycznia 1895.

L. 1111 (1614 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle na pozew Herscha Storcha de praes. 18 lutego 1895 l. 1111 w sprawie wekslowej tegoż przeciw Janowi Kazimierzowi Laskowskiemu pto 100 zł z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Kazimierza Laskowskiego kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Pawłowskiego z substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego a doręczając pierwszemu nakaz zapłaty z dnia 23 lutego 1895 l. 1111 wzywa pozwanego, aby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, albo też o miejscu pobytu swego sąd tutejszy zawiadomił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

Jasło, 23 lutego 1895.

L. 4408 (1619 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Kołomyi ustanowił w sprawie Adeli Horn imieniem nieletnich Netty, Miny i Judy Hornów w Kołomyi przeciw Sewerynowi i Annie małżonkom Gross z miejsca pobytu niewiadomych przez kuratora ad actum i edykta o zapłacenie należytości w kwocie 25 zł. wa. z pn. dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych Seweryna i Anny Grossów kuratora w osobie adw. dr. Krobickiego z Kołomyi.

Wzywa się zatem pozwanych, aby potrzebne informacye kuratorowi przed terminem sprawy na 26 marca br. wyznaczonym podali lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili.

Kołomyja, d. 21 lutego 1895.

L. 1797 (1631 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Emanuela Plessnera, że przeciw niemu wniósł Salomon Landau skargę drobiazgową de pr. 27 lutego 1895 l. 1797 o zapłacenie kwoty 43 zł. 44 ct., na który termin do rozprawy na 29 marca 1895 o godz 9 rano wyznacza.

Wzywa się zatem pozwanego, aby na powyższym terminie bądź osobiście się stawił, bądź ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Tadeuszowi Bresiewiczowi w Kalwaryi potrzebnej informacyi udzielił.

C. k. Sąd powiatowy.

Kalwarya, 27 lutego 1895.

L. 9221 (1630 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Iwana Maksymiaka, że na dniu 21 września 1894 do l. 9221 wniósł przeciw niemu Andruch Mucha spór o własność i intabulacyę parcel gruntowych wykazem hip. l. 89 księgi gruntowej gminy Stary Jazów objętych, i że dla niego ustanowiony został kurator w osobie Jacka Mańka naczelnika gminy w Starym Jazowie, i że termin w tej sprawie wyznaczony został na dzień 2 kwietnia 1895 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym.

Wzywa się więc Iwana Maksymiaka, ażeby ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił informacyi lub też innego zastępcę ustanowił i o tem sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie za możliwe skutki sam sobie winę przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, d. 3 października 1894.

L. 2823 (1426 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Mechla Reichera i Herscha Reichera, że na wniesiony przez Beilę Eimerową przeciw nim i spólnikom pozew de praes. 13 kwietnia 1894 l. 1940 o zniesienie współwłasności realności lwh. 45 księgi grunt. gm. katastr Strzyżów objętej, do rozprawy ustnej termin na dzień 2 kwietnia 1895 o godzinie 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się zatem Mechla Reichera i Herscha Reichera, by się do rozprawy osobiście stawili, lub ustanowionemu dla nich kuratorowi panu Zygmuntowi Holcerowi w Strzyżowie środków obrony dostarczyli albo innego pełnomocnika sobie ustanowili inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

Strzyżów, 31 maja 1894.

L. 688 (1544 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Pawelca i Jana Pawelca kuratorem Stanisława Kuliga z Kupienina i temuż doręcza rezolucyę hipoteczną z dnia 26 stycznia 1895 l. 688.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 26 stycznia 1895.

L. 379 (1321 2—3)

C. k. Sąd zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Stykę, iż w spadkowości po Annie Styce, zmarłej w Mrowli dnia 30 września 1888, został dla niego kurator w osobie Jana Lachcika z Mrowli ustanowiony.

Wzywa się więc Wojciecha Stykę, ażeby w przeciągu jednego roku ck. sąd lub kuratora o miejscu pobytu swego zawiadomił lub jakiego pełnomocnika sobie obrał, inaczej ta spadkowość z ustanowionym kuratorem przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Głogów, 11 lutego 1895.

L. 15860 (1357 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Natana Oberländera, iż w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa oszczędności i kredytu w Borysławiu przeciw niemu pto 400 zł. wa. z pn. na dniu 31 grudnia 1893 l. 15860 wydaną została uchwała dozwalająca egzekucyjnej intabulacyi powyższej sumy 400 zł. wa. z pn. w stanie biernym realności dłużnika w Truskawcu, tudzież egzekucyjnej sekwestracyi dochodów tychże realności i wzywająca Natana Oberländera, by co do osób proponowanych na sekwestrów Markusa Pomeranza i Jakóba Moldauera w Borysławiu do 3 dni się oświadczył, i że uchwałę doręcza się jednocześnie do rąk ustanowionego dlań kuratora w osobie pana adwokata dra Fruchtmana w Drohobyczu z substytucyą pana adw. dr. Popławskiego w Drohobyczu.

Wzywa się zatem Natana Oberländera, aby w powyższej sprawie z ustanowionym kuratorem się porozumiał i jemu potrzebnej informacyi udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i sądowi zapodał, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć własnej winie przypisać musi.

Sambor, 31 grudnia 1893.

L. 21741 (1351 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi jako handlowy wzywa posiadacza zaginionego niewypełnionego weksluo który przez dra Seweryna Zwolskiego, wystawiony przez Mieczysława Jasińskiego przyjęty aprzez dra Stanisława Haczewskiego na odwrotnej stronie jako żyranta podpisany, aby takowy w przeciągu dni 45 sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż po upływie terminu weksel powyższy zostanie uznany za amortyzowany.

Kołomyja, d 2 stycznia 1895.

L 3214 (1353 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Spółki handlowej rolniczo przemysłowej w Kołomyi przeciw Wacławowi Sejk i tow. o 680 zł. dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej Leokadyi Sejk adw. dr. Schustera kuratorem z substytucyą adw. dra Allerhanda i doręczył kuratorowi adw. dr. Schusterowi nakaz zapłaty z 13 lutego 1985 l. 2657 dla Leokadyi Sejk przeznaczony.

Kołomyja, 21 lutego 1895.

(1677 1—3)

OBWIESZCZENIE

Dr. Karol Schweizer, adwokat w Bursztynie zgłosił zamiar przesiedlenia się do Lwowa.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Lwów, dnia 2 marca 1895.

L. 10341 (1648 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu I. L. Torbego, że przeciw niemu wniosła firma G. de Clavière et Cie w Lyonie przez adwokata dra Ludwika Wernera we Wiedniu pozwy wekslowe de praes. 28 stycznia 1894 l. 3577 pto 388 fr. 25 ctm. i 10 marca 1894 l 8395 pto 418 fr. 70 ctm., na skutek których wydano ts. nakazy zapłaty z 30 stycznia 1894 l. 3577 i z 13 marca 1894 l. 8395, które doręczono ustanowionemu dla tegoż niewiadomego z miejsca pobytu I. L. Torbego kuratorowi ad actum adwokatowi dr. S. Tillesowi w Krakowie z substytucyą adwokata dra Münza w Krakowie.

Poleca się tedy niewiadomemu z miejsca pobytu I. L. Torbemu, aby kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielił, lub sobie innego pełnomocnika wybrał, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniechania sam sobie przypisze.

Kraków, d. 20 kwietnia 1894.

L. 681 (1666 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowym Targu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Bartłomieja Rocha, że Agnieszka z Galów 2o Zubkowa i Jan Zubek wnieśli przeciw niemu oraz innym pozwanym pozew pod dniem 21 stycznia 1895 l. 681 o oddanie w posiadanie 20 kawałków parcel gruntowych w Manuszynie.

Na ten pozew wyznaczono termin do rozprawy sumaryczney na dzień 21 marca 1895 o godz. 9 rano a dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Bartłomieja Rocha ustanowiono kuratorem dra Marcina Kozłeckiego adw. z Nowego Targu, któremu pozwany winien dostarczyć środków dowodowych do obrony, lub ustanowić sobie innego pełnomocnika i o tem sąd zawiadomić inaczej szkodliwe następstwa przypisze własnej winie.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ, d. 11 lutego 1895.

L. 1220 (1673 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia Maryannę Tycową z Zabłocia obecnie niewiadomego pobytu, że na skutek wniesionej przez Hermana Munka z Zabłocia przeciw niej i spóln. skargi de praes. 12 grudnia 1894 l. 11625 o zapłacenie kwoty 77 zł. 59 ct. został wyznaczony termin do rozprawy na dzień 2 kwietnia 1895 w tut. ck. sądzie i ustanowiony dla niej kurator w osobie Józefa Sanetry wójta z Zabłocia.

Wzywa się zatem Maryannę Tycową, aby rzeczonemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliła, lub innego pełnomocnika w tut. sądzie ustanowiła, inaczej złe skutki z tąd wyniknąć mogące sama sobie będzie musiała przypisać.

Żywiec, 10 lutego 1895.

(1676 1—3)

OBWIESZCZENIE

Dr. Bogumił Liebesmann, adwokat w Stanisławowie mianowany został substytutem zmarłego dnia 13 lutego 1895 adwokata w Stanisławowie dr. Maurycego Wurzla.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 2 marca 1895.

L. 2155 (1665 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Handzla, iż przeciwko niemu wniósł Herman Teichner pozew o zapłacenie kwoty 1 zł. 65 ct. w. a. w skutek czego ustanowiono dla niego kuratorem adw dra Kozłeckiego w Nowym Targu, a termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 2 kwietnia 1895 wyznaczony.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ, d. 24 lutego 1895.

L. 16777 (1662 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Berla Schiffmana, że dla niego w sprawie Stefana Stadnyka przeciw niemu pto 142 zł. z pn. kuratorem adwokata dr. Kommerinera w Borszczowie ustanawia i temuż pozew de praes. 27 listopada 1894 l. 16777 do rozprawy sumarycznej na dzień 4 kwietnia 1895 godzinę 9 rano zadekretowany doręczony.

Wzywa się Berla Schiffmana, aby temuż kuratorowi swe dowody dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi wymienił, inaczej skutki prawne sam sobie przypisać będzie winien.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów, d. 5 grudnia 1894.

L. 704 (1355)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisał przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Dynowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa odbytem w Dynowie dnia 15 listopada 1894 wybrani zostali w skład dyrekcyi na dalszy przeciąg lat trzech Juliusz Schaitter właściciel realności jako dyrektor, Władysław Biega kierownik szkoły ludowej jako kasyer i Stefan Trzecieski właściciel dóbr jako kontrolor zaś dr. Antoni Sawicki lekarz jako zastępca dyrektora, Antoni Wyszatycki nauczyciel ludowy jako zastępca kasyera i Berl Schreier kupiec jako zastępca kontrolora wszyscy w Dynowie zamieszkali.

Sanok, dnia 8 lutego 1895.

L. 2146 (1651 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Esterze Uhrmann i tow. o 33 zł. wa. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Mojżesza Uhrmanna adwokata dra Schustera kuratorem z substytucyą adw. dra Zipsera i doręczył kuratorowi adw. dr. Schusterowi nakaz zapłaty z 19 stycznia 1895 l. 1043 dla Mojżesza Uhrmana przeznaczony.

Kołomyja, 23 lutego 1895.

L. 47777 (1646 1—3)

C. k. Sąd krajowy cywilny w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Adolfa Gottesmanna, że celem doręczenia mu tutejszosądowej uchwały z 1 lutego 1895 l. 47777/94 w sprawie przymusowego oszacowania uznanej za pustkę realności pod l. k. 164 Dz. VIII. w Krakowie ustanowiony został kuratorem ad actum adw. dr. Głuziński z substytucyą adw. dra Schwarza w Krakowie i poleca temuż Adolfowi Gottesmannowi, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych wyjaśnień udzielił, lub innego pełnomocnika sobie obrał, inaczej bowiem skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 1 lutego 1895.

L. 9786 (1663 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Kościa Darskiego z Zahoczewia zawiadamia, że wskutek pozwu Matli Jahrmark de praes 7 grudnia 1894 l. 9786 przeciw niemu i Paulinie Darskiej o zapłacenie 7 zł. z pn. termin na dzień 23 kwietnia wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Michała Babiaka ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 18 lutego 1895.

L. 1700 (1643 1—3)

W dniu 4 grudnia 1893 zmarł w Tarnowie Jan Kajetan 2 im. Midowicz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu powołanych do tego spadku Milana Midowicza, Ludmiły Hołyńskiej, Antoniego Ortyńskiego, Wirginii Szydłowskiej, Bolesławy Naumowiczowej, Włodzimierza Haberskiego i Tomasza Haberskiego nie jest sądowi wiadome, przeto wzywa się ich za pomocą niniejszego edyktu aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w tut. sądzie się zgłosili i deklaracye swoje wnieśli, gdyż po upływie tego czasu postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się do tego spadku i ustanowionym dla nich kuratorem przeprowadzone będzie.

C. k. Sąd pow. miej. deleg.

Tarnów, d. 29 stycznia 1895.

L. 13252 (1356 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa niewiadomego posiadacza zaginionej książeczki kasy oszczędności miasta Stryja Nr. 2145, wystawionej na imię Poluśki Horyń, opiewającej na sumę 87 zł. 42 ct., ażeby takową do 6 miesięcy licząc od trzeciego umieszczenia odnośnego edyktu w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej sądowi tem pewniej przedłożył, ileże po upływie zakreślonego terminu książeczka za nieważną i nie istniejącą uznaną zostanie.

Sambor, 12 maja 1894.

L. 6125 (1358 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze wzywa niewiadomego posiadacza książeczki oszczędności Towarzystwa zaliczkowego w Komarnie Nr. 1048 wystawionej na imię Maryi Kasprzyszakowej, opiewającej na sumę 150 zł. w. a. ażeby takową do 6 miesięcy licząc od trzeciego umieszczenia edyktu w dziennika urzędowym Gazety lwowskiej sądowi tem pewniej przedłożył, ileże po upływie terminu zakreślonego książeczka za nieważną i nie istniejącą uznaną zostanie.

Sambor, 19 maja 1894.

L. 543 (1385 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Reginę Steglerową Jana i Fryderyka Steglerów i Katarzynę Stegler, że Towarzystwo Wzajemnego kredytu w Łańcucie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką wniosło przeciw Józefowi Friederowi podanie de praes. 6 stycznia 1895 l. 543 o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 480 zł. wa. z pn w stanie biernym 1/4 części z jednej połowy sumy 5000 zł. wedle karty C. poz. 23 lwh. 448 księgi gruntowej gm. katastralnej Łańcut w stanie biernym tej majętności. niewiadomych z miejsca pobytu Reginy Steglerowej, Jana i Fryderyka Steglerów i Katarzyny Stegler własnej, na rzecz Józefa Friedera zaintabulowanej, i że **wydana wskutek tego podania uchwała z dnia** 25 stycznia 1895 l 543 dozwalająca tegoż wpisu doręczona została ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Kopffowi w Krakowie z substytucyą adwokkata dr. Kulczyńskiego w Krakowie.

Poleca się zatem Reginie Steglerowej, Janowi i Fryderykowi Steglerom i Katarzynie Stegler, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyli, lub innego pełnomocnika sobie obrali sądowi o tem donieśli, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Kraków, d. 25 stycznia 1895.

L. 47799 (1383 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Bronisławy Drelich, wzywa każdego posiadacza książeczki wkładkowej kasy oszczędności miasta Krakowa Nr. 152469 na 200 zł. wa. opiewającej, a pod dniem 5 grudnia 1894 r. na imię Bronisławy Drelich wystawionej, aby w przeciągu sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia niniejszego w Gazecie lwowskiej, z takową się zgłosił, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowne żądanie Bronisławy Drelich, książeczka ta za umorzoną uznaną zostanie.

Kraków, dnia 4 stycznia 1895.

L. 74 (1354)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, że uchwałą z dnia dzisiejszego zarządzono zaprotokołowanie w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych firmy: „Towarzystwo zaliczkowe w Mszanie dolnej, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Przedsiębiorstwo opiera się na statucie uchwalonym przez ogólne zgromadzenie w Mszanie dolnej w dniu 20 grudnia 1894.

Celem towarzystwa jest dostarczanie członkom swoim kapitału obrotowego.

Udział przedsiębiorstwa ustanowiono najniższy w kwocie 10 zł. najwyższy w kwocie 50 zł.

Dyrekcyę składają dr. Władysław Szujski, Jan Solecki i Alfred Mehoffer z Mszany dolnej, zastępcami są Mikołaj Klakurka, z Mszany dolnej i Piotr Krupiński z Niedźwiedzia.

Firmę spółki podpisują dwaj dyrektorowie.

Ogłoszenia swoje umieszcza spółka w którymkolwiek dzienniku w Krakowie wychodzącym.

Nowy Sącz, d. 9 lutego 1895.

L. 9616 (1389)

Samborski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Bank dla handlu i przemysłu stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, że Stowarzyszenie na ogólnem zgromadzeniu 20 czerwca 1894 uchwaliło zmianę §§. 18, 30 i 45 statutu i na dalsze trzy lata wybrano członkami Dyrekcyi Józefa Aschera dw. im. Müntza, Mojżesza Dawida 2 im. Bałabana w Stryju i Naftalego Herscha Ettingera w Bratkowcach zamieszkałych.

Sambor, 25 sierpnia 1894.

L. 1305 (1399 1—3)

W sprawie zaintabulowania prawa własności połowy ciała hipotecznego wykazem hipotecznym l. 94 księgi gruntowej gminy Zaleszczyki objętego, dotąd na rzecz Israela Leiby Rothbacha zapisanego ustanawia się mieszkającego w Palestynie zatem poza granicami kraju Israela Leiby Rothbacha kuratorem w osobie p. dr. Letza adw. w Zaleszczykach i Israela Leibę Rothbacha wzywa się, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił, lub innego pełnomocnika sądowi podał.

C. k. Sąd powiatowy.

Zaleszczyki, 11 lutego 1893.

L. 21203 (1480 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego komercyalnego w Kołomyi przeciw spadkobiercom śp. Stefana Piskozuba a to: Eugeniuszowi Piskozubowi, Maryannie Gorczyńskiej, Klementynie Szewczuk i Domiceli Piskozub o 63 zł. 2 ct. dla nieznanej z miejsca pobytu Klementyny Szewczuk adw. dr. Hullesa kuratorem z substytucyą adw. dr. Milgroma i doręczył kuratorowi adw. dr. Hullesowi tes. uchwałę z 27 stycznia 1894 l. 1005 dla Klementyny Szewczuk przeznaczoną.

Kołomyja, 26 stycznia 1895.

L. 1497 (1452 1—3)

Jana Zająca z życia i miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Radziechowie przeciw niemu pto 42 zł. 13 ct. w. a. z pn temuż kuratora w osobie Leona Holeera c. k. notaryusza z Łopatyna ustanowiono i temuż uchwałę z 1 grudnia 1891 l. 9269 doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 12 lutego 1895.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12. dom Wernera — Zarządca Wł. J. Weber — Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich

Dodatek do „Gazety Lwowskiej“ Nr. 57.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego rozpisuje równocześnie publiczną licytacyę na dzierżawę prawa propinacyi w następujących miejscowościach:

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
1	Biała	Bielany z przyl.	1180	.
2		Dwory z przyl.	1400	.
3		Górka Osiecka	600	.
4		Grojec	500	.
5		Halcnów z przyl.	4500	.
6		Harmęże Budy i Raysko	600	.
7		Pisarzowice górne	440	.
8		Pisarzowice średnie i dolne	300	.
9		Stara wieś dolna	450	.
10		Wilamowice miasto	3700	.
1	Bóbrka	Berteszów	128	.
2		Borusów i Bryńce Zagórne	925	.
3		Bortniki	850	.
4		Borodczyce	100	.
5		Brzozdowce z przyl.	2375	.
6		Budków	135	.
7		Dźwinogród	1000	.
8		Horodyszcze królewskie	262	50
9		Hryniów	300	.
10		Hucisko	40	.
11		Kocurów	275	.
12		Laszki górne część Mierzwińskiego	25	.
13		Łopuszna	150	.
14		Mikołajów i Podsosnów	1150	.
15		Olchowiec	50	.
16		Otyniowice	400	.
17		Pietniczany i Mühlbach	160	.
18		Podmanaster	120	.
19		Romanów	500	.
20		Sarniki i Rehfeld	150	.
21		Siedliska	250	.
22		Suchodół z Hutą	350	.
23		Szołomyja	180	.
24		Wybranówka z przyl.	1825	.
1	Bochnia	Boczów	15	50
2		Grobla z przyl.	1285	.
3		Grodkowice z przyl.	700	.
4		Kierlikówka z przyl., Łąkta górna z Kunicą, Leszczyna, Cichawka i Zyżnówka	849	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz Trzcianą z przyl.	1400	.
5		Kłaj z przyl.	1131	.
6		Lipnica górna i dolna	843	.
7		Lipnica murowana	1360	.
8		Łąkta dolna	187	.
9		Łapanów z przyl. i Wolica	1416	.
10		Marszowice	160	.
11		Niegowić i Klęczany	500	.
12		Nieprześnia	110	.
13		Pierzchów i Pierzchowice	30	.
14		Rzegocina, Bytomsko i Kamionka z Pasierbicami	492	.
		następnie od 16 lipca 1896 wraz z Rozdzielem górnem i dolnem	592	.
		a od 1 stycznia 1897 wraz z Bełdnem	767	.
15		Szczytniki i Świątniki dolne	250	.
1	Bohorodczany	Bohorodczany z przyl. z wyłączeniem Przerośla pow. Nadwórna	16400	.
2		Głęboka i Hlebówka	600	.
3		Łysiec z przyl.	6125	.
1	Borszczów	Babińce ad Dźwinogród i Dźwiniaczki	950	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz z Wołkowcami nad Dniestrem ad Dźwinogród	1470	.
		wreszcie od 1 stycznia 1899 razem z Łatkowcami	1650	.
2		Bilcze z Dobrokuciem i Muszkarów	2320	.
3		Borszczów	4000	.
4		Burdiakowce	700	.
5		Chudyjowce	500	.
6		Chudykowce i Mielnica	3500	.
7		Cygany	900	.
8		Germakówka	1350	.
9		Iwanie Puste	900	.
10		Jezierzany z przyl.	3400	.
11		Juryjampol	500	.
12		Kapuścińce	550	.
13		Korolówka i Nowosiółka Kostiukowa (pow. Zaleszczyki)	3656	.
14		Niwra	1200	.
15		Nowosiółka z Młynówką	900	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
16	Borszczów	Olchowiec z Zieloną	1050	.
17		Strzałkowce	400	.
18		Szerszeniowce	900	.
19		Szuparka i Szyszkowce	2250	.
20		Trójca z przyl.	2290	.
21		Wysuczka z przyl.	3100	.
1	Brody	Czernica i Zalesie ad Czernica	590	.
		następnie od 1 stycznia 1899 wraz z Nakwaszą i Suchowolą karczmą na Szlaku	1765	.
2		Gaje Starobrodzkie	450	.
3		Grzymałówka	180	.
4		Koniuszków	560	.
5		Łopatyn z przyl.	3200	.
1	Brzesko	Dąbrówka morska	40	.
2		Dołęga	105	.
3		Prądy	60	.
4		Kąty z przyl.	105	.
5		Łukanowice	350	.
6		Lusławice małe	70	.
7		Niedźwiedza	40	.
8		Olszawa	150	.
9		Olszyny z przyl.	250	.
10		Paleśnica	276	.
11		Strzelce małe	50	.
12		Szczepanów z przyl.	2110	.
13		Wielka wieś i Milówka	380	.
14		Więckowice z przyl.	225	.
15		Wojnicz z przyl.	4100	.
16		Zahorów z przyl.	250	.
17		Zakrzów i Dębina Zakrzowska	85	.
18		Łopoń	50	.
19		Zagrody ad Faściszowa, Faściszowa	90	.
1	Brzeżany	Baranówka	110	.
2		Budyłów	700	.
3		Byszki i Koniuchy	2500	.
4		Chorobrów	250	.
5		Chorościec	175	.
6		Dryszczów	275	.
7		Glinna i Złoczówka	880	.
8		Hinowice	400	.
9		Helenków	280	.
10		Kuropatniki	1000	.
11		Kotów i Rybniki	700	.
12		Kozówka	300	.
13		Kozłów z przyl.	3025	.
14		Kalne	600	.
15		Litiatyn i Obozowisko królewskie	500	.
16		Łapszyn	1400	.
17		Mieczyszczów	810	.
18		Rohaczyn miasto i wieś	650	.
19		Sarańczuki i Baźnikówka	720	.
20		Strybańce	250	.
21		Szumlany i Wierzbów	875	.
22		Słobudka z przyl.	3450	.
23		Teofilpólka	300	.
24		Trościaniec	425	.
25		Wybudów	500	.
26		Wymysłówka	310	.
27		Żuków	400	.
28		Olesin	200	.
29		Celinówka	100	.
1	Brzozów	Hłudno	230	.
2		Jasienica z przyl.	3000	.
3		Końskie	200	.
4		Niewistka	131	.
5		Obarzym	120	.
6		Wola Górecka	41	50
7		Wydrna	220	.
8		Hroszówka	200	.
1	Buczacz	Dobropole z przyl.	2700	.
2		Jezierzany	720	.
3		Koropiec z przyl.	3100	.
4		Kośmierzyn i Snowidów	1130	.
5		Leszczańce	450	.
6		Medwedowce z przyl.	1360	.
7		Porchowa	900	.
8		Pilawa bez Józefówki	400	.
9		Rukomysz I. i II.	350	.
10		Trybuchówce i Antoniówka ad Trybuchowce	2240	.
11		Woziłów	275	.
12		Zadarów z przyl.	1500	.
13		Zalesie ad Koropiec	180	.
14		Zubrzec	600	.
15		Zyznomierz	400	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
1	Chrzanów	Alwernia z przyl.	2000	.
2		Chrzanów z przyl. i Bobrek wielki z przyległościami	22400	.
3		Koscielec z przyl.	1400	.
4		Pogorzyce	220	.
1	Cieszanów	Lisie jamy we wsi	150	.
2		Łówcza	455	.
3		Moszczanica z przyl.	980	.
1	Czortków	Bazar z Józefówką, Dżuryn z Pauszówką i Krzywołuka	3350	.
		następnie od 1 stycznia 1898 wraz z Połowcami	4400	.
2		Czortków z przyl, Biała, Biało bożnica i Ubryn	15305	.
3		Dawidkowce i Słobudka	715	.
4		Kossów z przyl.	1220	.
5		Romaszówka	800	.
6		Zwiniacz	1400	.
1	Dąbrowa	Biskupice i Zawierzbie	70	.
2		Borusowa	80	.
3		Demblin	123	.
4		Grądy i Bór grądzki	135	.
5		Hubenice i Kozłów	73	.
6		Kupienin, Mędrzechów i Wulka Mędrzechowska	245	.
7		Lubieczko i Siedliszowice	232	.
8		Miechowice małe i Miechowiczki	70	.
9		Nowopole	40	.
10		Oleśno z przyl.	605	.
11		Pasieka Otfinowska	90	.
12		Radgoszcz z przyl	925	.
13		Samocice z przyl.	165	.
14		Strojców	40	.
15		Uście jezuickie	140	.
16		Wietrzychowice z przyl.	950	.
17		Wulka grądzka	32	.
18		Konary	120	.
19		Niecieczа	90	.
1	Dobromil	Bircza z przyl. i Kotów i Rudawka	8140	.
2		część Porembalskiego	1091	98
3		Brzezawa z przyl	260	.
4		Dobra szlachecka i rustykalna	210	72
5		Dobrzanka		
		Grąziowa z przyl, Wojtkowa 3 części i Nowosielce kozickie	1017	.
6		Kopyśno	100	.
7		Kreców	324	.
8		Kuźmina, Trzcianiec i Krzywe ad Trzcianiec i Roztoka	900	.
9		Leszczawa dolna	760	.
10		Leszczawa górna	300	.
11		Lipa dolna i górna	554	.
12		Łomna z przyl.	720	.
13		Malawa	500	.
14		Nowe miasto z przyl.	3650	
15		Nowosiółki krukowieckie v. dydyńskie	431	.
16		Pacław	840	.
17		Piątkowa górna z przyl.	757	6
18		Posada rybotycka	150	
19		Przedzielnica i Podmojsce powiat Przemyśl	590	
20		Rybotycze	1250	
21		Tarnawka	115	
22		Trójca i Krajna	460	
23		Wojtkówka z Izypolem	300	
1	Dolina	Broszniów	300	.
2		Dubszara	150	.
3		Janówka i Jasionowiec	375	.
4		Sołuków z przyl.	800	.
5		Swaryczów	800	.
1	Drohobycz	Dolhe ad Podbuż z przyl.	750	.
2		Gaje wyżne	250	.
3		Łastówki z przyl.	1200	.
4		Łużek dolny	260	.
5		Michałowice	600	.
6		Poczajowice część Weisenberga	170	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
7	Drohobycz	Podbuż z przyl, Winniki całe i Łopuszna i Manasterzec I. i II (pow. Sambor)	3100	.
8		Schodnica	1000	.
9		Stronna	350	.
10		Wróblowice i Lipowiec	1400	.
1	Gorlice	Bartne z przyl.	657	.
2		Biecz z przyl.	7430	.
3		Bednarka i Wapienna	250	.
4		Bienarowa	207	25
5		Bielanka	140	.
6		Dominikowice z przyl.	1450	.
7		Kryg z przyl.	2531	.
8		Małastów z przyl.	940	.
9		Nowina	255	.
10		Pagorzyna	108	.
11		Rosenbark i Racławice	400	.
12		Rychwałd	550	.
13		Rzepiennik z przyl.	1800	.
14		Rzepiennik marciszewski cały	100	.
15		Sękowa	350	.
16		Staszkówka	310	.
17		Szymbark cały	1000	.
18		Wola Łużańska	100	.
19		Wołowiec	240	.
20		Wysowa i Blechnarka	330	.
1	Gródek	Bartatów z Fajerówką	170	.
2		Dobrzany	180	.
3		Drozdowiec i Burgthal	925	.
4		Jaśniska (całe)	755	.
5		Kiernica i Brundorf	1250	.
6		Lubień wielki z przyl.	2580	.
7		Łozina cała	352	.
8		Malczyce	350	.
9		Obroszyn	375	.
10		Rodatycze	575	.
11		Rokitno	360	.
12		Rzeczyczany i Hartfeld	800	.
13		Stawczany	700	.
14		Stronna	135	.
15		Suchowola i Henrykówka	300	.
16		Uherce Niezabitowskie	250	.
17		Wroców z przyl.	1001	.
18		Zorniska	200	.
19		Leśniowice	340	.
1	Grybów	Bogusza I i II	100	.
2		Kąclowa	150	.
3		Koniuszowa	25	.
4		Krużlowa niżna Posadowa	75	50
5		Mystków	112	.
6		Nicew i Lipnica dolna	240	.
7		Stara wieś, Strzylawka, Krużlowa wyżna	320	.
8		Stróże wyżne	900	.
1	Horodenka	Bałaharówka i Hanczarów, Hawrylak, Obertyn i Netrebówka	5545	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz z Jakóbówką	6360	
2		Czortowiec	2800	.
3		Czernelica z przyl.	5950	.
4		Harasymów i Derenek, Niezwiska z Woronowem	4550	.
5		Korniów	655	.
6		Łuka z przyl.	1450	.
7		Okno	1800	.
8		Piotrów	800	.
9		Siekierczyn własność Michalewskiego i Dunki de Sajo	300	.
10		Toporówce	940	.
11		Uniż	424	.
1	Husiatyn	Bednarówka, Suchodół, Trojanówka	740	.
2		Krogulec	550	.
3		Oryszkowce	700	.
4		Wasylkowce	1600	.
1	Jarosław	Boratyn i Chłopice z Tarnawką	425	.
2		Chorzów i Tyniowice	200	.
3		Ciemierzowice	134	.
4		Dobkowice (część) Łowce i Ludków	650	.
5		Dobkowice (połowa)	100	.
6		Duńkowice	535	.
7		Dmytrowice	100	.
8		Michałówka	450	.
9		Ostrów	850	.
10		Pawłosiów z przyl.	3427	.
11		Pruchnik z przyl.	5200	.
12		Radymno z przyl.	12800	.
13		Rączyna	200	.
14		Rozbórz okrągły z przyl.	950	.
15		Rozwienica	308	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
16	Jarosław	Sobiecin z przyl.	1720	.
17		Tapin	50	.
18		Tuczempy z przyl.	702	.
19		Więckowice	75	.
20		Wysocko z przyl.	4360	.
21		Zarzecze z przyl.	2000	.
1	Jasło	Bączal górny I i II	140	.
2		Bączal dolny	50	.
3		Bierówka z przyl. Chrząstówka i Niepla	1584	.
4		Dembowiec (obie części) z przyl.	1900	.
5		Frysztak z przyl.	4200	.
6		Glinik polski	50	.
7		Glinik średni	140	.
8		Glinik dolny, Łysa góra własność Kiernickiego	85	.
9		Gorajowice z przyl.	2311	.
10		Gorzyce	46	.
11		Grab i Ożenna	725	.
12		Hałbów	200	.
13		Jareniówka i Trzcinica	300	.
14		Jaworze i Desznica	200	.
15		Kolembina z przyl.	1141	68
16		Kołaczyce gmina i Biezdziedna	2300	.
17		Korzuchów	50	.
18		Łączki	150	.
19		Łajsce	89	.
20		Łężyny i Łężyny sołtystwo	250	.
21		Lubla	150	.
22		Łubno opacie	33	.
23		Łubno szlacheckie	50	.
24		Łysa góra	92	.
25		Nawsie kołaczyckie, Kluczowa	1100	.
26		Ołpiny dolne i górne	600	.
27		Opacie ad Bączal	52	.
28		Osiek i Mytarz	3300	.
29		Przysieki i Siedliska ad Sławęcin	524	.
30		Rostajne	200	.
31		Samoklęski z przyl.	925	.
32		Sieklówka górna	10	.
33		Sieklówka dolna	75	.
34		Skołyszyn z przyl.	800	.
35		Swięcany z przyl.	335	.
36		Szebnie	250	.
37		Szufnarowa z przyl.	340	.
38		Umieszcz z przyl.	270	.
39		Warzyce (obie części)	900	.
		następnie od 1 stycznia 1899 wraz z Zimnowodą	930	.
40		Wiśniowa z przyl.	1300	.
41		Wolica i Wołowice ad Wolica	70	.
42		Wyszowadka	170	.
43		Żydowskie	110	.
1	Jaworów	Morańce i Przedborze	800	.
2		Nowosiółki z przyl.	1200	.
3		Ożomla i Szumlany	600	.
4		Olszanica z przyl.	700	.
5		Trościaniec z przyl.	355	.
1	Kamionka	Milatyn nowy, Milatyn stary, Rzepniów	2555	.
2		Stanin z Burghardówką	450	.
1	Kałusz	Babin i Słobudka	800	.
2		Bereźnica szlachecka	400	.
3		Dąbrowa (Lauferówka)	152	.
4		Dubowica	140	.
5		Łuka (Kaliszówka)	480	.
6		Medynia	850	.
7		Siwka wojniłowska i Moszkowce	950	.
8		Siwka, Ugarsthal i Kropiwnik (bez prop. piwnej)	1000	.
9		Zawój z przyl. (bez propinacyi piwnej)	1500	.
10		Zbora (Adamówka)	500	.
11		Stańkowa z Kulinkami	631	25
1	Kolbuszowa	Dzikowiec z przyl.	900	.
2		Mazury, Raniżów, Ranischau kolonia, Wola raniżowska, Staniszewskie, Zembrza ad Staniszewskie, Zielonka i Pogwizdów (pow. Rzeszów)	3933	
1	Kołomyja	Jabłonów z przyl. (z wyłączeniem Sopowa)	9000	.
2		Korolówka (nad Prutem)	500	.
3		Korszów, Liski i Żukocin	2850	.
4		Kujdańce z Izydorówką, Peczeniżyn z przyl.	10060	.
5		Podhajczyki	1000	.
1	Kosów	Kosmacz	1000	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
1	Kraków	Alexandrowice z Kleszczowem	350	.
2		Balice z przyl.	700	.
3		Bałowice	300	.
4		Bibice	450	.
5		Bosutów	60	.
6		Chełm	250	.
7		Czułów	634	.
8		Dziekanowice	101	.
9		Dziekanowice, Sudoł	30	.
10		Kamień i Przeginia duchowna	780	.
11		Karniowice i Karniowice Lipka	400	.
12		Lubocza	350	.
13		Modlinica	600	.
14		Modliniczka	125	.
15		Mogiła z przyl.	1800	.
16		Morawica	920	.
17		Pleszów z osadą Kujawy	1900	.
18		Prądnik czerwony, folwark bosacki	80	.
19		Raciborowice	410	.
20		Rakowice (obie części)	670	.
21		Sułkowa	80	.
22		Tomaszowice	250	.
23		Wołowice	300	.
24		Zabierzów	1400	.
25		Zakamycze	50	.
1	Krosno	Bajdy	60	.
2		Barwinek	300	.
3		Bóbrka z przyl. z wyłączeniem Swierzowy	1012	.
4		Bonarówka	250	.
5		Borek i Bobosiówka	40	.
6		Draganowa	40	.
7		Faliszówka	60	.
8		Kopytowa i Stanowiska czyli Łubno	80	.
9		Łęki	65	.
10		Moderówka z przyl.	398	.
11		Mszana	250	.
12		Odrzykoń z przyl.	840	.
13		Podniebyle	40	.
14		Polany z Hutą polańską	425	.
15		Rogi	360	.
16		Sulistrowa	39	53
17		Wojkówka	60	.
18		Wrocanka	130	.
19		Zyndranowa	300	.
20		Swierzowa	400	.
1	Limanowa	Szczyrzyce z przyl.	1800	.
2		Kosinka mała	600	.
3		Kosina wielka z Przymiarkami	880	.
4		Kisielówka	40	
5		Koszary z Bałażówką i Wołowa góra	100	.
6		Krasne i Łosocice, Słupie z Podzamczem i Podlesiem	95	.
7		Laskowa	384	60
8		Łososina górna	220	.
9		Łukawica z przyl.	950	.
10		Męcina dolna i Kłodne	500	.
11		Męcina górna	175	.
12		Mstów	110	.
13		Raba niżna i Olszówka	550	.
14		Rypniów i Kułak, Tymbark cały z przyl. Stopnice szlacheckie Nr. 67	3955	.
15		Stróża i Porąbka	720	.
16		Swidnik niżny	60	.
17		Swidnik wyżny (dwór)	40	.
18		Wilkowiska	240	.
1	Lisko	Balnica z przyl.	625	.
2		Berehy górne z przyl.	1100	.
3		Bermichowa górna	325	.
4		Buk	170	.
5		Cisowice	100	.
6		Chmiel	159	.
7		Czaszyn i Brzozowiec	373	.
8		Daszówka Teleśnica oszwarowa		
9		Hetmanówka i Teleśnica sanna Sokole	765	.
		Dwernik i Dwerniczek	250	.
10		Horodek	130	.
11		Hoszów i Hoszowczyk	425	.
12		Krywka	205	.
13		Kielczawa	85	.
14		Leszczowate i Wola maćkowa	500	.
15		Łopienka	184	.
16		Lutowiska	3850	.
17		Nowosiółki baligrodzkie	162	.
18		Paniszczów	480	.
19		Polana	750	.
20		Polanki	150	.
21		Rabe z przyl.	440	.
22		Rabe ad Baligród	250	.
23		Romanowa wola	148	.
24		Rosochate	120	.
25		Równia	360	.
26		Roztoki dolne	57	.
27		Serednica	275	.
28		Serednie małe	25	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zlr.	ct.
29	Lisko	Skorodne	400	.
30		Stańkowa dolna	142	.
31		Stańkowa górna	123	50
32		Terka	133	.
33		Tworylne	252	.
34		Tyskowa	50	.
35		Uherce z Kostryniem	1000	.
36		Ustrzyki z przyl.	6000	.
37		Ustrzyki górne, Wołosate i Zatwardnica	632	.
38		Ustyanowa i Murowanka	1500	.
39		Wańkowa	600	.
40		Wetlina	300	.
41		Wydrne	130	.
42		Żernica niżna	150	.
43		Żernica wyżna	280	.
44		Żurawin z przyl.	260	.
1	Lwów	Borki janowskie	168	.
2		Brzuchowice	750	.
3		Horbacze	305	.
4		Podhorce	300	.
5		Podciemne	150	.
6		Polana i Huta szczerzecka	550	.
7		Sygniówka z przyl.	1500	.
8		Winniczki z przyl.	1000	.
9		Zboiska	600	.
10		Chrusno stare w części, Manastyr Derewacki	151	.
11		Zawadów część Rokitno	150	.
1	Łańcut	Chodaczów i Leszczyny	170	.
2		Gwizdów	220	.
3		Handzlówka	400	.
4		Łopuszka mała	280	.
5		Łopuszka wielka	250	.
6		Medynia łańcucka z przyl.	245	.
7		Mirocin i Chałupki	230	.
8		Urzejowice	280	.
9		Wulka niedźwiedzka	360	.
1	Mielec	Dulcza mała, Dulcza wielka	455	.
2		Gliny małe i wielkie z przyl.	180	.
3		Gawłuszowice i Kliszów	520	.
4		Tuszów z przyl., Szafranów, Jaślany część spadkowa Siegla	3016	.
5		Otałęż	170	.
6		Wola chorzelowska	42	.
7		Dąbie	40	.
1	Mościska	Jordanówka	100	.
2		Lutków	60	.
3		Mościska z przyl.	9450	.
4		Myślotycze i Brzowszczyzna	225	.
5		Podgać	200	.
6		Rządkowice	70	.
7		Strzelczyska	45	.
8		Sądowa wisznia z przyl.	9000	.
9		Stojańce całe	480	.
10		Sułkowszczyzna	700	.
11		Tamanowice	200	.
12		Kolników	750	.
1	Myślenice	Brzączowice z przyl., Trzemeśnia z przyl.	1470	.
		następnie od 1/1 1897 wraz z Osieczanami	1500	.
2		Bystra ad Jordanów, Spytkowice Jordanów gmina i fundusz szpitalny, Wysoka i Malejowa, Toporzysko, Skomielna czarna	6574	.
		następnie od 1/1 1899 wraz z Łętownią z przyl.	7474	.
3		Jawornik i Jasienica	675	.
4		następnie od 1/1 1897 wraz z Dolną wsią z przyl., Dolną wsią real. l. k. 286, Rudnik i Bieńkówka, Zawada i Lubień i Pcim na terytoryum plebańskiem	8542	.
1	Nadwórna	Delatyn z przyl., Dora i Jamna	10620	.
2		Dobrotów z przyl.	5890	.
3		Fitków	340	.
4		Majdan górny	700	.
5		Majdan stary (część Dubsa)	650	.
6		Osław z przyl.	2420	.
7		Przerośl	600	.
1	Nisko	Bojanów z przyl.	863	.
2		Stany	180	.
1	Nowy-Sącz	Gurowa	20	.
2		Jasienica cała	65	.
3		Łącko z przyl.	5165	.
4		Kłeczany, Marcinkowice, Wola ad Marcinkowice, Chomranice	500	.
5		Podegrodzie z przyl.	1300	.
6		Rojówka i Skrzętna	15	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zlr.	ct.
7	Nowy-Sącz	Rogi	160	.
8		Stara wieś	50	.
9		Tropie	45	.
10		Witowice dolne	70	.
11		Zaleśniakowa	75	.
11		Wiatrowice górne i dolne	50	.
13		Znamirowice wyżne i niżne ze Sędkowem	70	.
14		Wielopole	40	.
15		Zbęk	50	.
16		Witkówka	60	.
		Słowikowa	50	.
1	Nowy-Targ	Bańsko i Skrzypne całe	46	.
2		Czorsztyn z przyl. i Sromowce niżne i średnie	1874	.
3		Harklowa i Knurów	350	.
4		Pieniążkowice	220	.
5		Pyzówka	15	.
6		Szaflary gmina i obszar dworski	400	.
7		Szczawnica niżna i wyżna	4500	.
8		Szlembark	150	.
1	Pilzno	Brzostek cały z przyl., Zawadka część I. i Wola brzostecka	4120	.
2		Chołowa i Słupie	200	.
3		Grudnia górna	80	.
4		Łęki górne i dolne, Wolniki	600	.
5		Lipiny	75	.
6		Lubcza z przyl.	400	.
7		Machowa	250	.
8		Opacianka	70	.
9		Skórowa	80	.
10		Zdziary	175	.
1	Podhajce	Chatki	320	.
2		Dobrowody z przyl. i Szwejków	2000	.
3		Hnilcze i Panowice	1200	.
4		Łysa	200	.
5		Mondzelówka	600	.
6		Małowody	320	.
7		Nosów	512	.
8		Sławętyn	700	.
9		Szczepanów	425	.
10		Wolica	300	.
11		Zawadówka	200	.
1	Przemyśl	Aksmanice z przyl.	525	.
2		Buszkowice i Buszkowiczki	922	62
3		Cyków część Hoszowskiego	115	.
4		Drohojów	450	.
5		Krzeczkowa	400	.
6		Mielniów	70	.
7		Przekopanie ad Przemyśl	4400	.
8		Prałkowce i Kruchel mały	4000	.
9		Rokszyce	300	.
10		Stubieńko całe z wyłączeniem części hr. Stadnickiego	280	.
11		Drohobyczka i Huta drohobycka	290	.
12		Wyszatycze z przysiołkiem, Banaki i Helicha	1050	.
13		Sielec	520	.
14		Duńkowiczki i Knihowce część Haszczyca	930	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz z Kuńkowcami część Łozińskiego	1540	.
15		Prochowce, Koniuszki vel Koniuchy, Hermanowice i Witoszyńce	1710	.
16		Niżankowice, Łuczyce, Malchowice część fund. relig. Malchowice vel Małkowice, Sierakoszce i Iwaszkowce	4850	.
		następnie od 1 stycznia 1898 wraz z Zabłotcami	5479	.
1	Przemyślany	Alfredówka ad Kurowice, Kurowice	820	.
2		Baczów	510	.
3		Chlebowice całe	550	.
4		Dusanów	700	.
5		Dworzyska	200	.
6		Kimirz	350	.
7		Korzelice i Hałków	750	.
8		Lipowce i Majdan lipowiecki	625	.
9		Peczenia	250	.
10		Pletańce z przyl. i Poluchów wielki	1310	.
11		Sołowa	500	.
12		Tuczna z przyl.	810	.
13		Turkowice	100	.
14		Wyżniany	600	.
1	Rawa	Bełżec z przyl.	1000	.
2		Dyniska stare z przyl.	450	.
3		Hubinek i Rzeczyca	500	.
4		Lubycza-Kniaże z przyl.	360	.
5		Nowosiółki kardynalskie	125	.
6		Parypsy	20	.
7		Przedmieście niemirowskie	25	.
8		Rzyczki	480	.
9		Staje i Rodhowszczyzna	370	.
10		Uhnów i Zastawie	4500	.
11		Kamionka-Brzezina		
		„ Budy,		
		„ Hołe,		
		„ Krzywe,		

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zlr.	ct.
	Rawa	Kamionka-Lipnik	.	.
		„ Łucyki,	.	.
		„ Moszczany,	.	.
		„ Pomłynów,	.	.
		„ Pulce,	.	.
		„ Wołoska (Nowy świat),	.	.
		„ (wołoska stara wieś austerya),	.	.
		„ (wołoska stara wieś we wsi)	1029	.
12		Lubycza miasto i wieś	1025	.
13		Szalenik	250	.
14		Kornie	155	.
1	Rohatyn	Bołszowce i Słobudka bołszowiecka	4600	.
2		Bybło i Chochoniów	525	.
3		Bouszów	500	.
4		Bukaczowce z przyl. z wyłączeniem Podmichałowic, Kozary i Żurawieńko	4025	.
5		Czercze	1000	.
6		Czahrów	550	.
7		Hanowce i Popławniki	250	.
8		Herbutów	320	.
9		Kleszczówna	430	.
10		Konkolniki z przyl.	1750	.
11		Korostowce i Stasiowa wola	500	.
12		Kołokolin	575	.
13		Lipnica dolna	380	.
14		Lubsza i Wyspa	400	.
14		Podkamień	950	.
16		Podszumlańce	240	.
17		Stratyn miasto, wieś i Dobryniów	2150	.
18		Sarnki dolne z przyl., Sarnki górne część, Morawskich	2160	.
19		Skomorochy nowe, Skomorochy stare	795	.
20		Swistelniki górne i dolne	865	.
21		Ujazd	200	.
22		Jezierżany	375	.
23		Podmichałowce	359	.
1	Ropczyce	Bystrzyca dolna, Bystrzyca górna z przyl.	581	.
2		Glinik	310	.
3		Klęczany i Będzimyśl	310	.
4		Lubzina	138	.
1	Rudki	Chłopczyce całe	400	.
2		Hołodówka	185	.
3		Michalewice	410	.
4		Nihowice	185	.
5		Rozdziałowice	200	.
6		Uherce wieniawskie	201	.
7		Krukowiec ad Koniuszki tuligłowskie	170	.
1	Rzeszów	Baryczka i Barycz, Manowszczyzna	80	.
2		Błędowa zgłobieńska, Nosówka	210	.
3		Brzezówka	60	.
4		Budy	170	.
5		Grzegorzówka	69	.
6		Gwoździanka	25	.
7		Hyżne	321	.
8		Jawornik niebylecki	120	.
9		Łąka	175	.
10		Lipie	25	.
11		Łukawiec	305	.
12		Palikówka	250	.
13		Przewrotne	350	.
14		Przybyszówka i Staszówka	800	.
15		Słocina z przyl.	1120	.
16		Terliczka	65	.
17		Woliczka	116	.
18		Zabratówka	370	.
1	Sambor	Brzegi	800	.
2		Burczyce stare i Kornice	450	.
3		Bylice, Czyżki	1240	.
4		Czaple, Humieniec, Pawłówka, Wola rajnowa i Janów	850	.
5		Dąbrówka	90	.
6		Dorożów	930	.
7		Głęboka i Sąsiadowice	1170	.
8		Hordynia Kranzberg Dublany i Kornalowice, Siekierczyce	2795	.
9		Piniany, Krużyki i Kąty, Kalinów	1045	.
10		Lutowiska	300	.
11		Maksymowice	500	.
12		Mokrzany, Olszanik, Sielec cały	890	.
13		Nadyby	264	.
		Błażów cały, Sprynia wielka część Helenówka, Sprynia podolska	880	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz z Sprynką	940	.
14		Radłowice i Uherce zapłatyńskie	3890	.
15		Rogoźno	250	.
16		Torhanowice i Torczynowice	420	.
17		Wołoszcza	600	.
18		Wykoty całe	367	.

Liczba porządkowa	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacyi ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego zł.	ct.
1	Sanok	Bażanówka	83	.
2		Bykowce	275	.
3		Czystohorb	190	.
4		Darów i Darów adwokacya	160	.
5		Dąbrowka ruska z przyl.	985	.
6		Dołżyce z przyl.	1605	.
7		Falejówka	167	.
8		Głębokie	150	.
9		Hołuczków	132	.
10		Jasiel	50	.
11		Jaśliska z przyl.	2250	.
12		Seńkowa wola i Jaworowa wola	224	.
13		Lalin	240	.
14		Lisznia	85	.
15		Mokre z przyl.	500	.
16		Moszczanica z przyl.	250	.
17		Olchowice z przyl.	2150	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz z Posadą olchowską	4150	.
18		Odrzechowa i Urbanówka	500	.
19		Płowce	51	.
20		Prusiek	200	.
21		Ratnawica	73	.
22		Srogów dolny	150	.
23		Strachocina	250	.
24		Wisłok wielki i Wisłok wielki część Hauta	650	.
25		Wujskie i Załuż	750	.
26		Dudyńce	92	.
1	Skałat	Czerniszówka	350	.
2		Dorofijówka	600	.
3		Mysłowa i Supranówka	490	.
4		Podwołoczyska z przyl.	10100	.
5		Poznanka hetmańska	350	.
6		Poznanka gniła	400	.
7		Sorocko z przyl.	950	.
1	Śniatyn	Dżurów	950	.
2		Kułaczyn	1100	.
3		Mikulińce i Budyłów	1600	.
4		Podwysoka z Demnią	1200	.
5		Popielniki, Rożniów i Trościaniec	4530	.
6		Potoczek	443	.
7		Rudniki	760	.
8		Russów	700	.
9		Załucze z przyl. Tuczapy	3500	.
1	Sokal	Baranie-Peretoki	481	.
2		Bezejów i Zabcze murowane	850	.
3		Budynin	600	.
4		Hulcze z przyl.	515	.
5		Krystynopol z przyl.	6505	.
6		Wareż miasto i wieś z przyl.	3300	.
1	Stanisławów	Czerniejów z przyl.	2500	.
2		Pacyków	506	.
3		Pawełcze	610	.
4		Pukasowce	250	.
5		Radcza	660	.
6		Sapahów	205	.
7		Siedliska	90	.
8		Siemikowce	560	.
9		Tyśmieniczany	917	.
10		Uzin	450	.
11		Wołczyniec	800	.
12		Zagwóźdź (część Bürgela)	25	.
1	Staremiasto	Błozew górna	326	.
2		Buczów	55	.
3		Laszki z przyl.	1050	.
4		Ławrów	460	.
5		Libuchowa	102	.
6		Rosochy całe	202	.
7		Spas	800	.
8		Wołcza dolna	251	.
1	Stryj	Dołhe z przyl.	1400	.
2		Dzieduszyce wielkie, Dzieduszyce małe, Łany sokołowskie, Sokołów i Uhełna	1805	.
3		Podhorodce z przyl., Jamelnica i Jamelniczki (cz. Reingewürtza)	1970	.
4		Koniuchów, Błonie ad Koniuchów	370	.
5		Siechów	250	.
6		Wola dołhołucka (Znamieckiego). Wola dołhołucka (Domaradzkiego)	139	.
1	Tarnobrzeg	Baranów z przyl.	4000	.
2		Brzoza	200	.
3		Domacyny wielkie i małe	150	.
4		Popowice	110	.
1	Tarnopol	Berezowica wielka	1502	.
2		Czołhańszczyzna	200	.
3		Czerniełów mazowiecki, Czerniełów ruski, Czerniełów Aniełówka	762	.
4		Ihrowica	805	.
5		Myszkowice i Łuka wielka	1800	.
6		Rusianówka	150	.
7		Smolanka	300	.
1	Tarnów	Brzozowa	262	.
2		Gromnik i Gromnik Szydłowa	600	.
3		Janowice z przyl.	230	.
4		Kobierzyn	30	.
5		Meszna opacka, Meszna szlachecka	80	.
6		Pleśnia cała, Rychwałd (Kozarskiego)	150	.
7		Radlna	80	.
8		Woźniczna górna, Woźniczna dolna	20	.
9		Łukowa	30	.
10		Wróblowice	166	.
11		Zabłędź	350	.
12		Zbyłtowska góra	545	.
1	Tłumacz	Bortniki i Przybyłów	1150	.
2		Bukówna z przyl.	800	.
3		Chomiakówka	260	.
4		Dolina	400	.
5		Kutyska i Okniany	1200	.
6		Ostrynia	600	.
1	Trembowla	Boryczówka i Sozanówka	180	.
2		Budzanów, Zniesienie i Skomorosz	5620	.
3		Chmielówka z przyl. i Brykulanowa	2588	48
4		Hleszczawa	725	.
5		Janów z przyl.	2218	.
6		Iwanówka	390	.
7		Kobyłowłoki, Papiernia i Popławy	860	.
8		Mogielnica	1485	.
9		Tiutków	250	.
1	Turka	Gwoździec	99	.
1	Wadowice	Babice i Roków	400	.
2		Gierałtowiczki	210	.
		następnie od 1 stycznia 1897 wraz z Gierartowicami	507	.
3		Gołuchowice	150	.
4		Lipowa	100	.
5		Nowedwory z przyl.	220	.
6		Piotrowice	300	.
7		Polanka, Haller i Grabie	170	.
8		Pozowice i Łęczany	480	.
9		Radocza cała	800	.
10		Rudze i Trzebieńczyce	152	.
11		Sosnowice	150	.
12		Witanowice	540	.
13		Zator z przyl.	6200	.
14		Zelczyna	100	.
15		Zembrzyce	1200	.
1	Wieliczka	Bierzanów z przyl.	2350	.
2		Kostrze i Koło tynieckie	238	.
		następnie od 25 czerwca 1896 wraz z Bodzowem	313	.
3		Bodzanów z Lepianką	142	.
4		Brzezowa z przyl.	80	.
5		Bukownik i Dąbie	120	.
6		Czasław	142	50
7		Dębniki z przyl.	3000	.
8		Dobczyce gmina i obszar dworski	4230	.
9		Dziekanowice	400	.
10		Falkowice i Grzybowa	25	.
11		Jankówka	25	.
12		Kapelanka	400	.
13		Kobierzyn	850	.
14		Kopanka z przyl.	1050	.
15		Koźnice wielkie	40	.
16		Lipnik górny i dolny	200	.
17		Ludwinów	960	.
18		Łazany i Wola podłazańska	60	.
19		Mietnów	28	.
20		Niezdów	70	.
21		Piaski wielkie	450	.
22		Rożnowa z przyl.	400	.
23		Rudniki	100	.
24		Sieraków i Zbyszówka	100	.
25		Skotniki	610	.
26		Swoszowice	480	.
27		Radziszów i Wola radziszowska (p. Myślenice) Buków, Chorowice, Kuleszów, Mogilany, Włosań i Głogoczów (pow. Myślenice) Bęczarka i Krzywaczka (pow. Myślenice)	5615	.
28		Jurczyce	145	.
1	Zaleszczyki	Berestek z przyl.	450	.
2		Czerwonogród z przyl.	2400	.
3		Dupliska	600	.
4		Liesieczniki Krzeczunowiczów, Lesieczniki Prunkułowej		
5			400	.
6		Lisowce	1200	.
7		Myszków z przyl.	1200	.
8		Sinków	750	.
9		Szypowce	450	.
10		Tłuste z przyl., Świdowa (powiat Czortków), Korolówka i Korolówka górna	8180	.
11		Torskie Zofijówka	1700	.
12		Uścieczko z Czerczem i Iwanie	2250	.
1	Zbaraż	Bogdanówka i Kamionki (powiat Skałat)	2000	.
2		Dobromirka	665	.
3		Hołoszyńce	160	.
4		Korszyłówka	151	.
5		Kujdańce	700	.
6		Kurniki	180	.
7		Lisieczyńce	225	.
8		Medyń z Chatkami	280	.
9		Obudówka z przyl.	500	.
10		Pieńkowce	50	.
11		Skoryki (karczma w polu) Skoryki (karczma we wsi)	390	.
12		Suchowce całe	280	.
13		Toki, Białożórka ad Toki i Palczyńce	1150	.
1	Złoczów	Bezbrudy	80	.
2		Bieniów i Horodyłów	2000	.
3		Woroniaki z przyl. i Chilczyce	1860	.
4		Jarosławice	340	.
5		Jezierna z przyl. i Płaucza wielka i mała i Cecory (powiat Brzeżany)	4820	.
6		Józefówka ad Hodów	150	.
8		Kabarowce	225	.
8		Kniaże	400	.
9		Kruhów	60	.
10		Kudynowce górne i dolne	200	.
11		Lackie z przyl.	1224	.
12		Nuszcze	460	.
13		Perepelniki	157	.
14		Płuhów z przyl.	1900	.
15		Podlipce januszowskie i morawskie	450	.
16		Ryków	575	.
17		Skwarzawa	500	.
18		Snowicz i Czyżów	1000	.
19		Sokołówka z przyl.	2230	.
20		Strutyn	1800	.
21		Trościaniec	350	.
22		Usznia	692	.
23		Wicyń i Mereszówka	270	.
24		Wołczkowce	300	.
25		Szinkłosy i Czeremchowice	650	.
1	Żółkiew	Dalnicz	240	.
2		Kupiczwola i Strzemień	625	.
3		Nowesioło i Koszelów	340	.
4		Udnów	200	.
1	Żydaczów	Bereźnica i Żurawków	660	.
2		Demnia Sulatycka i Sulatycze	450	.
3		Drohowyże i Uscie	1760	.
4		Demnia	840	.
5		Iłów, Trościaniec, Stulsko, Wola wielka i mała	1520	.
6		Rozwadów, Weryń i Nadiatycze	1930	.
7		Izydorówka i Krechów	500	.
8		Mikołajów miasto i wójtostwo	7100	.
9		Pczany i Rybołówka	300	.
10		Rozdół z Olchowcem i Krupskotudzież Brzezina i Malechów	4920	.
11		Demenka podniestrzańska i Kijowiec	1430	.
12		Rudniki całe	1050	.
13		Żvrawa	350	.
1	Żywiec	Sucha z przyl.	19500	.

Dzierżawa prawa propinacyi w powyżej wyszczególnionych miejscowościach, rozpoczyna się, o ile nie podano przy każdej z nich innego terminu **z dniem 1 stycznia 1896.**

Licytacye odbędą się na **jednym terminie** w odnośnych c. k. Starostwach a to w powiatach: Biała, Bóbrka, Bochnia, Bohorodczany, Borszczów, Brody, Brzesko, Brzeżany, Brzozów, Kraków, Krosno, Limanowa, Lisko, Lwów, Łańcut, Rawa, Rohatyn, Ropczyce, Rudki, Rzeszów, Sambor, Sanok, Wadowice, Wieliczka, Zaleszczyki, Zbaraz, Złoczów, Zółkiew, Żydaczów, Zywiec; w pierwszych dniach kwietnia br., w powiatach zaś: Buczacz, Chrzanów, Cieszanów, Czortków, Dąbrowa, Dobromil, Dolina, Drohobycz, Gorlice, Gródek, Grybów, Horodenka, Husiatyn, Jarosław, Jasło, Jaworów, Kamionka, Kałusz, Kolbuszowa, Kołomyja, Kossów, Mielec, Mościska, Myślenice, Nadwórna, Nisko, Nowy Sącz, Nowy Targ, Pilzno, Podhajce, Przemyśl, Przemyślany, Skałat, Sniatyn, Sokal, Stanisławów, Staremiasto, Stryj, Tarnobrzeg, Tarnopol, Tarnów, Tłumacz, Trembowla, Turka, w pierwszej połowie maja br.

Szczegółowe termina licytacyjne ogłoszą odnośne c. k. Starostwa osobnemi obwieszczeniami.

W Starostwach tych można też przeglądnąć bliższe warunki, pod którymi powyższe uprawnienia propinacyjne wydzierżawione będą.

Z c. k. Dyrekcyi gal. funduszu propinacyjnego.

We Lwowie, dnia 9 marca 1895.